

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΔ'

Τετάρτη 28 Ιουνίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιουνίου 2006, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.50' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27 Ιουνίου 2006 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΞΓ' συνεδριάσεώς του της Τρίτης 27 Ιουνίου 2006 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου: α) «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» β) «Κύρωση της Συμφωνίας που συνάφθηκε με ανταλλαγή ρηματικών διακοινώσεων μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κουβέιτ για την αμοιβαία απαλλαγή από την καταβολή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας σε σχέση με την αγορά αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών που συνδέονται άμεσα με την κατασκευή κτηρίων στις οδούς Πελοποννήσου, Ρίμινι και Πίνδου, στη Φιλοθέη Αττικής» γ) «Κύρωση της Συμφωνίας που συνάφθηκε με ανταλλαγή ρηματικών διακοινώσεων μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας σχετικά με την αμοιβαία απαλλαγή από την καταβολή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας σε σχέση με την αγορά αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών που συνδέονται άμεσα με την ανέγερση κτηρίου επί της οδού Ξενοφώντος 4, περιοχή Συντάγματος, Αθήνα, στο οποίο πρόκειται να στεγαστούν κρατικές υπηρεσίες της Κυπριακής Δημοκρατίας».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση και λειτουργία της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και μαζί οι υπουργικές τροπολογίες ως μία ενότητα.

Από τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο των ομιλητών έχουν απομείνει να μιλήσουν έξι συνάδελφοι οι οποίοι θα λάβουν το λόγο αφού προηγηθούν οι ομιλίες των εισηγητών και των ειδικών αγορητών.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Επί των άρθρων θα μιλήσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Επί της ενότητας των άρθρων.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Δηλαδή, δεν θα δευτερολογήσουμε επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η κ. Έλενα Κουντουρά, εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, με αποκλειστικό γνώμονα το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου και τηρώντας παράλληλα μία απολύτως υπεύθυνη στάση απέναντι στους πολίτες αυτής της χώρας προχωρά στην ανατροπή αυτής της αποδυναμωμένης και με τεράστιες ελλείψεις δομής, που όλοι γνωρίζουμε και που πληθώρα μαθητών αντιμετωπίζει καθημερινά. Έτσι, λοιπόν, με την εισήγηση του παρόντος σχεδίου νόμου, που χωρίζεται σε έξι κεφάλαια και περιλαμβάνει είκοσι τρία άρθρα, στοχεύει στην ουσιαστική αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Στο κεφάλαιο Α' καθορίζεται ο σκοπός της νέας δομής που αποβλέπει στο συνδυασμό της γενικής παιδείας με την τεχνική επαγγελματική γνώση, διότι επιθυμούμε οι απόφοιτοι να είναι ικανοί, και να απασχοληθούν με επιτυχία σε ορισμένο επάγγελμα ή να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην επόμενη εκπαιδευτική βαθμίδα. Μετονομάζονται τα ενιαία λύκεια σε γενικά λύκεια και ορίζονται τα επαγγελματικά λύκεια και οι επαγγελματικές σχολές ως μονάδες που παρέχουν δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση.

Θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και το περιεχόμενο των σπουδών των ΕΠΑ.Λ. ρυθμίζονται στο κεφάλαιο Β'. Ορίζονται, επίσης, τα θέματα φοίτησης, εγγραφών και της οριζόντιας διασύνδεσης μεταξύ του επαγγελματικού και γενικού λυκείου και με αυτήν την οριζόντια διασύνδεση εξασφαλίζεται στους μαθητές που προέρχονται από τη δεύτερη τάξη του επαγγελματικού ή γενικού λυκείου η δυνατότητα να αλλάξουν σχολή, εάν και εφόσον κρίνουν πως θέλουν να ακολουθήσουν μια διαφορετική εκπαιδευτική σταδιοδρομία.

Επειδή οι τίτλοι και των δύο λυκείων, γενικού και ΕΠΑ.Λ., είναι ισότιμοι δεν θα επιτρέπεται σε μαθητές που έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους στον ένα ή στον άλλο τύπο λυκείου να εγγραφονται, διότι τότε θα έχουν δύο ισότιμους τίτλους.

Οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Λ. θα έχουν επίσης προτεραιότητα στην εγγραφή τους σε Ι.Ε.Κ.. Η ισοτιμία των πτυχίων των Τ.Ε.Ε. με τα πτυχία των σχολικών μονάδων του παρόντος νόμου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από τη γνώμη βέβαια της Επιτροπής Ισοτι-

μιών του Ο.Ε.Ε.Κ..

Όσον αφορά το γενικό πλαίσιο πρόσβασης των αποφοίτων των ΕΠΑ.Λ. στα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ορίζεται κοινό με εκείνα στα οποία εισάγονται οι απόφοιτοι του γενικού λυκείου. Οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Λ. εξετάζονται σε μαθήματα γενικής και επαγγελματικής παιδείας και σε ίσο αριθμό μαθημάτων με τους απόφοιτους του γενικού λυκείου.

Οι διαδικασίες ίδρυσης, κατάργησης, συγχώνευσης και μετατροπής των επαγγελματικών λυκείων, καθώς και η προσθήκη τομέων ή ειδικοτήτων σε αυτά είναι επίσης αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ορίζεται η μετατροπή των Τ.Ε.Ε. σε επαγγελματικά λύκεια και γίνεται σταδιακά ανά τάξη και κατά έτος, ώστε το σχολικό έτος 2008-2009 να λειτουργούν πλέον και οι τρεις τάξεις του ΕΠΑ.Λ..

Ρυθμίζονται τα θέματα των ιδιωτικών επαγγελματικών λυκείων. Ορίζεται ότι τα ιδιωτικά επαγγελματικά λύκεια, που διέπονται από τις διατάξεις του ν. 682/1977 των γενικών λυκείων, υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και έχουν την ίδια οργάνωση με τα δημόσια και ακολουθούν το ίδιο μ' αυτά ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα.

Περνώντας στα θέματα των επαγγελματικών σχολών που ρυθμίζονται στο κεφάλαιο Γ' του νομοσχεδίου, καθορίζεται η οργάνωση και λειτουργία, το περιεχόμενο σπουδών, η φοίτηση, η εγγραφή, οι τίτλοι σπουδών και τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Η φοίτηση στις ΕΠΑ.Σ. θα είναι διετής και οργανώνεται σε τμήματα ειδικότητας. Αν εφαρμόζονται προγράμματα άσκησης στο επάγγελμα ή προγραμματικά μαθητείας, η φοίτηση μπορεί να επιμηκυνθεί έως και ένα έτος. Στην πρώτη τάξη εγγράφονται χωρίς εξετάσεις οι προαγόμενοι από τη Β' τάξη των επαγγελματικών ή γενικών λυκείων και όσοι έχουν προαχθεί από τη Β' τάξη των Τ.Ε.Ε.. Στους απόφοιτους των ΕΠΑ.Σ. χορηγείται, επίσης, πτυχίο επιπέδου 3.

Το κεφάλαιο Δ' του νομοσχεδίου ρυθμίζει θέματα σχετικά με τη λειτουργία των σχολικών εργαστηριακών κέντρων και των γραφείων εκπαίδευσης, όπου αναφέρεται η συνέχιση της λειτουργίας των σχολικών εργαστηριακών κέντρων για την πρακτική άσκηση των μαθητών Τ.Ε.Ε. μέχρι την πλήρη κατάργηση των μαθητών ΕΠΑ.Λ. – ΕΠΑ.Σ., καθώς φυσικά και των καταρτιζομένων στα Ι.Ε.Κ..

Ορίζεται ότι γραφεία επαγγελματικής εκπαίδευσης θα λειτουργούν στις διευθύνσεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης όπου λειτουργούν συνολικά αυτοτελή ή σε συνδυασμό τουλάχιστον τρία ΕΠΑ.Λ., ΕΠΑ.Σ. ή Σ.Ε.Κ.. Μελλοντικά θα υπάρχει και όφελος από περισσότερα γραφεία επαγγελματικής εκπαίδευσης. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και στη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελματιών.

Οι αναγκαίες εξουσιοδοτικές διατάξεις για τη ρύθμιση με υπουργικές αποφάσεις όλων των θεμάτων λειτουργίας των επαγγελματικών λυκείων και επαγγελματικών σχολών παρέχονται στο κεφάλαιο Ε'.

Ρυθμίζεται η υπηρεσιακή κατάσταση του μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού των δημοσίων Τ.Ε.Ε. αρμοδιότητας Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και φυσικά της λειτουργίας των τάξεων των Τ.Ε.Ε. μέχρι την οριστική παύση της λειτουργίας τους.

Οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί διατηρούν τις οργανικές τους θέσεις και για τους τυχόν πλεονάζοντες εκπαιδευτικούς εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις για την τοποθέτηση των υπεράριθμων εκπαιδευτικών.

Ο κλάδος Π.Ε.16 που συστήθηκε με το ν. 1566/1985 διασπάται πλέον σε δύο κλάδους, τον Π.Ε.16.01 και τον Π.Ε.16.02 όπου και καθορίζονται τα προσόντα ένταξης των εκπαιδευτικών στον κλάδο. Όλοι οι διορισθέντες και οι υπηρετούντες εκπαιδευτικοί μέχρι και την έναρξη ισχύος του παρόντος νομοσχεδίου εντάσσονται στον κλάδο Π.Ε.16.01. Ταυτόχρονα συνιστάται κλάδος Τ.Ε.16 Μουσικής και ρυθμίζεται πλέον ότι μόνο οι απόφοιτοι Α.Ε.Ι. ανήκουν στον κλάδο Π.Ε.. Απόφοιτοι μη πανεπιστημιακών ιδρυμάτων θα ανήκουν πλέον στον κλάδο Τ.Ε..

Η Κυβέρνηση θέλοντας να θέσει τέλος σ' ένα καθεστώς το

οποίο έχει έντονα αμφισβητηθεί από την εκπαιδευτική κοινότητα ορίζει πλέον μία διαφανή και αδιάβλητη διαδικασία για το διορισμό και την πρόσληψη αναπληρωτών ή ωρομισθίων εκπαιδευτικών του κλάδου Μουσικών που είχαν μέχρι τις 30-6-2004 προϋπηρεσία τριάντα μηνών. Όπως παράλληλα ρυθμίζεται και η πρόσληψη των πολυτέκνων εκπαιδευτικών του κλάδου Μουσικής καθώς υπήρχε αμφισβήτηση για την ισχύ της διάταξης του ν. 3255/2004 σε αυτούς.

Ρυθμίζονται, επίσης, τα θέματα των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης άλλων κλάδων επανακαθορίζοντας τα προσόντα διορισμού του εκπαιδευτικού προσωπικού του κλάδου Π.Ε.15 Οικιακής Οικονομίας και του κλάδου Π.Ε.4 Φυσικών. Όπως ρυθμίζονται και θέματα εκπαιδευτικών που κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου δεν έχουν εκπληρώσει ακόμα τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις, αλλά περιλαμβάνονται στους πίνακες διοριστέων του Α.Σ.Ε.Π.. Τέλος επανακαθορίζεται η βαθμολογική βάση των υποψηφίων που μετέχουν σε διαγωνισμό πρόσληψης εκπαιδευτικών του Α.Σ.Ε.Π..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να τονίσω ότι το νομοσχέδιο αυτό που καταθέσαμε έχει σαφή στόχο. Προκλήθηκε από μία ανάγκη που πηγάζει για αλλαγές στη δευτεροβάθμια τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Σκοπός μας είναι να δώσουμε αφ' ενός βιώσιμες λύσεις στα προβλήματα και στις αδυναμίες που κληρονομήσαμε και αφ' ετέρου να παρέχουμε στους νέους μέσω της εκπαίδευσης ένα σπουδαίο μέλλον. Στην καλύτερη των υποδομών και στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης δεν χωρούν διαχωρισμοί. Πρέπει, λοιπόν, να κοιτάμε όλοι μπροστά προς το μέλλον και γι' αυτό το λόγο εισηγούμαι την υπερψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και των άρθρων αυτού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Κουντουρά.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., Βουλευτής Τρικάλων, κ. Μερντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Να ζητήσω εκ των προτέρων, αν χρειαστεί, την ανοχή σας.

Άρθρο 1. Σύμφωνα με αυτό η δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση αποβλέπει στο συνδυασμό της γενικής παιδείας με την τεχνική επαγγελματική γνώση έτσι ώστε οι απόφοιτοι να είναι ικανοί να απασχοληθούν με επιτυχία σε ορισμένα επαγγέλματα ή να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην επόμενη εκπαιδευτική βαθμίδα.

Στις ΕΠΑ.Σ. όμως, ούτε μαθήματα γενικής παιδείας διδάσκονται, ούτε η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι εφικτή. Συμβαίνει, δηλαδή, το εξής παράδοξο: Ενώ το νομοσχέδιο εντάσσει τις ΕΠΑ.Σ. στην επαγγελματική εκπαίδευση, περιγράφονται σαν κατάρτιση. Φαίνεται ότι είκοσι επτά μήνες στην οδό Μητροπόλεως δεν έφθασαν για να αντιληφθείτε τη διαφορά ανάμεσα στην επαγγελματική εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση και τη διαφορά ανάμεσα στη διά βίου εκπαίδευση και στη διά βίου κατάρτιση.

Άρθρο 2. Με τη δημιουργία ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ. τριχοτομείται η εκπαίδευση και επεκτείνεται η πολυδιάσπαση των διαφόρων τύπων σχολείων για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Άρθρο 3. Με το άρθρο 3 η μεταρρύθμιση στο ενιαίο λύκειο εξαντλείται στην μετονομασία του σε γενικό λύκειο χωρίς καμία άλλη αλλαγή.

Άρθρο 4 και άρθρο 10. Ενώ ορίζεται μέγιστος επιτρεπόμενος αριθμός μαθητών σε είκοσι πέντε, δεν λέτε ποιος θα είναι ο αριθμός ανά εργαστήριο. Στη συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή, κύριε Υφυπουργέ, είχατε πει ότι θα το εξετάσετε και θα φέρετε πιθανόν ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας πω.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ναι, απλώς το επαναλαμβάνω.

Άρθρο 4. Απλώς ρωτώ γιατί η χορήγηση υποτροφιών στο ΕΠΑ.Λ είναι δυνητική και όχι υποχρεωτική.

Άρθρο 5. Στους απόφοιτους της Α' τάξης του γενικού λυκεί-

ου που επιθυμούν στη Β' τάξη να μεταπηδήσουν στο τεχνικό λύκειο, παρέχεται η δυνατότητα να παρακολουθήσουν με την έναρξη του σχολικού έτους ειδικό πρόγραμμα επαγγελματικών μαθημάτων. Πού, πώς και πότε; Πόσες διδακτικές ώρες απαιτούνται για την κάλυψη αυτής της ύλης;

Άρθρο 5 και άρθρο 11. Το νομοσχέδιο επιφέρει ένα μεγάλο πλήγμα στη βασική αρχή των ευκαιριών μάθησης και εκπαίδευσης μέσω εναλλακτικών εκπαιδευτικών διαδρομών. Αν ένας μαθητής κάνει μια λανθασμένη επιλογή, θα τον ακολουθεί σε όλη του τη ζωή.

Το νομοσχέδιο δεν επιτρέπει την εγγραφή των αποφοίτων γενικού λυκείου στα ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ. ούτε του ΕΠΑ.Λ. στις ΕΠΑ.Σ. και αντίστροφα για την απόκτηση μιας ειδικότητας παρεμφερούς ή άλλης. Το επιχείρημα ότι δεν μπορεί ένας μαθητής να τελειώσει δυο ισότιμα σχολεία είναι αστήρικτο διότι ισότιμοι τίτλοι είναι αυτοί που έχουν το ίδιο περιεχόμενο εκπαίδευσης.

Γιατί μειώνετε λοιπόν την οριζόντια μετακίνηση των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης; Γιατί κόβετε κάθε εναλλακτική διαδρομή και ιδιαίτερα στις ΕΠΑ.Σ., οι απόφοιτοι των οποίων δεν μπορούν να βρουν διέξοδο προς ανώτερες σπουδές ούτε μέσω του ΕΠΑ.Λ.;

Και άκουσα την τοποθέτησή σας, κύριε Υπουργέ, χθες το βράδυ και παρά ταύτα δεν με πείσατε.

Άρθρο 6 και άρθρο 12 παράγραφος 2. Με προχειρότητα αντιμετωπίζετε την απονομή των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Τα επαγγελματικά δικαιώματα που θα αποκτήσουν οι απόφοιτοι της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, πτυχίου επιπέδου 3, παραπέμπονται στις διατάξεις του ν. 2009/1992 ο οποίος πλέον είναι ξεπερασμένος από την οδηγία της Ε.Ο.Κ..

Αρα σε καμία περίπτωση δεν μπορούν τα ΕΠΑ.Λ. και οι ΕΠΑ.Σ. να χορηγήσουν ανάλογο πτυχίο επιπέδου 3, εκτός εάν το Υπουργείο σκοπεύει μέχρι τότε να φέρει καινούργιο νόμο για να προσαρμοστεί η χώρα στην ευρωπαϊκή οδηγία.

Είναι ολοφάνερο ότι με αυτήν τη ρύθμιση όχι μόνο δεν διασφαλίζεται ο δημόσιος χαρακτήρας της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, αλλά αντίθετα η Κυβέρνηση θέλει να παραδώσει το σημαντικότερο κομμάτι της, την απόκτηση του πτυχίου επιπέδου 3, στους ιδιώτες. Και αυτό γιατί οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ και των ΕΠΑ.Σ. θα υποχρεωθούν να φοιτήσουν σ' ένα - ιδιωτικό κυρίως - Ι.Ε.Κ. για ένα χρόνο για να αποκτήσουν το αντίστοιχο πτυχίο.

Άρθρο 6 και άρθρο 7. Όσον αφορά τους τίτλους σπουδών και την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, οι μαθητές των ΕΠΑ.Λ. με την αποφοίτησή τους αποκτούν απολυτήριο και πτυχίο επιπέδου 3, δυο τίτλους ταυτόχρονα. Ο πρώτος θα τους δίνει τη δυνατότητα να συνεχίσουν τις σπουδές τους στα ανώτερα και ανώτατα τμήματα και ο δεύτερος να λάβουν άδεια ασκήσεων επαγγέλματος.

Τίποτα από τα δύο δεν ισχύει. Η πρόσβαση των αποφοίτων των ΕΠΑ.Λ. στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θεωρητικά μόνο θα είναι δυνατή γιατί εκτός από τα μαθήματα ειδικότητας θα εξετάζονται σε κοινά μαθήματα γενικής παιδείας που σ' αυτά οι μαθητές του γενικού λυκείου θα είναι πολύ περισσότερο προετοιμασμένοι.

Αρα δεν έχει κανένα λόγο κάποιος που επιθυμεί να ακολουθήσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση να επιλέξει το ΕΠΑ.Λ.. Ταυτόχρονα, οι μαθητές των ΕΠΑ.Λ. θα υστερούν σε τεχνολογικές και επαγγελματικές γνώσεις έναντι των μαθητών των ΕΠΑ.Σ..

Πλέον αυτών, προτείνω στο άρθρο 7 να προβλεφθεί για μια μεταβατική περίοδο ειδικό ποσοστό το οποίο άλλωστε προβλεπόταν σε όλους τους προηγούμενους σχετικούς νόμους, για την εισαγωγή των αποφοίτων της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Με τα αποτελέσματα που ζούμε, με τον κίνδυνο που διατρέχουν κάποια περιφερειακά Τ.Ε.Ι., κύριε Υπουργέ, αυτό πρέπει να το εξετάσουμε. Δεν δέχομαι το επιχείρημά σας ότι καταργείτε τα ποσοστά γιατί αυτό εσείς οι ίδιοι δεν το τηρήσατε στον τελευταίο νόμο για τις εκκλησιαστικές ακαδημίες και για τους αποφοίτους των εκκλησιαστικών λυκείων. Εκεί επιτρέπατε ποσοστό.

Άρθρο 8. Η μετατροπή των Τ.Ε.Ε. και ΕΠΑ.Λ. θα γίνει σταδιακά από την Α' τάξη για το σχολικό έτος 2006-2007. Πάλι ανέφικτος στόχος! Με ποια προετοιμασία; Με τι προγράμματα; Με τι βιβλία;

Πότε θα ενημερωθούν οι μαθητές, οι γονείς τους, οι εκπαιδευτικοί; Εκτός εάν θεωρείτε ενημέρωση την εγκύκλιο που στείλατε -κατατέθηκε από συνάδελφο εδώ- στις 5.6.2006 προς τις δευτεροβάθμιες διευθύνσεις. Όμως, τι ενημέρωση μπορούν να κάνουν, όταν οι ίδιοι δεν γνωρίζουν τίποτα; Πολύ φοβάμαι ότι ούτε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου γνωρίζει. Σε διαφορετική περίπτωση θα έδινε μαζί με το νομοσχέδιο τις υπουργικές αποφάσεις που αναφέρονται στη λειτουργία των ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ.. Επιτρέψτε μου, όμως, εδώ να τονίσω ότι συνιστά απαξίωση του Κοινοβουλίου το απόηχο της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου να στείλει την παραπάνω εγκύκλιο και να ενημερώνει εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς για ένα νόμο που δεν είχε έλθει ούτε καν να συζητηθεί τότε στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής.

Για όσους μαθητές δεν θα προλάβουν να αποφοιτήσουν για οποιονδήποτε λόγο το σχολικό έτος 2007-2008 τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ; Δεν θα ολοκληρώσουν τη φοίτησή τους; Δεν θα τους δοθούν άλλες ευκαιρίες;

Τα δημόσια Τ.Ε.Ε. με απογευματινό ωράριο λειτουργίας εξακολουθούν να λειτουργούν ως Τ.Ε.Ε. χωρίς εγγραφή νέων μαθητών στην Α' τάξη μέχρι το τέλος του σχολικού έτους 2007-2008, οπότε και καταργούνται, εκτός και εάν εν τω μεταξύ με απόφαση του Υπουργού μετατραπούν σε ΕΠΑ.Λ.. Για ποιο λόγο; Γιατί να μην ισχύσει και για τα δημόσια Τ.Ε.Ε. που λειτουργούν με απογευματινό ωράριο εργασίας, είτε για να ανταποκριθούν στις ανάγκες των εργαζομένων μαθητών είτε λόγω κτηριακών ελλείψεων, ό,τι προβλέπεται και για τα πρωινά;

Προχωρώ στο άρθρο 9 και άρθρο 13 που αφορούν τα ιδιωτικά ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ.. Δεν αναφέρω το συγκεκριμένο κομμάτι, αλλά είναι οι παράγραφοι 7 και 9. Πιστεύω ότι από παράλειψη δεν έχει αναφερθεί ότι η διαδικασία παροχής τίτλου θα ακολουθεί την υπάρχουσα νομοθεσία, η οποία προβλέπει ειδικές εξεταστικές επιτροπές με τη συμμετοχή και εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας. Σε διαφορετική περίπτωση θα δημιουργούσε τεράστιο πρόβλημα, δεδομένου ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία εκτός των εκπαιδευτικών έχει και άλλους σκοπούς που, αν συνδυαστούν με την παροχή τίτλου μόνο με την ευθύνη των ιδιωτικών μονάδων, τότε θα πρέπει πραγματικά να ανησυχούμε για τον τρόπο που θα αναπτυχθεί η επιχειρηματικότητα στην εκπαίδευση.

Μία από τις μεγαλύτερες αυθαιρεσίες αυτού του νομοσχεδίου στο άρθρο 10 είναι η λειτουργία σχολείων ΕΠΑ.Λ. που δεν θα διδάσκεται κανένα μάθημα γενικής παιδείας και θα παρέχεται μία ξερή κατάρτιση. Είναι χαρακτηριστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πριν από σαράντα χρόνια που τα Τ.Ε.Ε. βρίσκονταν στα σπάργανα, τότε που λειτουργούσαν οι κατώτερες και μέσες τεχνικές σχολές, παρέχονταν και διδασκόνταν μαθήματα γενικής παιδείας. Σήμερα, που οι απαιτήσεις στην αγορά εργασίας είναι πολλαπλάσιες και για να μπορέσει να ανταποκριθεί κάποιος θα πρέπει να έχει όχι μόνο αυξημένες και εξειδικευμένες γνώσεις, αλλά και γενική ανθρωπιστική παιδεία, η Κυβέρνηση καταργεί εντελώς τα μαθήματα γενικής παιδείας.

Άρθρο 12. Οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Σ. αντιμετωπίζονται εκ των πραγμάτων ως παιδιά κατώτερου Θεού. Θα ολοκληρώνουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και δεν θα έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια.

Άρθρο 14 παράγραφος 2. Πλην του Υπουργείου Παιδείας, μπορούν να λειτουργήσουν επαγγελματικές σχολές και άλλα Υπουργεία. Προτείνουμε ότι πρέπει να υπάρχει άμεση σύνδεση εκπαίδευσης, κατάρτισης και αγοράς εργασίας, καθώς και ενιαίος μηχανισμός πιστοποίησης της παρεχόμενης γνώσης και αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Την ευθύνη για τα Τ.Ε.Ε., λοιπόν, πρέπει να την φέρει ένας ενιαίος φορέας. Αυτός ο φορέας είτε θα ανήκει αποκλειστικά στο Υπουργείο Παιδείας (αυτό σημαίνει ενσωμάτωση όλων των φορέων που παρέχουν Τ.Ε.Ε. στο ΥΠ.Ε.Π.Θ.) είτε, ορθότερα, θα είναι προϊόν θεσμοθετημένης συνεργασίας -μέχρι και συγχώνευσης σε

ό,τι αφορά τουλάχιστον τα εκπαιδευτικά ζητήματα- των Υπουργείων Παιδείας και Απασχόλησης.

Άρθρο 19. Σύγχυση και αβεβαιότητα προκαλείται σχετικά με το εργασιακό καθεστώς και τις θέσεις εργασίας των υπηρετούντων τα Τ.Ε.Ε. εκπαιδευτικών. Πόσοι υπεράριθμοι εκπαιδευτικοί, κύριε Υπουργέ, θα προκύψουν από την κατάργηση και τη μη εγγραφή μαθητών στα απογευματινά Τ.Ε.Ε.; Πόσοι υπεράριθμοι εκπαιδευτικοί γενικών μαθημάτων θα προκύψουν από την πλήρη κατάργηση των μαθημάτων γενικής παιδείας της ΕΠΑ.Σ.; Πόσοι υπεράριθμοι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων θα προκύψουν εξαιτίας της μείωσης των μαθημάτων ειδικοτήτων, αλλά και την πλήρη κατάργηση αρκετών από αυτές στα ΕΠΑ.Λ.; Ποιους εκπαιδευτικούς και με ποια κριτήρια θα μεταθέσετε στα ΕΠΑ.Λ. και ποιους στις ΕΠΑ.Σ.; Το ίδιο ερώτημα τίθεται και για τους διευθυντές.

Γιατί δεν υπάρχει καμία μέριμνα για τους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς των Τ.Ε.Ε. του Ο.Α.Ε.Δ., που εξαιτίας της μετατροπής τους σε ΕΠΑ.Σ. χάνουν τις εργασίες τους; Οικογενειάρχες με πέντε και περισσότερα χρόνια διδασκαλίας θα βρεθούν αύριο χωρίς δουλειά και με μηδενική προϋπηρεσία.

Κύριε Υφυπουργέ, όταν ήσασταν τομεάρχης στα θέματα παιδείας, καταθέσατε το Μάρτιο του 2003 ερώτηση και θεωρούσατε άδικο να μην αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία των εκπαιδευτικών του Ο.Α.Ε.Δ.. Τι έγινε στο μεταξύ; Καταθέτω τη σχετική ερώτησή σας για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αθανασία Μερεντίτη καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ερώτηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα μιλήσω τώρα για τις τροπολογίες.

Πάμε στο άρθρο 20. Το άρθρο 20 με πρόχειρο και αποσπασματικό τρόπο επιχειρεί να ρυθμίσει θέματα εκπαιδευτικών μουσικής. Το πρόβλημα των αδιαβάθμητων ωδειακών τίτλων διαγιγνώσκεται και το αίτημα των φορέων της μουσικής εκπαίδευσης για υπαγωγή των ωδείων στο ΥΠ.Ε.Π.Θ. και η διαβάθμισή τους παραπέμπεται στις καλές νδες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Προτείνω την απόσυρση του άρθρου, τη συγκρότηση επιτροπής από όλους τους φορείς της μουσικής εκπαίδευσης, με στόχο τη χάραξη ενιαίας εκπαιδευτικής μουσικής πολιτικής στην κατάρτιση ενός καλά τεκμηριωμένου άρθρου.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας πω, ότι με όλα αυτά ο γονιός σήμερα βρίσκεται σε καθεστώς σύγχυσης και μη ενημέρωσης. Θα επιλέξει να γράψει το παιδί του σε ένα ιδιωτικό Ι.Ε.Κ. και στη συνέχεια σε μία ιδιωτική ΕΠΑ.Σ.. Προφανώς αυτός είναι και ο στόχος σας, ο ιδιωτικός τομέας και στην εκπαίδευση. Πάντοτε, δεν κυβερνάτε και όταν κυβερνάτε, το κάνετε κρυπτόμενοι. Δεν πράττετε ποτέ και τίποτα ευθέως, αλλά κάνετε τα πάντα πλαγίως. Ιδιωτικοποιείτε μεγάλες τράπεζες, μέσω εξαγορών, ιδιωτικοποιείτε την παιδεία, μέσα από προσπάθειες για την δήθεν ενίσχυσή της.

Όχι μόνο τα ασημικά της οικογένειας, όχι μόνο τα χρυσαφικά της οικογένειας, αλλά ακόμη και τη βιβλιοθήκη και τη σχολική τσάντα της οικογένειας την έχετε βγάλει ουσιαστικά στο σφυρί. Έχουμε πει πολλές φορές ότι η Κυβέρνησή σας δεν έχει ούτε πρόγραμμα ούτε όραμα ούτε σχέδιο. Έχετε ένα κεντρικό στόχο, αλλά με μια βασική φιλοσοφία που την υπηρετείτε. Είναι η μεταφορά εξουσίας από τον πολίτη και τους δημοκρατικά εκλεγμένους εκπροσώπους του, δηλαδή την πολιτική ηγεσία και το κράτος στην ιδιωτική οικονομία και στα επιχειρηματικά κεφάλαια.

Θέλετε να συρρικνώσετε την έννοια του δημόσιου συμφέροντος σε όλους τους τομείς, να αυξήσετε την επικράτεια και την επιρροή της αγοράς. Απορρίπτετε πλαγίως αλλά ξεκάθαρα και σε όλα τα επίπεδα την έννοια του δημόσιου αγαθού και προωθείτε τη δημιουργία μιας κοινωνίας της αγοράς στην οποία επιβιώνουν οι έχοντες, ευημερούν οι κατέχοντες και οδηγούνται στο περιθώριο όλοι οι υπόλοιποι. Αυτή η φιλοσοφία διακυβερ-

νησης φαίνεται και σ' αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο ουσιαστικά υποβαθμίζει τη δημόσια τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε την κ. Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χουρμουζιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μια γενική παρατήρηση που την έχω επαναλάβει επανειλημμένως. Όταν κάποιος καταψήφισε, κύριε Πρόεδρε, ένα νομοσχέδιο στην αρχή του, μετά είναι δύσκολο ανάμεσα στα άρθρα να βρει κάτι, που εν πάση περιπτώσει, μπορεί να συμφωνεί μ' αυτό. Καμιά φορά είναι και άσκοπο. Πολλές φορές σε άρθρα συναντάμε παραγράφους με το περιεχόμενο των οποίων συμφωνούμε, αλλά όλο το άρθρο τελικά είναι αρνητικό. Το να έχει κάποιος μία παράγραφο ενός άρθρου, με το περιεχόμενο της οποίας συμφωνεί, δεν σημαίνει ότι μπορεί να ψηφίσει όλο το άρθρο. Γι' αυτό ακριβώς και η τοποθέτησή μου, κύριε Πρόεδρε, είναι θα έλεγα ενδεικτική.

Θα ήθελα να κάνω μερικές γενικές παρατηρήσεις. Παραδείγματος χάρι στο άρθρο 4, όπου γίνεται η αναφορά στα μαθήματα, που τελικά θα διδασχθούν. Έχω μια εμπειρία έστω και έμμεση, κύριε Υπουργέ, από νομοσχέδια οικονομικά, όπου εκεί οι λεπτομέρειες είναι, θα έλεγα, καμιά φορά σχολαστικές. Τα ποσοστά, οι φόροι κ.λπ..

Σε ένα εκπαιδευτικό νομοσχέδιο νομίζω ότι είναι εκ των ων ουκ άνευ –συγγνώμη για τη καθαρεύουσα– να αναλύει κανείς το πρόβλημα, να λέει αριθμούς, ποσοστά, πόσο τα γενικά μαθήματα, πόσο τα μαθήματα τα επαγγελματικά, τα τεχνικά. Γιατί ενθυμούμαι –επειδή έζησα τον ν. 1268/82 στο πανεπιστήμιο– ότι αφήνονταν πολλά τέτοια κενά με την προϋπόθεση ότι αυτά θα αντιμετωπιζόντουσαν από υπουργικές αποφάσεις ή από προεδρικά διατάγματα. Ποτέ δεν τα είδαμε αυτά ούτε τις αποφάσεις. Κι έτσι ο νόμος εκείνος τελικά ναυάγησε σε πολύ σημαντικά και βασικά του σημεία. Αυτή είναι μια παρατήρηση για το άρθρο 4.

Επίσης –και αυτό το είχα πει και στην επιτροπή για τα εσπερινά– να είναι αυτών η διάρκεια τριετής, γιατί είναι τετραετής. Μερικές φορές δηλαδή, γίνονται κάποιες τέτοιες διακρίσεις που σίγουρα θα έχουν πίσω τους ένα σκεπτικό και θα το τοποθετείτε κάπου σε μια παιδαγωγική ή εκπαιδευτική αρχή. Αλλά πρέπει να φαίνεται. Γιατί τριετή εκείνα, τετραετή τα άλλα; Όπως, επίσης είναι ο αριθμός των μαθημάτων ανά τμήμα. Εμείς ακόμα βρισκόμαστε σε αριθμούς που είναι πραγματικά αντιπαιδαγωγικοί, αντιεκπαιδευτικοί.

Εμείς πιστεύουμε ότι έστω ένα ενδεικτικό όριο πρέπει να είναι ο αριθμός είκοσι για τους μαθητές σε κάθε τμήμα.

Στο άρθρο 5, στην τελευταία παράγραφο λέει ο νομοθέτης ότι όσα τελικά προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού, δεν ισχύουν για τους αποφοίτους των γενικών λυκείων. Η ερώτηση είναι: για ποιο λόγο. Γιατί τελικά αυτό μου θυμίζει τις καταστάσεις της μισθοδοσίας, η οποία ανεβαίνει με τον βασικό, με το άλφα επίδομα ή με το βήτα και μετά αρχίζει να κατεβαίνει με τις κρατήσεις. Γιατί, λοιπόν, να δίνονται κάποιες διατάξεις, οι οποίες είναι ρυθμιστικές και ίσως ευνοϊκές και κάποια στιγμή να βλέπουμε ότι δεν ισχύουν για τους αποφοίτους των γενικών λυκείων;

Επίσης, θα επαναλάβω, με αφορμή το άρθρο 8, παράγραφος 3, ότι η δική μας πρόταση είναι, όλα τα μετονομαζόμενα Τ.Ε.Λ. σε Τ.Ε.Ε., να είναι πρωινά. Κάποια στιγμή, κύριε Υπουργέ, πρέπει αυτή η γάγγραινα της διπλής βάρδιας των απογευματινών, των μεσημεριανών, να λήξει. Είναι ένα θέμα το οποίο συζητείται τα τελευταία εκατόν πενήντα χρόνια. Κάποτε πρέπει...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εκεί συμφωνούμε, κύριε συνάδελφε. Να τα πείτε στην άλλη πλευρά που τα θέλει απογευματινά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Μα, είπα, ότι αυτή η συζήτηση διαρκεί τα τελευταία εκατόν πενήντα χρόνια και δεν γίνεται τίποτα.

Για το άρθρο 19, επειδή εκεί καταργούνται τα γενικά μαθή-

ματα, κύριε Υπουργέ, στις Ε.Π.Α.Σ λαμβάνεται μία μέριμνα για τους μόνιμους καθηγητές εκπαιδευτικούς, οι οποίοι διδασκαν τα μαθήματα αυτά, τώρα φυσικά δεν έχουν αντικείμενο και υπάρχει μία πρόνοια να μεταταγούν τελικά σε άλλα σχολεία του Υπουργείου. Βλέπετε, όμως –και το ξέρετε πολύ καλά– ότι δημιουργείται ένα πρόβλημα. Κατ' αρχήν, στις σχολές του Ο.Α.Ε.Δ., οι οποίες μετατρέπονται σε Ε.Π.Α.Σ. δεν υπάρχουν μόνο οι μόνιμοι. Υπάρχουν και εκπαιδευτικοί ωρομίσθιοι αναπληρωτές, οι οποίοι έχουν τελικά προσόντα για να ενταχθούν σε πίνακες, όπου τελικά θα αναγνωριστούν το δικαίωμά τους να έχουν τη μεταχείριση που θα έχουν και οι μόνιμοι. Πρέπει να το δείτε αυτό, κύριε Υπουργέ. Είναι πραγματικά μία αδικία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας απαντήσω σ' αυτό. Έδωσα και στην επιτροπή απάντηση. Θα σας απαντήσω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Τελικά ξέρετε –είστε μαθηματικός και οι μαθηματικοί αυτά τα πράγματα τα ψάχνουν– πίσω από κάθε άρθρο, από την όποια διάταξη, κάποια διάκριση δημιουργείται. Και επειδή απαντήσατε χθες στο χαρακτηρισμό που είχε χρησιμοποιήσει για ταξικότητα, η ταξικότητα δεν είναι μόνο ένα γενικό κοινωνικό φαινόμενο που τελικά χειμάζει όλη την κοινωνία, αλλά και στις απλές αυτές διατάξεις βλέπει κανείς ότι πραγματικά υπεισέρχεται υπολανθανόντως –συγγνώμη για την καθαρύουσα πάλι– μία τέτοια ταξική αντιμετώπιση. Σκόπιμη; Ας μην το πω.

Για το άρθρο 20, πραγματικά στην επιτροπή –θα το θυμάστε και σεις– έγινε μία πολύ μεγάλη συζήτηση. Τελικά οι ρυθμίσεις, οι διατάξεις, οι οποίες εμπεριέχονται εδώ, δεν λύνουν το θέμα ή, αν θέλετε, όχι μόνο δεν το λύνουν, αλλά δημιουργούνται και άλλα προβλήματα, όπως είχε αναπτυχθεί από συναδέλφους, ιδιαίτερα τον κ. Παντούλα, ο οποίος ήταν και διευθυντής μουσικού γυμνασίου, αλλά και τους φορείς που είχαμε καλέσει. Μ' αυτήν την προσπάθεια του Υπουργείου να δώσει τελικά μία προτεραιότητα στους αποφοίτους των πανεπιστημιακών σχολών γίνεται μία, θα έλεγε κανείς, οδυνηρή υποβάθμιση των άλλων μουσικών εκπαιδευτικών. Αυτό μας αναγκάζει να πούμε ότι είναι ένα άρθρο, το οποίο θέλει μία επεξεργασία.

Ιδιαίτερα έχουμε δει –και αυτό σας το είχα πει, νομίζω– το πρόβλημα μιας ομάδας –επειδή δεν εντάσσονται σε κάποιο συγκεκριμένο σωματείο– δώδεκα μουσικών εκπαιδευτικών, οι οποίοι με αυτή τη διάταξη μεταφέρονται στο δεκαέξι και ενδεχομένως να μη διοριστούν ποτέ. Αλλά οι εκπαιδευτικοί αυτοί έχουν και το χαρακτηριστικό ή, αν θέλετε, έχουν την περιπέτεια της υγείας τους με τη γνωστή αρρώστια της σκλήρυνσης κατά πλάκας, οι οποίοι ζητούν τελικά κάποια θετική αντιμετώπιση, ώστε να μην προσθέσουν δίπλα στην περιπέτεια της υγείας τους και μία επαγγελματική περιπέτεια, η οποία θα καταστήσει τη ζωή τους πραγματικά προβληματική.

Και τελειώνω με το άρθρο 22. Το είχα πει και στην επιτροπή. Αφορά την γνωστοποίηση των γραπτών δοκιμών. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να μπορεί ο εξεταζόμενος να λαμβάνει γνώση του γραπτού του και να μπορεί να προσεγγίσει το δίκαιο ή το άδικο της βαθμολογίας του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Χουρμουζιάδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Πρώτος εγγεγραμμένος από εχθές είναι ο κ. Κουράκος. Είναι απών και διαγράφεται.

Η κ. Χριστοφιλοπούλου. Απούσα. Διαγράφεται.

Ο κ. Σαμπαζιώτης. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Αγοραστός. Απών. Διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο κ. Βαρβαρίκος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητούμε, η Κυβέρνηση κάνει μία ακόμα παρέμβαση στο χώρο της παιδείας, υποτίθεται, με στόχο την ποιοτική αναβάθμιση, την προσαρμογή στα σύγχρονα δεδομένα. Και μάλιστα, αναφερόμενοι στον τομέα της μέσης τεχνικής ή τεχνολογικής εκπαίδευσης σήμερα, που έχουμε μία ανοικτή κοινωνία, με μία αγορά υποκείμενη σ' έναν τεράστιο ανταγωνισμό μέσα από την παγκοσμιοποίηση που έχει επέλθει, βεβαίως,

οι ανάγκες είναι πολύ μεγαλύτερες. Οι προσαρμογές είναι πολύ πιο αναγκαίες να γίνουν σήμερα, με ένα σύστημα ευέλικτο που θα παρέχει την απαιτούμενη γνώση σε μία οικονομία της γνώσης κυρίως, ώστε τα στελέχη που θα εκπαιδεύονται να μπορούν να βρίσκουν δουλειά, να ανταποκρίνονται σ' αυτές τις ανάγκες της αγοράς και να έχουν τη δυνατότητα της απασχόλησης, που είναι ένα από τα μεγάλα προβλήματα σήμερα.

Στην εισηγητική έκθεση διαβάζω αυτές τις διαπιστώσεις. Μας λέει ότι οι ανάγκες της αγοράς εργασίας μεταβάλλονται ραγδαία και συνεχώς. Επομένως, θα πρέπει οι εργαζόμενοι να έχουν τη δυνατότητα προσαρμογής, να τους παρέχονται τα αναγκαία εφόδια και μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα, για να μπορούν να ανταποκριθούν.

Το ερώτημα που θέτει κανένας είναι: Το σύστημα που έχουμε σήμερα και που επιχειρεί η Κυβέρνηση ν' αλλάξει, κατά τι πάσχει; Γιατί δεν μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτές τις ανάγκες που απαιτεί σήμερα η αγορά για τους ανθρώπους και τα στελέχη που πρέπει να απασχολήσει; Τα τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια με τους δύο κύκλους σπουδών, με την τεράστια δυνατότητα ειδικοτήτων, τομέων, με τη δυνατότητα παρέμβασης στα προγράμματα σπουδών, με τη δυνατότητα προσαρμογής στις τοπικές συνθήκες της αγοράς, γιατί δεν μπορούν να ανταποκριθούν; Γιατί η Κυβέρνηση απορρίπτει αυτό το σύστημα;

Θα πει κανένας: Ήταν τέλειο; Δεν είχε προβλήματα; Ανταποκρινόταν πλήρως; Θα πούμε «όχι». Πράγματι, ήταν μία κορυφαία συνολική παρέμβαση και σαν μία τέτοια στην αρχή της οπωσδήποτε θα είχε κάποια προβλήματα. Όμως, θα έπρεπε να τα εντοπίσουμε και να διορθώσουμε τα προβλήματα και όχι να καταργούμε το σύστημα αντικαθιστώντας το με κάποιο άλλο, το οποίο βέβαια είναι πολύ χειρότερο. Και θα εξηγήσουμε γιατί.

Δεν πρέπει κανένας να ξεχνάει ότι μιλάμε για δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Δεν πρέπει να ξεχνάει ότι μιλάμε για ένα κομμάτι της ελληνικής νεολαίας που θα πρέπει να του ενσωματώσουμε γνώσεις, αρχές, αξίες της ελληνικής παιδείας και βεβαίως, θα πρέπει να αποκτήσει και μία επαγγελματική εκπαίδευση που θα του επιτρέψει να ενταχθεί στην αγορά εργασίας.

Αντ' αυτού, εσείς τι κάνετε; Διαχωρίζετε πλέον τα παιδιά σε δύο κατηγορίες. Σπάτε το ενιαίο στοιχείο και χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Και λέτε ότι από τη μια μεριά θα έχουμε τα επαγγελματικά λύκεια και από την άλλη θα έχουμε τις ΕΠΑ.Σ..

Στα επαγγελματικά λύκεια τα δύο πρώτα χρόνια παρέχονται κάποια μαθήματα γενικής παιδείας και κάποιες ειδικότητες, για κατάρτιση επαγγελματική. Από την άλλη πλευρά στις τεχνικές σχολές δεν υπάρχει καμία δυνατότητα παροχής γενικής παιδείας. Δηλαδή, αυτά είναι «παιδιά ενός κατώτερου Θεού»; Πώς τα αντιμετωπίζει η ελληνική πολιτεία; Πώς τα αντιμετωπίζει το ελληνικό κράτος;

Λέτε ότι παρέχετε τη δυνατότητα μέσα από τη δευτεροβάθμια τεχνική εκπαίδευση να έχουν άνετη πρόσβαση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, κάτι που με το ισχύον σύστημα δεν γίνεται επαρκώς.

Τι λέει το ισχύον σύστημα; Λέει ότι ένα 15% από αυτά τα παιδιά με ειδικές εξετάσεις μπορούν να πάνε στα Τ.Ε.Ι.. Εσείς ισχυρίζεστε ότι με το νομοσχέδιο, που προωθείτε προς ψήφιση, θα μπορούν όλα να συμμετέχουν ισότιμα, όπως και τα παιδιά των γενικών λυκείων, στις πανελλαδικές εξετάσεις και να μπουν άνευ ποσοστού. Αυτό, όμως, είναι παραπλανητικό και δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα, διότι τύποις θα γίνεται. Επί της ουσίας τα παιδιά θα αποκλείονται, γιατί δεν θα διαγωνίζονται στην ίδια βάση, δεν θα διαγωνίζονται ισότιμα. Γιατί; Διότι τα μαθήματα γενικής παιδείας, στα οποία θα εξετάζονται και είναι κοινά και για τα παιδιά των γενικών λυκείων και για τα παιδιά των επαγγελματικών λυκείων, διδάσκονται πολύ περισσότερες ώρες στα γενικά λύκεια, άρα υπάρχει πολύ καλύτερη προετοιμασία. Επομένως, αυτά τα παιδιά θα είναι πολύ καλύτερα προετοιμασμένα και θα έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες εισόδου. Τα παιδιά των επαγγελματικών λυκείων τύποις θα μπορούν να συμμετέχουν και στην ουσία θα αποκλείονται. Ουσιαστικά είναι πολύ υψηλότερο το ποσοστό που μπορεί να μπει σήμερα στα

ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Ένα άλλο, παραπλανητικό στοιχείο, που εισάγει το νομοσχέδιο, είναι το εξής: Υπάρχει διάταξη που αναφέρει ότι οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Λ., πέραν του απολυτηρίου που θα είναι ισότιμο μ' αυτό των γενικών λυκείων, θα παίρνουν και έναν τίτλο επαγγελματικής κατοχύρωσης, ένα πτυχίο επιπέδου γ', που θα κατοχυρώνει τα επαγγελματικά τους δικαιώματα.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, είναι παραπλανητικό. Μάλιστα, την παραπλάνηση αυτή την επισημαίνει και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, το οποίο υπενθυμίζει ότι μέχρι το Νοέμβριο του 2007 είμαστε υποχρεωμένοι να προσαρμόσουμε την ελληνική νομοθεσία στην Οδηγία 36 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που καθορίζει ότι το επίπεδο γ' χορηγείται πλέον σαν επαγγελματική βαθμίδα άσκησης δικαιωμάτων για παιδιά που έχουν τουλάχιστον ένα χρόνο μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Επομένως, το ισχύον καθεστώς είναι βραχείας διάρκειας. Ξέρετε πως θα λήξει πολύ σύντομα και όμως παραπλανάτε. Λέτε στα παιδιά: «ελάτε, γραφτείτε στα τεχνικά λύκεια και θα πάρετε, εκτός από ένα απολυτήριο, έστω γενικών λυκείων ισότιμο και ένα άλλο, επαγγελματικό, που θα σας κατοχυρώνει». Αυτό το δεύτερο θα καταργηθεί πολύ σύντομα και θα οδηγήσετε τα παιδιά στα ιδιωτικά Ι.Ε.Κ., τα οποία θα τους χορηγούν με ένα χρόνο σπουδών ακριβώς αυτόν τον τίτλο.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να κάνω και μία άλλη παρατήρηση, που καταδεικνύει το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για την εκπαίδευση γενικά και για την επαγγελματική εκπαίδευση ειδικότερα!

Με επανειλημμένες ερωτήσεις μου, κύριε Υφυπουργέ, είχα επισημάνει ένα τεράστιο πρόβλημα που έχουμε στη Ζάκυνθο, στα επαγγελματικά εκπαιδευτήρια, σ' ένα συγκρότημα που στεγάζει δύο σχολεία. Το εργαστηριακό κέντρο είχε προβλήματα από σεισμούς που είχαν συμβεί παλαιότερα. Οι απαντήσεις, που μου δίνετε, παρέπεμπαν στις καλές δυνάμεις. Έγιναν οι σεισμοί τον προηγούμενο Απρίλιο που κατέστρεψαν, αποτελείωσαν το κτήριο. Ευτυχώς που δεν κατέρρευσε κι έτσι δεν είχαμε θύματα.

Έχουν περάσει δυόμισι περίπου μήνες από αυτούς τους σεισμούς και η Κυβέρνηση αδιαφορεί πλήρως για το νησί. Η Ζάκυνθος ακόμα δεν έχει χαρακτηριστεί σεισμόπληκτη και πολύ περισσότερο τα σχολεία, τα οποία έχουν υποστεί σημαντικότερες βλάβες. Η μεγαλύτερη ζημιά έχει γίνει στο εργαστηριακό κέντρο των επαγγελματικών εκπαιδευτηρίων.

Κύριε Υπουργέ, σε δύο μήνες τα σχολεία θα ανοίξουν και πάλι κι ακόμα η Κυβέρνηση δεν έχει αποφασίσει, δεν έχει χαρακτηρίσει, δεν έχει δώσει χρήματα, δεν έχει ξεκινήσει καμία διαδικασία επισκευής.

Και εγώ απορώ με ποιο τρόπο και με ποιες προϋποθέσεις θα λειτουργήσει την επόμενη σχολική χρονιά αυτό το σχολείο. Μιλάτε για αναβάθμιση, αλλά δεν το δείχνετε στην πράξη. Δεν δείχνετε το ενδιαφέρον σας. Υπάρχει μια πλήρης αδιαφορία. Είναι συνολική η αδιαφορία, τη δείχνετε με τη μείωση των κονδυλίων γενικά για την εκπαίδευση, όπως προκύπτει και από το νομοσχέδιο όπου από την έκθεση του γενικού λογιστηρίου δεν βλέπουμε καμιά επιπλέον δαπάνη, η οποία θα στηρίξει την υποτιθέμενη αναβάθμιση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Μπούρας έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πήρα το λόγο διότι παρακολουθώντας τη συζήτηση από χθες ειλικρινά για μια ακόμη φορά άκουσα από την πλευρά κυρίως των συνανθρώπων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι οποίοι είκοσι χρόνια άσκησαν κυβερνητική εξουσία, να δαιμονοποιούν τα πάντα, να αμφισβητούν τα πάντα, να μέμφονται τους πάντες και τα πάντα και να μη θυμούνται ότι μέχρι πριν δύο χρόνια ήταν αυτοί οι οποίοι είχαν κυβερνήσει για τα προηγούμενα είκοσι χρόνια.

Και δυστυχώς μεταξύ των ομιλητών άκουσα και συναδέλφους οι οποίοι έχουν εντυφώσει ιδιαίτερα στο χώρο της παι-

δείας και ιδιαίτερα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Άκουσα μετά λύπης μου, επαναλαμβάνω, τον κ. Λοβέρδο ο οποίος δεν είναι εδώ, χθες που αφού ομολογούσε την αποτυχία –όποιος το αμφισβητεί ας διαβάσει τα πρακτικά– των πολιτικών που εφήρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μας εμέμφετο για τη σημερινή μεταρρύθμιση. Και ταυτόχρονα, τόσο αυτός, όσο και πολλοί από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε εδώ είτε στα ραδιόφωνα και στις τηλεοράσεις «παίζουν» ένα θέμα για το οποίο πρέπει να σας πω ότι σας μέμφονται αυτοί οι οποίοι γνωρίζουν πολλά. Μιλάτε δηλαδή για το θέμα της ύπαρξης βάσης επιτυχίας στις πανελλήνιες εξετάσεις και ειλικρινά εγώ δεν καταλαβαίνω αν κάποιος μπορεί να γίνει μαθηματικός παίρνοντας τρία στα μαθηματικά, με άριστα το εικοσι.

Αν είστε μ' αυτήν τη λογική, να βγείτε να το πείτε. Ζούμε σε μια εποχή έντονου ανταγωνισμού, όπου πρέπει να έχουμε υψηλή παιδεία και υψηλές γνώσεις. Και σεις τι μας λέτε; Είναι δυνατόν να μπορούν να σπουδάσουν όλοι; Μπορούν όλοι να παρακολουθήσουν; Θα σας πω και κάτι χαρακτηριστικό που το είπα και άλλη φορά. Η επαγγελματική μου ενασχόληση ήταν όλα αυτά τα χρόνια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είτε στα Α.Ε.Ι. είτε στα Τ.Ε.Ι.. Και έτυχε σε εμένα να λέω και να υπαγορεύω σε κάποιον σπουδαστή να γράψει «Χ στο τετράγωνο» και αυτός έκλεισε το χ μέσα σε ένα τετράγωνο. Αν αυτός πρέπει να ακολουθήσει την πορεία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, να βγει παραγωγικό στέλεχος στην κοινωνία, τότε ζημιώνουμε και αυτόν και την οικογένειά του και όλους.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, που σας άκουσα αυτές τις μέρες, εκτίθεστε όταν λέτε ότι, ξέρετε, οι πάντες πρέπει να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το σύστημα των εισαγωγικών εξετάσεων δεν άλλαξε. Απεναντίας πρέπει να σας θυμίσω ότι τα τελευταία έξι-επτά χρόνια είναι πιο απλές οι εξετάσεις, είναι απόλυτα λυκειακές και με τα παλαιότερα εννέα ή έξι μαθήματα, σε σχέση με τα προηγούμενα έτη με τα τέσσερα μαθήματα που ήταν αυστηρότερες.

Όλα τα χρόνια σημειώνονται -επειδή ακούω να δικαιολογείτε ορισμένα πράγματα- και διευκρινίσεις στα θέματα. Όμως, η όποια δυσκολία, η όποια διευκρίνιση, η όποια διπλή απάντηση αναφέρεται στο σύνολο των διαγωνιζομένων, δεν υπάρχει διαφοροποίηση. Επομένως, όλοι κρίνονται κατά τον ίδιο τρόπο. Γι' αυτό, λοιπόν, εγώ θα σας συστήσω να ασχοληθείτε σοβαρά με το θέμα της παιδείας. Δεν ασχοληθήκατε είκοσι χρόνια που ήσασταν κυβέρνηση, τουλάχιστον να ασχοληθείτε τώρα. Βάλτε τον δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων, αναγνωρίστε τις ευθύνες...

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε συνάδελφε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Μην διακόπτετε, κύριε Γείτονα. Υπήρξατε Πρόεδρος και δυστυχώς δεν ξέρετε να κάνετε τον απλό Βουλευτή. Τόσα χρόνια Πρόεδρος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριε Μπούρα, να απευθύνεστε στο σημερινό Προεδρείο, για να μην μπερδευόμαστε. Σε μένα, κύριε Μπούρα, να απευθύνεστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, αλλά το λέω γιατί διαρκώς το κάνει ο κ. Γείτονας και διακόπτει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Γενικώς κάντε την παρατήρηση για όλους τους συναδέλφους.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν αντελήφθη το λάθος του ν' απευθύνετε σε μας ο κύριος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τι να κάνω; Παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Μπούρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Γι' αυτό η κοινωνία διαρκώς σας προειδοποιεί. Η ποιοτική ανάλυση των μετρήσεων δεν σας λέει τίποτα; Δεν βλέπετε ότι το κόμμα σας πάει από το κακό στο χειρότερο; Γι' αυτό, λοιπόν, σας παρακολουθεί, σας βαθμολογεί, βαθμολογεί κι εμάς και ο κόσμος κρίνει, συγκρίνει και αποφασίζει. Και γι' αυτό βρίσκεται κοντά στη νέα διακυβέρνηση και στηρίζει την Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Να έρθω τώρα στο προκείμενο:

Σε μια εποχή έντονης παγκοσμιοποίησης ο ρόλος της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι αναγκαίος όσο ποτέ

άλλοτε, προκειμένου και η χώρα μας να προλάβει το τρένο της ανάπτυξης και της παραγωγικότητας. Όλοι μιλάμε – κι εσείς κι εμείς και οι πάντες – για ανάπτυξη και για παραγωγικότητα. Αυτά δεν γίνονται με μαγικές συνταγές. Γίνονται με σωστές πολιτικές. Ιδιαίτερα στη σημερινή έντονα παγκοσμιοποιημένη κοινωνία και οικονομία ο ρόλος της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι σημαντικός.

Τις προσπάθειες που έγιναν τα τελευταία χρόνια εγώ δεν θα τις κατακρίνω. Θα τις επαινέσω. Έγιναν προσπάθειες με τη δημιουργία των Τ.Ε.Ε., αλλά δεν απέδωσαν. Δεν το βλέπετε, δεν το ζείτε, δεν παρακολουθείτε την κοινωνία; Δεν μπόρεσαν να δώσουν στελέχη άξια στο βαθμό που οι επιχειρήσεις, στις νέες προσαρμογές που προσπαθούν να κάνουν, να μπορούν να τα απορροφήσουν. Παράλληλα, δεν παρείχαν την αναγκαία εκείνη υποδομή, δεν έδιναν δυνατότητες τέτοιες, ώστε να υπάρχει σωστή πρόσβαση των αποφοίτων αυτών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είτε στα Α.Ε.Ι. είτε στα Τ.Ε.Ι..

Γι' αυτό η Κυβέρνηση έρχεται σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο, καταθέτει προς συζήτηση – τόσο στην επιτροπή όσο και εδώ – τα άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία κατατείνουν στο γεγονός ότι πρέπει να δημιουργήσουμε αυτή την καινούργια δομή των επαγγελματικών λυκείων, έτσι ώστε τα επαγγελματικά λύκεια και να μπορούν να δίνουν στους αποφοίτους ισότιμη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έναντι των αποφοίτων των γενικών λυκείων, αλλά και στελέχη ικανά και δυνατά για την οικονομία και την παραγωγή να προετοιμάζουν. Ταυτόχρονα, διατηρεί τις επαγγελματικές σχολές, έτσι ώστε όσοι δεν ακολουθήσουν αυτή την οδό να μπορούν να πάρουν εκείνες τις τεχνικές γνώσεις και δυνατότητες, προκειμένου να απορροφηθούν ως στελέχη παραγωγής στον επιχειρηματικό χώρο.

Γι' αυτό, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, εγώ θέλω να σας επαινέσω, να επαινέσω την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, γιατί με αυτό το νομοσχέδιο θέτει τις βάσεις για μια σωστότερη τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, ικανή ώστε και στελέχη καλύτερα να δώσει στην παραγωγή, προκειμένου να έχουμε ανταγωνιστικότερες επιχειρήσεις και επομένως καλύτερη οικονομία αλλά και καλύτερη γενική παιδεία να παρέχεται μέσα από τα επαγγελματικά λύκεια σε όσους θέλουν και έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης στα Τ.Ε.Ι. και στα Α.Ε.Ι..

Σας ευχαριστώ πολύ. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ και εγώ. Το λόγο έχει ο κ. Χρύσης. Απών, διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο κ. Καρπούζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινά αποδεκτή η σημασία που έχει η παιδεία στη δημιουργία μιας κοινωνίας σύγχρονης, δημοκρατικής, ελεύθερης, παραγωγικής, μιας κοινωνίας ανάπτυξης, μιας κοινωνίας προόδου. Όλοι γνωρίζουμε ότι μέσω της παιδείας θεμελιώνονται και προάγονται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για τη λειτουργία μιας κοινωνίας που στοχεύει στην κοινωνική, πολιτιστική και οικονομική πρόοδο.

Παράλληλα, είναι σε όλους γνωστό και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του πολίτη να παρέχεται από την πολιτεία η παιδεία. Η παροχή υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης εξασφαλίζει την ισότητα στην εκκίνηση όλων των νέων, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση. Εκπαίδευση χωρίς ποιότητα είναι αντιδημοκρατική και πλήττει όλους τους πολίτες. Η ανταγωνιστικότητα και η ευγενής άμιλλα, στοιχεία απαραίτητα για τη διαμόρφωση ενός κλίματος αναβάθμισης, αλλά και η καθιέρωση ενός μέτρου επιτυχίας όχι προς τα κάτω αλλά προς τα επάνω, που συγχρόνως θα είναι μέτρο αυτοκριτικής και ελέγχου του ίδιου του μαθητή, είναι απαραίτητες.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε και εξαιτίας της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που επιχειρεί η Κυβέρνησή μας με την κατάθεση του προσχεδίου νόμου-πλαίσου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να προβληματιστούμε όλοι ιδιαίτερα –οι συνάδελφοι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κυρίως– και να αναρωτηθούμε: είμαστε ικανοποιημένοι με το εκπαιδευτικό μας σύστημα; Πρέπει να επιχειρήσουμε κάτι καλύτερο, ναι ή όχι; Βεβαίως, δεν χρειάζεται η απάντηση, πλην όμως, κύριοι συνά-

δελφοί της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν θέλετε να το αποδεχθείτε, παρασυρόμενοι από το αντιπολιτευτικό μένος που σας διακατέχει, που δεν σας ωφέλησε ακόμα, αλλά αρκεί για να παρασύρει τους νέους σε ακρότητες, φαινόμενο που πηγάζει από την πολιτική της ανασφάλειας και το αδιέξοδο που δημιουργήσατε εσείς ως Κυβέρνηση γι' αυτούς.

Χωρίς προγραμματισμό και σωστή ενημέρωση για επαγγελματικό προσανατολισμό, δεν συνδέσατε την εκπαίδευση με την παραγωγική διαδικασία και την αγορά εργασίας, κάτι που ιδιαίτερα η Κυβέρνησή μας προσπαθεί να επιτύχει με μία σειρά μέτρων. Η ύπαρξη τετρακοσίων πενήντα σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πρέπει να μας προβληματίσει. Δηλώνει ανευθυνότητα απέναντι στους νέους, διότι στην ουσία είναι ένας τρόπος ξεφορτώματος, απαλλαγής σε πρώτη φάση και στη συνέχεια ακολουθεί η σκληρή πραγματικότητα, η ανεργία. Η ανησυχία των νέων πηγάζει από αυτήν την πολιτική και οι ακραίες αντιδράσεις από τη συμπεριφορά σας, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και όλων των «καλοβλεπόμενων» που συνήθισαν σε ένα σύστημα ισοπεδωτικό χωρίς υποχρεώσεις και χωρίς αξιολόγηση.

Για όσους υποστηρίζουν αυτήν την εκπαίδευση που ισχύει μέχρι σήμερα θα πρότεινα στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων να τους αποστείλει το μηχανογραφικό δελτίο υποψηφίου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ένα χάος, οκτώ σελίδες σε φόρμα Α3, αυτό είναι συρρικνωμένο. Θα πρότεινα, λοιπόν, στους υποστηρικτές αυτού του συστήματος να ρωτήσουν τους γονείς και τους φοιτητές της περιοχής της Μακεδονίας, της Πιερίας παραδείγματος χάρι, του δικού μου νομού, που σπουδάζουν σε απομακρυσμένα μέρη, σε τμήματα στην ουσία όχι ιδιαίτερου ενδιαφέροντος, αλλά και μηδενικής απορρόφησης στην παραγωγική διαδικασία, θα πρότεινα να ρωτήσουν πόσοι κάτοχοι πτυχίων χωρίς αντίκρισμα επέλεξαν να γίνουν επαγγελματίες οπλίτες και πόσοι ζητούν απελπισμένα μια θέση εργασίας.

Ένα τέτοιο σύστημα υποστηρίζουν;

Όλοι θέλουμε περισσότερες δαπάνες για την παιδεία. Πιστεύει, όμως, κανείς ότι εάν υπάρξει αυτή η δυνατότητα θα αλλάξει η κατάσταση προς το καλύτερο, χωρίς να γίνουν οι απαραίτητες ρυθμίσεις; Από στοιχεία της EUROSTAT και του Ο.Ο.Σ.Α. προκύπτει ότι η ανεργία πτυχιούχων στην Ελλάδα ανέρχεται στο 7% περίπου και οι δαπάνες για την παιδεία είναι οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο ποσοστό του 4,2%, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση η ανεργία ανέρχεται στο 4,6%, με δαπάνες για την παιδεία στο 5,21%.

Αυτό θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μας προβληματίσει.

Από στοιχεία του Κέντρου Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού (ΚΕ.ΣΥ.Π.) του Νομού Πιερίας προκύπτει μεταξύ άλλων ότι διδάσκονται έντεκα τομείς στα Τ.Ε.Ε. και οι ειδικότητες που δίνονται τελικά μετά το δεύτερο κύκλο σπουδών, είναι είκοσι πέντε. Αποδεδειγμένα, όμως, η εκπαίδευση είναι ελλιπής και οι πτυχιούχοι δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των επαγγελμάτων που διδάχθηκαν.

Επιπλέον, οι μαθητές είναι αδικημένοι, όχι μόνο επειδή τους παρέχεται υποβαθμισμένη μόρφωση αλλά και διότι ως απόφοιτοι Τ.Ε.Ε. Β' κύκλου εισάγονται στα Τ.Ε.Ι. με ποσόστωση, αλλά και στις προσλήψεις υπάρχει περιορισμένος αριθμός. Χρειάζομαστε, λοιπόν, τεχνίτες, γνώστες του αντικειμένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τις δικές μας εμπειρίες, που πρέπει να μας συνετίσουν. Ξέρουμε τα θετικά και τα αρνητικά μιας πραγματικότητας. Γνωρίζουμε το εκπαιδευτικό σύστημα που εφαρμόζεται στα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη. Μπορούμε να αποφασίσουμε μακριά από δογματισμούς και ακρότητες. Είχα την τύχη να σπουδάσω στη Γερμανία και να γνωρίσω το εκπαιδευτικό σύστημα και το τότε αλλά και το σημερινό. Είναι ένα εκπαιδευτικό σύστημα που ξεκινά από τα προσχολικά χρόνια, μπορώ να πω από τον παιδικό σταθμό, ένα σύστημα που δίνει πολλά δικαιώματα στους μαθητές αλλά έχει και πολλές απαιτήσεις. Σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης και της παραγωγής γνωρίζει ο κάθε πολίτης ότι έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις, κάτι που δυστυχώς στη χώρα μας δεν συμβαίνει.

Αυτό θα πρέπει να εμπεδώσουμε, το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση και την ευθύνη να δημιουργήσουμε μια κοινωνία υπεύθυνη. Να συζητήσουμε και να βρούμε τις καλύτερες λύσεις για καλύτερη μόρφωση, για καλύτερες συνθήκες σπουδών, για παροχή φοιτητικής στέγης, στην οποία κανείς δεν αναφέρθηκε. Σε συνεργασία με ιδιώτες επιχειρηματίες πρέπει αυτό το πράγμα να το ενεργοποιήσουμε για παροχή υπηρεσιών στους φοιτητές, για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, για νοσοκομειακή περίθαλψη των φοιτητών.

Το πανεπιστημιακό άσυλο, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, δεν κινδυνεύει, σε μια δημοκρατική χώρα σαν τη δική μας, ούτε μπορεί να αναφέρεται συνεχώς ως προπέτασμα για τη δημιουργία εντυπώσεων. Η δωρεάν παιδεία είναι κατοχυρωμένο δικαίωμα. Ας ερωτηθούμε γιατί οι αλλοδαποί φοιτητές δεν προτιμούν τη χώρα μας, την Ελλάδα, για να σπουδάσουν. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει. Όλοι οι Έλληνες επικροτούν την προσπάθειά μας για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις.

Πρέπει με αίσθημα ευθύνης, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, να αποφασίσετε και να στηρίξετε τη δική μας προσπάθεια, η οποία στοχεύει στην καλύτερευση μιας κοινωνίας και ενός εκπαιδευτικού συστήματος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, πολύ, κύριε Καρπούζα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού κ. Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή εκτός από το συζητούμενο νομοσχέδιο γενικεύτηκε η συζήτηση και πάρα πολλά ελέχθησαν για την παιδεία, για τις κινητοποιήσεις, για το ότι οι φοιτητές που είναι στους δρόμους και οι καθηγητές που απεργούν δεν ξέρουν τι τους γίνεται, δεν ξέρουν γιατί απεργούν και γιατί διαδηλώνουν, νομίζω ότι είμαστε υποχρεωμένοι μερικά πράγματα να τα ξεκαθαρίσουμε.

Ο νόμος-πλαίσιο 1268/1982, που δίνεται τώρα και πάει να προλάβει τη συνταγματική αναθεώρηση, τι λέει; «Το κράτος έχει την υποχρέωση να παρέχει την ανώτατη εκπαίδευση σε κάθε Έλληνα πολίτη που το επιθυμεί, μέσα από τις διαδικασίες που ορίζονται κάθε φορά από το νόμο». Και προσδιορίζεται ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα κ.λπ..

Εδώ, όμως, όλα αυτά τα παραλείπει ο καινούργιος νόμος και δεν αναφέρεται πουθενά η υποχρέωση του κράτους να παρέχει την ανώτατη παιδεία.

Το άρθρο 1 αυτού του νόμου λέει ότι τα Α.Ε.Ι. είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου πλήρως αυτοδιοικούμενα και ότι επιχορηγούνται από το κράτος για την εκπλήρωση της αποστολής τους. Αυτά δεν αναφέρονται πουθενά.

Επίσης, για το άσυλο λέει ότι η ακαδημαϊκή ελευθερία στη διδασκαλία και στην έρευνα καθώς και η ελεύθερη διακίνηση ιδεών, κατοχυρώνεται στα Α.Ε.Ι. και δεν επιτρέπεται η επιβολή ορισμένων μόνο επιστημονικών απόψεων και ιδεών και η διεξαγωγή απόρρητης έρευνας. Ακόμη ότι υπάρχει τριμελής επιτροπή ασύλου από τον πρύτανη, από έναν εκπρόσωπο των διδασκόντων και των φοιτητών που αποφασίζει μόνο με ομοφωνία των μελών της. Σε περίπτωση διαφωνίας, συγκαλείται εκτάκτως η Σύγκλητος που αποφασίζει με πλειοψηφία των 2/3 του συνόλου των παρόντων. Ενώ τώρα λέει ότι αρμόδιο όργανο πια –σύμφωνα με τον καινούργιο νόμο– για να αποφασίσει για την ακύρωση των διατάξεων περί ασύλου, είναι η διοικούσα επιτροπή με δικαίωμα ψήφου όλων των μελών της ή το πρυτανικό συμβούλιο. Το αρμόδιο όργανο αποφασίζει κατά πλειοψηφία. Βλέπετε ότι υπάρχει μία πολύ μεγάλη διαφορά. Υπάρχουν και πολλά άλλα που δεν είναι του παρόντος να τα αναλύσουμε.

Έρχομαι στα άρθρα. Εμείς στο άρθρο 1 είχαμε πει ότι αν γινότουσαν ορισμένες τροποποιήσεις, θα μπορούσαμε να το ψηφίσουμε. Δεν έγιναν και το καταψήφισουμε.

Καταψήφισουμε και το άρθρο 2, γιατί τριχοτομεί το λύκειο. Είμαστε κατά του άρθρου 3, γιατί εμείς πιστεύουμε σε ένα ενιαίο λύκειο που θα ενοποιεί τη γενική με την τεχνική εκπαίδευση,

κάτι που δεν γίνεται. Είμαστε κατά του άρθρου 4, γιατί το επαγγελματικό λύκειο στο οποίο αναφέρεται το άρθρο, δεν είναι σύμφωνο με τις δικές μας προτάσεις αλλά και όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας. Διαχωρίζει τους μαθητές από την πρώτη τάξη του λυκείου σε κύκλους μαθημάτων επαγγελματικών τομέων και δεν προβλέπει μεταλυκειακό έτος σπουδών, για να πάρει αυτό το περίφημο πτυχίο Γ'.

Είμαστε κατά του άρθρου 5, γιατί αποκλείει τους αποφοίτους του γενικού λυκείου από το να φοιτήσουν στο ΕΠΑ.Λ. για απόκτηση ειδικότητας, όπως αποκλείει και τους αποφοίτους του ΕΠΑ.Λ. μιας ειδικότητας από την απόκτηση δεύτερης. Είμαστε κατά του άρθρου 6, γιατί εκτιμούμε πως ο χρόνος των τριών ετών φοίτησης δεν είναι επαρκής ώστε το ΕΠΑ.Λ. να χορηγήσει και πτυχίο επιπέδου Γ' και απολυτήριο για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και βέβαια πρέπει να υπάρξει μεταλυκειακό έτος ειδίκευσης, κάτι που δεν προβλέπεται.

Είμαστε κατά του άρθρου 7, γιατί δεν διασφαλίζει την ισότητα και χωρίς φραγμούς πρόσβαση των αποφοίτων των ΕΠΑ.Σ. στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Είμαστε κατά του άρθρου 8, γιατί καταργεί τα δημόσια Τ.Ε.Ε. που λειτουργούν με απογευματινό ωράριο εργασίας, είτε λόγω κτηριακών ελλείψεων είτε λόγω κοινωνικών αναγκών. Προτείνουμε όλα τα ημερήσια Τ.Ε.Ε. είτε πρωινά είτε απογευματινά, να μετατραπούν σε ΕΠΑ.Λ.. Είμαστε κατά του άρθρου 9, γιατί αντίκειται στη θέση μας ότι η εκπαίδευση είναι δημόσια και δωρεάν. Επίσης, δεν λύνει το πρόβλημα που έχει παρουσιαστεί με την εμπορευματοποίηση βαθμών και πτυχίων από τα σχολεία της ιδιωτικής τεχνικής εκπαίδευσης.

Είμαστε κατά του άρθρου 10, γιατί η λειτουργία τους, δηλαδή η λειτουργία των επαγγελματικών σχολών, τριχοτομεί το εκπαιδευτικό σύστημα στη λυκειακή βαθμίδα. Είναι σχολές στενής και εφήμερης κατάρτισης. Δεν εφοδιάζουν τους μαθητές με γενική μόρφωση και έρχονται σε αντίθεση με το άρθρο 1, του παρόντος νομοσχεδίου.

Επειδή δεν υπάρχει χρόνος, θα αναφερθώ ακόμα σε δυο-τρία άρθρα. Είμαστε κατά του άρθρου 19, γιατί οι καθηγητές καταλαμβάνουν θέσεις σε μια λυκειακή δομή, ΕΠΑ.Λ.-ΕΠΑ.Σ., για την οποία εμείς διαφωνούμε. Θεωρούμε πως όλα τα Τ.Ε.Ε. πρέπει να μετατραπούν σε ΕΠΑ.Λ. και οι καθηγητές να καταλάβουν τις αντίστοιχες οργανικές θέσεις από την έναρξη της λειτουργίας τους.

Επίσης, είμαστε κατά της παραγράφου 4 του ιδίου άρθρου, γιατί η θέση του Συνασπισμού είναι να μην υπάρχουν τέτοιου είδους σχολές σε άλλα Υπουργεία, παρά μόνο τα ΕΠΑ.Λ. του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και εκεί να ενταχθούν και οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί.

Τώρα, όσον αφορά το άρθρο 20 για το οποίο έγινε τόση πολλή συζήτηση, θα ήθελα να πω ότι δεν λύνει τα προβλήματα της μουσικής παιδείας και των εκπαιδευτικών της για τα οποία θα πρέπει να διαμορφωθεί ένα καλά τεκμηριωμένο νομοσχέδιο, κατόπιν διαλόγου με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Εδώ προτείνουμε την πρόσληψη εμπειροτεχνών μουσικών οργάνων, αντί της αποκλειστικής πρόσληψης ωρομισθίων. Επίσης, προτείνουμε να προστεθεί και η δυνατότητα πρόσληψης αναπληρωτών. Είμαστε αντίθετοι με το θεσμό του ωρομισθίου εκπαιδευτικού, αλλά σε περίπτωση που προσλαμβάνεται, να προβλέπεται ρητά από το νόμο η ισχύς του ν. 1566 για τις προϋποθέσεις πρόσληψης ωρομισθίων.

Τα ωδεία να ενταχθούν στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και να βελτιωθεί η λειτουργία τους και βέβαια, να μην ξεχάσουμε τους εμπειροτέχνες των παραδοσιακών οργάνων, οι οποίοι δεν πρέπει να εξαιρεθούν από τις προϋποθέσεις του ν. 3255, πράγμα που είπαμε και άλλες φορές και όχι μόνο εμείς, αλλά όλοι σχεδόν σ' αυτήν την Αίθουσα και στην επιτροπή. Αυτοί οι εμπειροτέχνες είναι δάσκαλοι που διδάσκουν τους φοιτητές οι οποίοι παίρνουν το πτυχίο. Αυτοί οι φοιτητές, λοιπόν, μπορούν στη συνέχεια να πάρουν τις θέσεις αλλά οι δάσκαλοί τους, οι καθηγητές τους, αποκλείονται.

Γι' αυτό, λοιπόν, και εμείς καταψήφισουμε το σχέδιο νόμου και επί των άρθρων, εκτός από μερικές επί μέρους εξαιρέσεις, όπως είπα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Λεβέντη.

Ο κ. Κουτσούκος. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Παντούλας. Απών, διαγράφεται.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κάπου εδώ κοντά είναι. Ας μιλήσει κάποιος άλλος και θα έρθει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν γίνεται. Έτσι, έχω διαγράψει ήδη πέντε-έξι Βουλευτές. Δεν μπορώ να κάνω εξαίρεση. Μπορεί να εγγραφεί ως προτασόμενος δευτερολόγων.

Το λόγο έχει η κ. Συλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινάω αμέσως από ένα στοιχείο το οποίο χρησιμοποιήσε χθες στην ομιλία του ο Υφυπουργός κ. Καλός, ο οποίος έκανε αναφορά στα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια και τις τεχνικές επαγγελματικές σχολές που υπήρχαν προηγουμένως.

Λησμόνησε –και δεν ξέρω αν το λησμόνησε ηθελήμενα ή αθέλητα– ότι την ίδια περίοδο που υπήρχαν και λειτουργούσαν τα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια και οι τεχνικές επαγγελματικές σχολές, υπήρχε και ένας άλλος τύπος λυκείου, το ενιαίο πολυκλαδικό λύκειο. Ο τύπος αυτός λυκείου είχε και έναν τέταρτο χρόνο και αυτό εκείνη την εποχή ήταν πάρα πολύ σημαντικό, όπως πολύ σημαντικό ήταν ότι οι μαθητές οι οποίοι φοιτούσαν στον τέταρτο αυτό χρόνο του ενιαίου πολυκλαδικού λυκείου, απορροφήθηκαν μετά από τα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια.

Με την απάντησή του ο κ. Καλός στην τοποθέτησή του, ουσιαστικά δεν μπόρεσε να τεκμηριώσει ότι παρά τις καλές προθέσεις με τις οποίες ξεκίνησε η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, κάνει, δημιουργεί, προσφέρει στον Έλληνα πολίτη, στην ελληνική οικογένεια ένα διαφορετικού τύπου φιλόδοξο ως προς τους στόχους, επαγγελματικό λύκειο.

Στην ομιλία του, αφού μας άκουσε όλους, προσπάθησε να απαντήσει σε όλα τα θέματα που ετέθησαν. Ένα από τα θέματα που ετέθησαν ήταν και μια πολύ συγκεκριμένη πρόταση στην οποία δεν άκουσα και δεν διάβασα, μελετώντας τα Πρακτικά, μια απάντηση.

Η πρότασή την οποία είχα υποβάλει ήταν η εξής πολύ απλή:

Σύμφωνα με τη ρύθμιση η οποία έχει προβλεφθεί, οι υποψήφιοι για τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. που έχουν σύνολο μορίων κάτω από δέκα χιλιάδες να μην εισάγονται στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι., ακόμα και όταν υπάρχουν θέσεις. Οι θέσεις αυτές υπάρχουν.

Η πρότασή μου και η ερώτηση στην οποία δεν πήρα απάντηση, λοιπόν, είναι η εξής: Είναι διατεθειμένη η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να αναστείλει την εφαρμογή αυτής της διάταξης; Ναι ή όχι; Είναι μια ευκαιρία να αποδείξει πραγματικά ότι δεν είναι κοινωνικά ανάλογη η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αλλά και συνολικά η Κυβέρνηση. Και επειδή –πρέπει να το επαναλάβω– γίνεται πολύ μεγάλη «σπέκουλα» με αυτήν την υπόθεση, ξαναλέω δύο σημαντικά στοιχεία:

Πρώτον, οι θέσεις στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι. υπάρχουν. Οι θέσεις αυτές θα μείνουν κενές. Η συνέπεια θα είναι ορισμένα τμήματα ενδεχομένως να φτάσουν και στο κλείσιμο. Το ερώτημα είναι: Έχει γίνει μια σοβαρή μελέτη από την πολιτεία ότι οι πτυχιούχοι αυτών των τμημάτων δεν χρειάζονται στην παραγωγική διαδικασία; Ναι ή όχι; Φοβούμαι πως όχι. Άρα, ορισμένα τμήματα –κυρίως των περιφερειακών Τ.Ε.Ι.– οδηγούνται στο κλείσιμο εντελώς κατά τύχη. Και αν κάποιος σπεύσει να πει «μα, κατά τύχη δημιουργήθηκαν», θα σας πω το εξής: Ακόμη και αν δεχθούμε αυτήν τη συλλογιστική, υπάρχουν δύο ζητήματα:

Πρώτον, την τελευταία εξαετία όποια τμήματα δημιουργήθηκαν, δημιουργήθηκαν βάσει μελέτης του Ινστιτούτου του Πανετίου Πανεπιστημίου: Χωροταξική μελέτη για την εγκατάσταση, ίδρυση και λειτουργία σχολών και τμημάτων ανά τη χώρα.

Δεύτερον, αυτό δεν έχει σταματήσει ως πρακτική –η ίδρυση κατά τύχη και χωρίς μελέτη– τα τελευταία δύομισι χρόνια.

Έρχομαι στο επόμενο ζήτημα που μοιραία τίθεται και έχει την εξής πολύ απλή μορφή του ερωτήματος: Μα, καλά να μπαίνουν αγράμματοι στα πανεπιστήμια; Όχι βέβαια. Κανένας δεν το

θέλει αυτό.

Σας μιλάω για μια πολύ συγκεκριμένη περίπτωση, την περίπτωση των παιδιών που φέτος έδωσαν εξετάσεις και που –επιπλέον– είναι τα παιδιά εκείνα που δεν έδωσαν εξετάσεις στη Β' τάξη λυκείου, ωθούμενα από την ίδια την Κυβέρνηση σε μια χαλαρότητα. Και αφού καλά –καλά τους πέρασε το μήνυμα και τους έκλεισε το μάτι, λέγοντάς τους «χαλαρώστε, δεν είναι τίποτα, αφού έξι μαθηματάκια θα δώσετε του χρόνου και όλα θα είναι όμορφα και ωραία», αιφνιδιαστικά, χωρίς προηγούμενη μελέτη, χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση αποφασίζουμε και διατάσσουμε ότι βάζουμε ένα φραγμό: τη βάση «10».

Αυτά τα παιδιά αιφνιδιάστηκαν διπλά και αυτή είναι μία αδικία, την οποία εγώ προτείνω να άρει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, αποδεχόμενη την εφαρμογή της συγκεκριμένης ρύθμισης μόνο για τα παιδιά που εγγράφονται τώρα στην Α' λυκείου. Περιμένω την απάντησή σας, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Ράπτη.

Τελευταίος εγγεγραμμένος ομιλητής είναι ο κ. Κεγκέρογλου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Λίγη ησυχία!

Ο κ. Κεγκέρογλου. Απών, διαγράφεται.

Εισερχόμεστε τώρα στον κατάλογο των προτασόμενων εγγεγραμμένων να δευτερολογήσουν.

Πρώτη είναι η κ. Χριστοφιλοπούλου, η οποία έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παίρνω το λόγο ως δευτερολογία, για να κάνω κάποιες επισημάνσεις ευρύτερα για την παιδεία και πιο συγκεκριμένα γι' αυτό το νομοσχέδιο.

Ακούστηκε σε αυτήν την Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε, ότι οι φοιτητές διαδηλώνουν χωρίς να ξέρουν γιατί, ότι αυτές οι κινητοποιήσεις γίνονται χωρίς στόχο. Οι φοιτητές δεν ξέρουν γιατί κινητοποιούνται.

Εγώ θα έλεγα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε, ότι ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Μάλλον –και δυστυχώς η Κυβέρνηση είναι αυτή που δεν γνωρίζει πού πάει με ποιο σχέδιο και με ποιο στόχο– το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας. Αυτό φαίνεται και από το σημερινό νομοσχέδιο και από τις προτάσεις για την ανώτατη παιδεία. Αυτό φαίνεται με τον προσημαστικό –για επικοινωνιακούς λόγους– διάλογο που έγινε και για τα μέχρι τώρα πρόχειρα και αποσπασματικά μέτρα που έχουν ληφθεί.

Αυτό φαίνεται, βεβαίως, και από έναν διάχυτο αυταρχισμό, που ξεκινάει από την ίδια την Υπουργό και διαπερνάει όλους, θα έλεγα. Άκουσα μόλις τώρα δυο συναδέλφους της Συμπλοκίτευσης να εκφράζονται για το σύστημα της παιδείας με μια αντίληψη που το καθιστά τίποτα άλλο παρά έναν έναν αδιόλογο γνώσεων, που κάποιος τις γνωρίζει –και καλώς τις γνωρίζει– ή κάποιος δεν τις γνωρίζει και πρέπει να πέσει στον Καιάδα. Αυτή είναι η σύγχρονη αντίληψη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: το αν μπορεί να γράψει το «χ2» έτσι ή αλλιώς ή αν –όπως άκουσα κάποια συνάδελφο να λέει– ξέρει γράμματα ή δεν ξέρει.

Τα πράγματα πρέπει να είναι ξεκάθαρα. Το σύστημα της παιδείας δεν πρέπει να είναι ένα σύστημα αυταρχικό. Οφείλει να είναι ένα σύστημα που αξιοποιεί τις δυνατότητες και τις γνώσεις του καθενός. Και μάλιστα έτσι πρέπει να είναι το σύστημα της Κυβέρνησης ενός Πρωθυπουργού, που από το Βήμα της Βουλής στις προγραμματικές δηλώσεις έκανε πρώτο θέμα την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων ως στρατηγική για την ανάπτυξη αυτής της χώρας.

Και τι έχουμε τώρα; Σε έναν πάρα πολύ νευραλγικό τομέα, που είναι η δευτεροβάθμια εκπαίδευση, σε έναν τομέα που γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι απόφοιτοι μαστίζονται από την ανεργία, έχουμε άλλο ένα αποσπασματικό νομοσχέδιο, άλλο ένα νομοσχέδιο με αόριστες, θα έλεγα, διατάξεις, ένα νομοσχέδιο, το οποίο ούτε μπορεί να εξασφαλίσει αυτό που λέει ότι εξασφαλίζει, δηλαδή το να παρέχει ίσες ευκαιρίες επαγγελματικής κατάρτισης, αλλά ούτε βεβαίως να πετύχει και την περιφέρη συνδυασμένη με τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας.

Άκουσα επίσης συναδέλφους της Συμπολίτευσης να λένε ότι εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τάχα δεν συνδέσαμε τόσα χρόνια την απασχόληση και την παραγωγικότητα με την εκπαίδευση. Και ερωτώ ευθέως και ερωτώ κι εσάς, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, που είστε εδώ εκ μέρους της Κυβέρνησης και ερωτώ και τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης: Τι έγινε εκείνο το περίφημο εθνικό σύστημα σύνδεσης της επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης με την απασχόληση, το οποίο στα λόγια υιοθετήσατε και το οποίο μετά από εξαντλητικό κοινωνικό διάλογο θεσμοθετήσε με νόμο η προηγούμενη κυβέρνηση, του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Τι έγινε εκείνο το περίφημο σύστημα σύνδεσης; Γιατί κάθε τόσο το θυμόσαστε και εχθές ο κ. Τσιτουρίδης το θυμήθηκε στα λόγια, αλλά αυτό το σύστημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, λίγη ησυχία, να ακούγεται και η ομιλήτρια!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: ... αυτό το σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης και σύνδεσής της με την απασχόληση παραμένει επί είκοσι επτά μήνες ανενεργό. Όχι λόγια, λοιπόν, έργα.

Και μέσα σ' αυτό το σύστημα, οι σχολές μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ., στις οποίες θέλω ειδικά να αναφερθώ, κύριε Πρόεδρε, ήταν ένα από τα ιδιαίτερα πετυχημένα παραδείγματα παροχής εκπαίδευσης ταυτόχρονα με την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας, κάτι που οι νέοι, οι οποίοι δεν θα συνεχίσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είχαν και έχουν ιδιαίτερη ανάγκη. Και τι βλέπουμε, λοιπόν; Την υποχρηματοδότηση και το κλείσιμο των σχολών αυτών μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ.. Και σήμερα, μ' αυτό το νομοσχέδιο, κατ' ουσίαν δεν κάνουμε τίποτε άλλο, παρά να καταδικάζουμε τις σχολές μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ. σε μαρασμό.

Άρα και μ' αυτό το παράδειγμα, το τελευταίο, αλλά και με όλες αυτές τις αντιφατικές ρυθμίσεις που έχετε φέρει με το νομοσχέδιο για τη δια βίου εκπαίδευση –λέτε ότι θα εφαρμόσετε τον προηγούμενο νόμο σχετικά με το εθνικό σύστημα σύνδεσης εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά φέρνετε αυτό τώρα το οποίο καταργεί το πιο νευραλγικό σύστημα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε σχέση με τη σύνδεση με την αγορά εργασίας– φαίνεται καθαρά ότι δεν υπάρχει κανένα σχέδιο όχι μόνο γενικότερα για την παιδεία και την πορεία της σ' αυτήν τη χώρα, αλλά και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις επαγγελματικές προοπτικές που μπορεί να έχει ένας νέος, όπως και σε ό,τι αφορά τη σύνδεσή τους με την αγορά εργασίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ! Δεν μπορεί να συνεχιστεί έτσι η συνεδρίαση! Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Λίγη ησυχία, λίγο σεβασμό στους ομιλητές!

Ο κ. Γεϊτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Προλαλήσας συνάδελφους της Νέας Δημοκρατίας μάς προκάλεσε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Να μελετήσουμε, είπε, την πολιτική τους, μπας και δούμε προκοπή. Ας δούμε, λοιπόν, την πολιτική της Κυβέρνησης στο χώρο της παιδείας, που πρέπει να μελετήσουμε.

Αυταρχισμός διακρίνει την πολιτική σας, κύριε Υπουργέ! Και αυτή η μεταρρύθμιση είναι ουσιαστικά απορύθμιση για την επαγγελματική και τεχνική εκπαίδευση. Μια «μεταρρύθμιση» η οποία γίνεται ερήμην όλων των φορέων, χωρίς διάλογο. Να μελετήσουμε, λοιπόν, την πολιτική σας, κύριοι συνάδελφοι, πολιτική που βλέπουμε να αναθέτει παιδαγωγικό ρόλο στα ΜΑΤ; Επί των ημερών σας διολισθαίνουμε από το κράτος δικαίου σε παλαιού τύπου, παλαιάς κοπής, αστυνομικό κράτος. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Κύριε Υπουργέ, πολιτική στην παιδεία και αλλαγές με το «αποφασίζουμε και διατάσσουμε», χωρίς διάλογο, με τα ΜΑΤ, όπως είπα, σε παιδαγωγικό ρόλο, δεν μπορεί να ευοδωθεί. Στην προκειμένη περίπτωση, λοιπόν, ακολουθείτε τον ίδιο δρόμο που ακολουθείτε για τα Α.Ε.Ι.. Ποιος φορέας συμφωνεί μ' αυτό το

νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, μ' αυτήν την αλλαγή; Κανείς, όλοι είναι αντίθετοι.

Το ίδιο το νομοσχέδιο έχει αντιφάσεις. Στο άρθρο 1, λέτε ότι σκοπός της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι να εξασφαλίζει γενική παιδεία και ειδικές γνώσεις. Έρχεστε μετά και ορίζετε με άλλο άρθρο ως έναν πυλώνα τις επαγγελματικές σχολές, όπου, όμως, δεν υπάρχει πρόγραμμα, περιεχόμενο σπουδών γενικής παιδείας. Ποιον, λοιπόν, κοροϊδεύετε;

Δεύτερον, μιλάτε για ισοτιμία των λυκείων. Γιατί δεν δίνετε τότε τη δυνατότητα σε παιδιά που ακολούθησαν και τελείωσαν το νέου τύπου λύκειο, όπως το λέτε, το επαγγελματικό, να φοιτήσουν και στο γενικό λύκειο, να αποκτήσουν τα εφόδια γενικής παιδείας, τα οποία ολοκληρώνουν την προσωπικότητα του ανθρώπου; Τι σχέση πραγματικά έχει το άρθρο 1 και οι σκοποί, όπως τους περιγράφετε εκεί, με το άρθρο 10;

Αυτά είναι τα μαθήματα, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που πρέπει να πάρουμε εμείς ως Αντιπολίτευση από την πολιτική σας; Για όνομα του Θεού! Μας γυρίζετε συνέχεια πίσω. Δεν θα πάρουμε.

Κύριε Πρόεδρε, οι προλαλήσαντες συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρθηκαν συγκεκριμένα στα άρθρα και στις αντιρρήσεις μας. Εκείνο που εγώ θέλω να πω στην Κυβέρνηση, είναι ότι πάλι αιφνιδιάζει. Αιφνιδιάζει και τα παιδιά αυτά, δεκαπεντάχρονα παιδιά, στα οποία δεν δίνει ούτε ένα περιθώριο –κυκλοφορήσατε εγκύκλιο ότι θα ισχύσει ο νόμος από τη νέα εκπαιδευτική χρονιά– να σκεφτούν την προοπτική τους και το μέλλον τους. Να τους δώσετε, περιθώριο να σκεφθούν άνετα τι λύκειο θα ακολουθήσουν.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μια μικρή αναφορά στο άρθρο το σχετικό με τα μουσικά σχολεία. Το πρόβλημα, όπως ειπώθηκε και προηγουμένως, είναι πάρα πολύ σοβαρό. Τα προβλήματα της μουσικής εκπαίδευσης είναι πολύ οξυμένα. Πέρα απ' όλα τα άλλα, τα μουσικά σχολεία πάσχουν ακόμα από έλλειψη προσωπικού και καθημερινές είναι οι σχετικές καταγγελίες και οι αναφορές.

Κοντολογίς, κύριε Πρόεδρε –και τελειώνω μ' αυτό, γιατί είμαστε εν αναμονή της επόμενης συνεδρίασης με βάση την ειδική ημερήσια διάταξη– λέω ότι ουσιαστικά η Κυβέρνηση με αυτό το πολυδιαφημισμένο νομοσχέδιο, επιχειρεί μια ακόμα απορύθμιση στο εκπαιδευτικό σύστημα σ' έναν μάλιστα κρίσιμο τομέα, σ' ένα κρίσιμο πεδίο, όπως είναι το πεδίο της επαγγελματικής εκπαίδευσης, που έχει ιδιαίτερη σημασία και καθίσταται κρίσιμο πεδίο από τις εξελίξεις που συμβαίνουν και στην οικονομία και στην κοινωνία.

Ουσιαστικά, όχι μόνο δεν αλλάζετε επί τα βελτίω τα πράγματα, γι' αυτό και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, αλλά και μας πάτε πίσω και σ' αυτόν τον τομέα, κύριοι της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Γεϊτονα.

Το λόγο έχει ο κ. Σαμπαζιώτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος έχει περάσει εδώ και καιρό το κατώφλι μιας νέας εποχής. Οι οικονομικές και κοινωνικές σταθερές, που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν δεδομένες, μετεξελίσσονται ραγδαία.

Νέοι επαγγελματικοί κλάδοι αντικαθίστανται, όπως και παραδοσιακά επαγγέλματα. Νέες θέσεις εργασίας απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις και δεξιότητες. Νέα δεδομένα, που μετεξελίσσονται ραγδαία, εγείρουν ηξημένες απαιτήσεις από τα εκπαιδευτικά μας συστήματα. Απαιτούν προσαρμογή, έμφαση στις σύγχρονες τεχνολογίες, ποιότητα και ευκαιρίες για όλους.

Η συζήτηση αυτή βρίσκεται ήδη στην επικαιρότητα στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τη χώρα μας την αφορά ακόμη πιο πολύ. Και αυτό για δύο πολύ σοβαρούς λόγους: Πρώτον, διότι χάσαμε πολύτιμο χρόνο τα χρόνια που πέρασαν. Δεύτερον, γιατί έχουμε ανθρώπινο δυναμικό ικανό να βρίσκεται αυτό και μόνο στην πρωτοπορία.

Όταν όλα γύρω μας αλλάζουν, η παιδεία δεν μπορεί να παραμείνει στάσιμη, αιχμάλωτη σε αγκυλώσεις του παρελθόντος, αποκομμένη από το διεθνές περιβάλλον. Όταν το σύστημα παιδείας μας παράγει σε μεγάλο βαθμό άνεργους πτυχιούχους, χρειάζεται αλλαγές, γενναίες αλλαγές. Αυτή είναι η προοδευτι-

κή πολιτική: οι στοχευμένες αλλαγές, οι τολμηρές μεταρρυθμίσεις.

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι το αναγκαίο πέρασμα προς τα ανώτατα ιδρύματα και την παραγωγή. Ο τύπος του αυριανού πολίτη-εργαζόμενου εξαρτάται από το περιεχόμενο και την ποιότητά της. Χρέος, λοιπόν, της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι να ετοιμάσει στο σύνολό της τη νεότητα, που θα ζήσει στη σύγχρονη, στη νεοελληνική οικονομική, πολιτική και πολιτιστική πραγματικότητα, καθώς επίσης και στην παγκόσμια υλική και πνευματική άμιλλα. Χρειάζεται, συνακόλουθα, η ορθολογική οργάνωση και διάρθρωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες. Χρειάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γρήγορη και ενεργητική μεταμόρφωση του σχολείου.

Στη σημερινή εποχή των υψηλών απαιτήσεων και της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας, καθοριστικό ρόλο παίζει η αναβάθμιση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Το ότι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση έχει απαξιωθεί στα μάτια του κόσμου τα τελευταία χρόνια, οφείλεται στις επιλογές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αντί να προχωρήσουν στη στήριξη των Τ.Ε.Ε., ώστε να αποτελέσουν το δεύτερο ισότιμο πυλώνα με την γενική εκπαίδευση, τα υπονόμισαν. Τα υπονόμισαν με διάφορους διαχωρισμούς, αποκλεισμούς και περιορισμούς. Τα υπονόμισαν με τη μη ανανέωση του εργαστηριακού εξοπλισμού, με τη μη κατασκευή κατάλληλων κτηρίων στέγασης. Και τέλος, τα υπονόμισαν με τη μη έκδοση επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Η αναδόμηση και ο εκσυγχρονισμός του περιεχομένου και της δομής της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι επιτακτική κοινωνική απαίτηση. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ανταποκρινόμενη στο χρέος της και στις ανάγκες της εποχής, διάλεξε το δρόμο των τομών, το δρόμο της ουσιαστικής αναβάθμισης του θεσμού, θεωρώντας κατ' αρχήν ότι ο θεσμός αυτός θα πρέπει να είναι απόλυτα ισοβαρής με το γενικό λύκειο. Έτσι, με το παρόν νομοσχέδιο, επιδιώκεται η αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης με τη λειτουργία του επαγγελματικού λυκείου (ΕΠΑ.Λ.) και των επαγγελματικών σχολών (ΕΠΑ.Σ.).

Το ΕΠΑ.Λ. θα παρέχει ουσιαστική γενική επιμόρφωση και επαγγελματική εκπαίδευση στους νέους μας, θα δίνει βασικές επαγγελματικές γνώσεις, όπως και επαγγελματική επάρκεια για κάποιο συγκεκριμένο επάγγελμα και όχι εξειδίκευση. Το απολυ-

τήριο θα είναι ισότιμο με το απολυτήριο του ενιαίου λυκείου.

Οι επαγγελματικές σχολές (ΕΠΑ.Σ.) θα δίνουν τη δυνατότητα, σε όσους το επιθυμούν, να ακολουθήσουν, εντός του εκπαιδευτικού συστήματος και στο πλαίσιο της δωδεκάχρονης εκπαίδευσης, ανάλογες ειδικότητες μ' εκείνες που προσφέρουν τα ΕΠΑ.Λ..

Η φοίτηση θα είναι διετής και στους αποφοίτους χορηγείται πτυχίο, που τους δίνει τη δυνατότητα να λάβουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ή να εγγραφούν στα Ι.Ε.Κ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε ήδη σ' ένα κρίσιμο σημείο, στο σημείο των αποφάσεων που οδηγούν σε ουσιαστικές λύσεις. Πρέπει να μετατρέψουμε την αμηχανία και την απραξία του παρελθόντος σε δράση, την αβεβαιότητα του χθες σε εμπιστοσύνη για το μέλλον. Χρειαζόμαστε αποτελεσματική και ποιοτικά αναβαθμισμένη παιδεία, ικανή να βοηθά τους νέους μας να πετυχαίνουν, να αντεπεξέρχονται στις σύγχρονες προκλήσεις, να κερδίζουν τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται μπροστά τους.

Αυτή είναι, κύριοι συνάδελφοι, η ρεαλιστική, η σύγχρονη, η προοδευτική πολιτική, η πολιτική που στοχεύει στο μέλλον, η πολιτική που αλλάζει τα πράγματα, η πολιτική που εξασφαλίζει περισσότερες ευκαιρίες για όλους. Είναι περισσότερο από βέβαιο ότι οι τομές κι οι μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας μπορούν να δώσουν ώθηση στον τόπο, μπορούν να σηκώσουν την πατρίδα μας ακόμη πιο ψηλά, να την πάνε ακόμη πιο μπροστά. Μπορούν να οπλίσουν την κοινωνία μας, τις νέες και τους νέους μας με σύγχρονα και επαρκή εφόδια για την ατομική προκοπή και τη συλλογική πρόοδο. Μπορούν να συμβάλουν στο όραμά μας για μια δυναμική και δίκαιη κοινωνία.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο αυτό θα βοηθήσει το εκπαιδευτικό μας σύστημα να αποκτήσει αξιόπιστη τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, η οποία θα προσφέρει προοπτική σε όσους την ακολουθούν. Γι' αυτό και το ψηφίζω ανεπιφύλακτα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Σαμπαζιώτη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής προς απόδοση τιμής στους πιλότους της Πολεμικής Αεροπορίας που έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση του καθήκοντος.

Στις 23 Μαΐου 2006 ο σημαγός Κώστας Ηλιάκης, κυβερνήτης πολεμικού αεροσκάφους F-16, έπεσε ηρωικά στα νερά του Αιγαίου, νότια της Καρπάθου, κατά την επιχείρηση αναγνώρισης τουρκικού αεροσκάφους. Είναι ο τελευταίος κρίκος μιας, δυστυχώς, μακριάς αλυσίδας παρόμοιων οδυνηρών περιστατικών, που οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας -και ιδίως η Αεροπορία- επί δεκαετίες θρηνούν. Είναι το βαρύ τίμημα που ολόκληρος ο ελληνικός λαός πληρώνει, καθώς ιστορικές συγκυρίες, ιδιόζουσες γεωπολιτικές συνθήκες και διεθνείς πολιτικοί συσχετισμοί μας υποχρεώνουν να βρισκόμαστε σε συνεχή αμυντική ετοιμότητα.

Η θυσία του Κώστα Ηλιάκη είναι γεγονός που εκπέμπει πολλαπλά μηνύματα. Διατρανώνει πρώτα απ' όλα τις αρετές που ενσαρκώνουν τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και ιδίως της Πολεμικής Αεροπορίας: Την αφοσίωση στο καθήκον, την υψηλή ιεράρχηση αξιών, με πρώτη την υπεράσπιση του εθνικού στόχου, την άμεση ετοιμότητα, την ικανότητα και αποτελεσματικότητα και κυρίως τη διάθεση θυσίας της ίδιας τους της ζωής προκειμένου να εκτελεστεί η αναληφθείσα αποστολή!

Τις αρετές αυτές συμμερίζονται ωστόσο όχι μόνο τα αξια στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Φορείς και εκφραστές αυτών των αξιών, είναι οπωσδήποτε και οι οικογένειες, οι σύζυγοι, τα παιδιά, οι γονείς και όλος ο περίγυρος των πεσόντων, που και αυτοί επέλεξαν να στηρίξουν το δρόμο του καθήκοντος και ενδεχομένως της θυσίας!

Τέλος, ολόκληρος ο ελληνικός λαός συμπαρίσταται, εκφράζει την οφειλόμενη τιμή και εύχεται να εκλείψουν γρήγορα οι λόγοι που οδηγούν σε τέτοιες τραγικές καταλήξεις!

Η Βουλή των Ελλήνων σήμερα τιμά τη θυσία του Κώστα Ηλιάκη και ταυτόχρονα αναφέρεται τιμητικά σε όλους τους μαχητές -χειριστές πολεμικών αεροσκαφών- που κατά καιρούς θυσίαστηκαν κατά την εκτέλεση του καθήκοντος. Εκφράζει αισθήματα συμπάραστασης προς τους οικείους τους, εύχεται το παράδειγμά τους να μένει ζωντανό και καθοδηγητικό για τις νεότερες γενιές και κυρίως εκφράζει και πάλι την ελπίδα να μην υπάρξουν άλλες αφορμές για να θρηνήσουμε παρόμοιες θυσίες!

Και τώρα σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα και με την πρακτική που ακολουθήσαμε σε ανάλογη θλιβερή περίπτωση στο πρόσφατο παρελθόν, να εγκρίνουμε απόφασή μου την οποία ενέκρινε ομόφωνα η Διάσκεψη των Προέδρων.

Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, η Βουλή των Ελλήνων αναλαμβάνει από 1.1.2006 την ετήσια οικονομική ενίσχυση των ανηλίκων τέκνων, Μαριαλένας και Ιωάννη, του σημαγού Κωνσταντίνου Ηλιάκη μέχρις ενηλικίωσής τους και κατά τη διάρκεια των σπουδών τους σε ίδρυμα τρίτοβάθμιας εκπαίδευσης, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους της απόφασης, η οποία κατατίθεται στα Πρακτικά.

Η Βουλή εγκρίνει:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε ομόφωνα.

(Ζωνηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

(Στο σημείο αυτό η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ** καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Οικονομική ενίσχυση από τη Βουλή των ανήλικων τέκνων του σημαγού Κωνσταντίνου Ηλιάκη του Ιωάννη, πιλότου αεροπλά-

νου F-16, ο οποίος έχασε τη ζωή του κατά την πτώση του F-16 στην περιοχή νήσου Καρπάθου στις 23.5.2006.

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τα άρθρα 65, 70 και 72 παρ. 1 του Συντάγματος.
2. Τα άρθρα 11 παρ. 4 και 120 παρ. 7 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό) σε συνδυασμό προς τα άρθρα 119 παρ. 2 περίπτωση ιη' και 123 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β').
3. Την ανάγκη απόδοσης τιμής στο σημαγό Κωνσταντίνο Ηλιάκη του Ιωάννη, ο οποίος στις 23 Μαΐου 2006 έπεσε ηρωικά κατά την εκτέλεση του καθήκοντος του, όταν το αεροσκάφος F-16, του οποίου ήταν κυβερνήτης, συγκρούστηκε και συνετρίβη στη θαλάσσια περιοχή νήσου Καρπάθου κατά τη διάρκεια αποστολής αναγνώρισης τουρκικών αεροσκαφών.

Αποφασίζει ομοφώνως

1. Την ετήσια οικονομική ενίσχυση, από τον προϋπολογισμό της Βουλής, των Μαριαλένας Κων/νου Ηλιάκη και Ιωάννη Κων/νου Ηλιάκη ανήλικων τέκνων του σημαγού Κωνσταντίνου Ηλιάκη. Η οικονομική ενίσχυση θα παρέχεται στους Μαριαλένα Κων/νου Ηλιάκη και Ιωάννη Κων/νου Ηλιάκη μέχρι την ενηλικίωσή τους και σε περίπτωση συνέχισης των σπουδών τους σε Ίδρυμα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης μέχρι το 25ο έτος της ηλικίας τους, ανεξαρτήτως της οικονομικής κατάστασης των ιδίων ή της οικογένειάς τους και ανεξαρτήτως οποιασδήποτε άλλης τυχόν παροχής από την Πολιτεία.

2. Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής θα καθορισθεί το ύψος του ποσού της οικονομικής ενίσχυσης της παρ. 1, το οποίο θα καταβάλλεται στην αρχή κάθε έτους, αρχής γενομένης από το έτος 2006. Με την ίδια απόφαση θα καθορίζεται ο τρόπος καταβολής του ανωτέρω ποσού, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρ. 1. Το ανωτέρω ποσό μπορεί να αναπροσαρμόζεται κάθε έτος με απόφαση του Προέδρου της Βουλής.

3. Το ανωτέρω ποσό θα καταβάλλεται για λογαριασμό των Μαριαλένας Κων/νου Ηλιάκη και Ιωάννη Κων/νου Ηλιάκη στη μητέρα τους Αλεξάνδρα χήρα του Κωνσταντίνου Ηλιάκη το γένος Σκουλά ή σε όποιον άλλον θα έχει, τυχόν, την επιμέλειά τους μέχρι την ενηλικίωσή τους και σε περίπτωση που συνεχίσουν τις σπουδές τους και μέχρι το 25ο έτος της ηλικίας τους στους ίδιους, υπό την προϋπόθεση προσκόμισης σχετικής βεβαίωσης από το οικείο Ίδρυμα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης για την κανονική συνέχιση των σπουδών τους.

4. Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Και τώρα παρακαλώ τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως κ. Κώστα Καραμανλή να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή των Ελλήνων τιμά σήμερα τη μνήμη του σημαγού Κώστα Ηλιάκη. Τιμά, ταυτόχρονα, όλους τους πιλότους της Πολεμικής μας Αεροπορίας που έπεσαν εκτελώντας την αποστολή που τους όρισε η πατρίδα.

Η σημερινή συνεδρίαση αποτελεί μία ελάχιστη ανταπόκριση της Βουλής των Ελλήνων σ' ένα βαρύτατο κοινό χρέος. Ανταποκρινόμαστε στα αισθήματα της κάθε Ελληνίδας και του κάθε Έλληνα. Αποδίδουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής σ' αυτούς που επέδειξαν αρετή και αυτοθυσία. Σ' αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους την ώρα του καθήκοντος για την υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας στο Αιγαίο, αλλά και για να υπηρετήσουν την υπόθεση της ειρήνης.

Αυτός άλλωστε είναι ο υπέρτατος στόχος της εθνικής στρα-

τηγικής μας. Η ειρήνη, η σταθερότητα, η πρόοδος. Και ο στόχος αυτός, η διαφύλαξη και η εδραίωση της ειρήνης, εξασφαλίζεται σε πολλές περιπτώσεις με την επίδειξη της απαρέγκλιτης βούλησής μας για την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων και με τη διαρκή ετοιμότητά μας, σ' όλα τα επίπεδα.

Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους, η έννοια της αποτροπής ήταν και είναι στο κέντρο του αμυντικού σχεδιασμού της χώρας μας. Είναι βασική αποστολή της Πολεμικής μας Αεροπορίας, είναι στόχος που υπηρετούν με επάρκεια και αυταπάρνηση οι αεροπόροι-ήρωες, στους οποίους οφείλουμε πολλά και πάνω απ' όλα οφείλουμε ευγνωμοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμώντας σήμερα το Σημναγό Κώστα Ηλιάκη και τους αεροπόρους μας που έπεσαν την ώρα του καθήκοντος, θέλω να επαναλάβω ότι το δυστύχημα της Καρπάθου οφείλει να προβληματίσει σοβαρά τη γείτονα. Οφείλει να κατανοήσει η Άγκυρα ότι οι πρακτικές αυτές δεν μπορεί να συνεχίζονται. Οφείλει να αναθεωρήσει τη στάση της, να εγκαταλείψει οριστικά τις συμπεριφορές που δεν συνάδουν με τις σχέσεις καλής γειτονίας. Να αποδείξει έμπρακτα ότι προσαρμόζεται στις αρχές και στις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδείξει στην πράξη ότι θέλει να είναι καλός γείτονας, όπως θέλουμε –και το αποδεικνύουμε- οι Έλληνες.

Η Άγκυρα οφείλει να επιδείξει τον απαιτούμενο σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και στις διεθνείς συνθήκες, να ανταποκριθεί στις δεσμεύσεις που ανέλαβε προς την Ευρώπη, στις δεσμεύσεις που ορίζονται ξεκάθαρα στα ευρωπαϊκά κείμενα, με βάση τα οποία κρίνεται η ευρωπαϊκή της προσαρμογή, ώστε να συμβάλει στην εξομάλυνση των διμερών σχέσεων. Μόνο έτσι μπορεί να συνεχίσει το δρόμο προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο έτσι θα μπορέσει να διασφαλίσει στους πολίτες της τα οφέλη της ενταξιακής προοπτικής και αυτό είναι απόλυτα σαφές.

Οι συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αποτυπώθηκαν στο κείμενο των συμπερασμάτων του πρόσφατου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, συνιστούν ένα δεσμευτικό πλαίσιο συμπεριφοράς για την Άγκυρα. Ρητά τονίζεται ότι η Τουρκία οφείλει να αποδείξει στην πράξη ότι σέβεται την αρχή της καλής γειτονίας. Καλείται να εγκαταλείψει οριστικά κάθε ενέργεια που δεν συμβάλλει στην ειρήνη.

Η Ελλάδα –και τόσο η προηγούμενη όσο και η σημερινή Κυβέρνηση- υποστηρίζει την ευρωπαϊκή προσαρμογή της γείτονας και αναπτύσσει πρωτοβουλίες για την αποκατάσταση της διμερούς εμπιστοσύνης. Η πορεία της ωστόσο εξαρτάται πρωτίστως από την ίδια. Για να προχωρήσει, πρέπει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της και σ' αυτό, ας μην υπάρχει καμία παρανόηση από κανένα.

Οι Έλληνες θέλουμε μία πραγματικά «ευρωπαϊκή Τουρκία». Οι Έλληνες θέλουμε την ειρήνη, θέλουμε τη διμερή συνεργασία, αλλά χωρίς να απεμπολούμε κυριαρχικά δικαιώματα. Επιδιώκουμε συστηματικά την προσέγγιση και τη διαμόρφωση κλίματος εμπιστοσύνης.

Είναι θετικό το γεγονός ότι μόλις πρόσφατα οι δύο χώρες καταλήξαμε στην υιοθέτηση νέων πρόσθετων μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης: Σημαντική επέκταση του μορατόριουμ στο Αιγαίο που είχε εγκαινιαστεί με το μνημόνιο Παπούλια-Γιλιμάζ. Εγκατάσταση απευθείας γραμμής μεταξύ των Αρχηγών των Ενόπλων Δυνάμεων των δύο χωρών. Ενεργοποίηση από την 1η Ιουλίου της απευθείας κόκκινης γραμμής μεταξύ των στρατηγικών Λάρισας και Εσκή Σεχίρ. Πραγματοποίηση αμοιβαίων επισκέψεων από τους Αρχηγούς του Λιμενικού των δύο χωρών. Κοινές ασκήσεις για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών. Συμφωνία για τη δημιουργία δεύτερης γέφυρας στον Έβρο και ακόμα στη σύσταση ομάδας ειδικών για τη λήψη μέτρων, προκειμένου να ελεγχθούν οι πλημμύρες στον Έβρο.

Όλα αυτά συνιστούν πράγματι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Η πλήρης, ωστόσο, ανταπόκριση της Άγκυρας προς τις ευρωπαϊκές της υποχρεώσεις δεν φαίνεται ούτε εύκολη ούτε άμεση. Αυτός ακριβώς είναι και ο λόγος που μας υποχρεώνει να ενισχύουμε την αποτρεπτική ικανότητα της χώρας μας.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες συμβάλλουν από το υστέρημά τους, προκειμένου οι Ένοπλες Δυνάμεις μας να έχουν στη διά-

θεσή τους τον πλέον σύγχρονο και αποτελεσματικό αμυντικό εξοπλισμό, αλλά και για να έχουν τα στελέχη τους το υψηλότερο δυνατό επίπεδο εκπαίδευσης και ετοιμότητας. Γιατί είναι ο ανθρώπινος παράγοντας, είναι η επαγγελματική αρτιότητα, είναι η αξιοσύνη, η αυταπάρνηση, είναι η τόλμη, αλλά και η σύνεση των πιλότων μας που κάνει την Ελληνική Πολεμική Αεροπορία να ξεχωρίζει.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες γνωρίζουν ότι οι αξιωματικοί της Πολεμικής μας Αεροπορίας υπηρετούν και θα υπηρετούν με σθένος, με αρχές, με αξίες, με υψηλούς στόχους. Αισθάνονται, όλοι αισθανόμαστε υπερήφανοι για την εξαιρετική επαγγελματική κατάρτιση και τις διεθνώς αξιοζήλευτες επιδόσεις τους.

Γνωρίζουμε όλοι και την τεράστια κοινωνική προσφορά της Πολεμικής μας Αεροπορίας:

Στις αποστολές έρευνας και διάσωσης, με τις οποίες τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες διασώθηκαν πάνω από πεντακόσιους άνθρωποι.

Στη μεταφορά ασθενών, σκοπό για τον οποίο το 2005 πραγματοποιήθηκαν περισσότερες από χίλιες αποστολές.

Στη μεταφορά ανθρωπιστικής βοήθειας σε χώρες που πλήττονται από φυσικές ή άλλες καταστροφές, η Ελληνική Πολεμική Αεροπορία ήταν μέσα στις πρώτες που έφθασε στις πληγείσες περιοχές από το καταστροφικό τσουνάμι στη Νοτιοανατολική Ασία.

Στη δασοπυρόσβεση, όπου μόνο το 2005 αφιερώθηκαν πεντέμισι χιλιάδες ώρες πτήσης.

Για όλα αυτά, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες περιβάλλουμε τους αεροπόρους μας, όπως βεβαίως και όλα τα στελέχη, άνδρες και γυναίκες, των Ενόπλων Δυνάμεών μας, με την εμπιστοσύνη μας, με την ευγνωμοσύνη μας, με την αγάπη μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φρόνημα και η αυταπάρνηση των αεροπόρων μας εκτιμάται, θαυμάζεται και εμπνέει κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα. Η θυσία τους δείχνει σε όλους μας, σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου, το δρόμο της ευθύνης, το δρόμο της έμπρακτης αναγνώρισης, της έμπρακτης στήριξης των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και γι' αυτό οφείλουμε πολλά περισσότερα.

Δεν υπάρχει καλύτερη απόδειξη του σεβασμού μας στη μνήμη τους, από τη δέσμευσή μας να υπηρετούμε με ευθύνη τα δίκαια και τα δικαιώματα της πατρίδας μας, να υπηρετούμε τη σταθερότητα, την ασφάλεια, την ειρήνη, να εργαζόμαστε για να καταστήσουμε την περιοχή μας όαση ασφάλειας και συνεργασίας, ανάπτυξης και ευημερίας. Αυτή ακριβώς θα είναι και η μεγάλη δικαίωση της θυσίας τους.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιώργος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): 1992: Υποσημναγός Νίκος Σιαλμάς. 1996, Ίμια: Χρήστος Καραθανάσης, Έκτορας Γιαλοφός, Παναγιώτης Βλαχάκος.

1998: Υποσημναγός Νικόλαος Παρούσης. Απέτρεψε με θυσία της ζωής του την πτώση του αεροπλάνου τύπου Μιράζ σε κατοικημένη περιοχή της Εύβοιας.

2006: Σημναγός Κώστας Ηλιάκης.

Είναι μόνο μερικά από τα ονόματα αξιωματικών που έχασαν τη ζωή τους στην υπηρεσία της πατρίδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελούμε σήμερα φόρο τιμής στο Σημναγό Κώστα Ηλιάκη και σε όσους πριν απ' αυτόν έπεσαν την ώρα του καθήκοντος. Τιμούμε σήμερα όλους αυτούς που δεν λογάριασαν τη ζωή τους μπροστά στον κίνδυνο, όπως και οι αφανείς ήρωες, ιπτάμενοι και καταδρομείς, της αποστολής «ΝΙΚΗ» στην Κύπρο το 1974.

Σήμερα, στη λιτή αυτή τελετή του Κοινοβουλίου, τιμούμε το πνεύμα, το ήθος και τις αξίες αυτών των ανδρών. Αυτών που με αφοθυσία εξετέλεσαν το χρέος τους απέναντι στο έθνος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω συνομιλήσει πολλές φορές με αξιωματικούς της Πολεμικής Αεροπορίας. Θα μου

επιτρέψετε σήμερα, σ' αυτήν την ειδική συνεδρίαση, να μιλήσω με τη δική τους γλώσσα, να χρησιμοποιήσω τα δικά τους λόγια, για το πώς βλέπουν το χρέος τους αυτό.

Οι ιπτάμενοι αξιωματικοί της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας, είναι άνθρωποι απλοί. Αν υπάρχει κάτι που τους κάνει ξεχωριστούς, είναι ότι, είναι ευλογημένοι να κάνουν ό,τι αγαπούν περισσότερο. Να πετούν υπερασπίζοντας ό,τι ιερότερο: Την πατρίδα. Κανείς τους δεν έχει αυτοσκοπό να γίνει πιλότος για να γίνει μετά θάνατον ήρωας. Κανείς τους δεν θέλει να προκαλέσει θλίψη στην οικογένειά του, ούτε στους συναδέλφους του. Θέλουν να πετούν σωστά. Θέλουν να συμβάλουν αποτελεσματικά, με την ετοιμότητα και τη μαχητικότητα τους, στην εθνική άμυνα και ασφάλεια της χώρας. Μία εθνική άμυνα και ασφάλεια, που όλοι εμείς, έχουμε καθήκον απέναντι στους Έλληνες πιλότους, απέναντι στους Έλληνες πολίτες, να περιφρουρούμε.

Γνωρίζουν όμως, πολύ καλά αυτούς τους κανόνες του παιχνιδιού. Γνωρίζουν ότι τα αεροπορικά ατυχήματα οφείλονται κατά 80% στον άνθρωπο παράγοντα. Γι' αυτό μελετούν, προσπαθούν να γίνουν συνεχώς καλύτεροι και για τη δική τους ασφάλεια και για την προφύλαξη των πολύτιμων πολεμικών μέσων που αγοράζονται από το υστέρημα του λαού μας. Γνωρίζουν ότι ο κίνδυνος παραμονεύει σε κάθε ελιγμό, σε κάθε κίνηση του stick, όπως το ονομάζουν.

Στον ύμνο της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας, οι Έλληνες πιλότοι τραγουδούν πως «κι αν η μοίρα το καλεί μια μέρα να πεθάνω, παίρνω του Χάρου το φιλί μέσα στο αεροπλάνο».

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτοί οι άνθρωποι εκπληρώνουν το χρέος τους στο ακέραιο απέναντι στην πατρίδα. Ποιο είναι το δικό μας χρέος απέναντί τους; Ποια η δική μας ευθύνη, ως ηγεσία αυτής της χώρας, απέναντι σ' αυτούς που σκοτώθηκαν, στις οικογένειές τους, αλλά και στις επόμενες γενιές των πιλότων και νέων της χώρας;

Θα ήταν πολύ δύσκολο να βρούμε καλύτερα λόγια απ' αυτά που κατέθεσε στον «Επιτάφιο» ο Περικλής, όπως το περιγράφει ο Θουκυδίδης. Ο Περικλής αναπτύσσει τους λόγους που μας έκαναν να υπερασπιζόμαστε με αυτοθυσία την πατρίδα, την τότε πόλη της Αθήνας.

«Αποτελούμε παράδειγμα», λέει ο Περικλής. «Έχει τούτο το πολίτευμα το όνομα Δημοκρατία, διότι δεν διοικούν οι λίγοι, αλλά οι περισσότεροι. Και είναι όλοι οι πολίτες μπροστά στους νόμους ίσοι για τις ιδιωτικές τους διαφορές. Για την προσωπική όμως ανάδειξη και τις τιμές, κατά πως ξεχωρίζει καθένας σε κάτι, προτιμείται στα δημόσια αξιώματα πιο πολύ γιατί είναι ικανός, παρά γιατί τον ανέδειξε ο κλήρος. Ούτε πάλι κάποιος, επειδή είναι φτωχός, και ενώ μπορεί να κάμει κάτι καλό στην πολιτεία, εμποδίζεται από αυτή την ασήμαντη κοινωνική του θέση. Και όχι μονάχα στη δημόσια ζωή μας ζούμε ελεύθεροι, αλλά και στις καθημερινές μας σχέσεις είμαστε λυτρωμένοι από την καχυποψία μεταξύ μας».

Ο Περικλής περιγράφει το πρώτο μας χρέος, αγαπητοί συνάδελφοι: Είναι να φυλάττουμε εμείς Θερμοπύλες μιας κοινωνίας αξιών, δημοκρατίας, ελευθερίας και αξιοκρατίας.

Και οι αξιωματικοί που υπηρετούν, ζητούν αυτή τη μικρή αναγνώριση των προσπαθειών τους με σωστή και έντιμη αξιολόγηση από τους προϊστάμενους τους. Θέλουν ηρεμία, θέλουν αξιοκρατία, με επιλογή κάθε φορά παραδεκτής και αξίας ηγεσίας στον κλάδο τους. Θέλουν συνέπεια στις δεσμεύσεις μας. Κι αν υπάρχει κάτι που τους κλονίζει το ηθικό, που κλονίζει την πειθαρχία στο στράτευμα, είναι ο κομματισμός και οι αναξιοκρατικές παρεμβάσεις στην επετηρίδα. Αυτά πρέπει να τελειώνουν. Δεν μπορούμε αυτά να τα αποδεχτούμε.

Χρέος μας επίσης είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν αναγνωρίζουμε την προσφορά αυτών των νέων πιλότων, παράλληλα να λαμβάνουμε μέριμνα για να μη χαθεί στο μέλλον κανένας τους. Και πέρα από τη σωστή εκπαίδευση και τον άρτιο εξοπλισμό, χρέος μας είναι να διαμορφώνουμε μια στρατηγική για την ειρήνη και την ασφάλεια.

Γύρισα αργά χθες το βράδυ από τα Ιεροσόλυμα. Για πολλοστή φορά είδα να χάνονται ευκαιρίες. Σήμερα ανακοινώνεται ότι εισβάλλει το Ισραήλ στη Γάζα. Για πολλοστή φορά χάνονται ευκαιρίες για την ειρήνη και την ασφάλεια και για το Ισραήλ και

για μια ανεξάρτητη Παλαιστίνη. Για πολλοστή φορά είδα πικρίες, καχυποψίες, προκαταλήψεις και έλλειψη εμπιστοσύνης να σκιάζουν κάθε προσπάθεια λογικής και συνεννόησης.

Χρέος μας είναι να μη χάνουμε ευκαιρίες, να μην μπορούμε ξανά στο φαύλο κύκλο μίσους και καχυποψίας με τη γείτονα χώρα. Πρώτη ευθύνη έχει βεβαίως η ίδια η Τουρκία. Είναι αυτή που πρέπει να αποδείξει ποιες είναι οι πραγματικές της –και αν είναι καλές– προθέσεις. Την καλούμε από τούτο εδώ το Βήμα να τηρήσει όλες τις υποχρεώσεις της απέναντι στη διεθνή κοινότητα και απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, είναι και ευθύνη δική μας να αξιοποιήσουμε τη διπλωματία για να αποκλειστούν λύσεις μέσα από τον πόλεμο και λύσεις που δεν εμπεδώνουν και δεν προστατεύουν τα κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Η ιστορία μας κρίνει και οι νέοι πιλότοι μας κρίνουν, για το αν κάνουμε εμείς το χρέος μας στο πολιτικό επίπεδο, για να διαμορφώσουμε μία νέα και αποτελεσματική στρατηγική ειρήνης και ασφάλειας που θα εμπεδώνει και θα μας επιτρέπει να προσπαζόμαστε και να ασκούμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, για να εξοικονομήσουμε στο τέλος το «μέρισμα ειρήνης» που θα επενδυθεί στον άνθρωπο, στο νέο, στην παιδεία, στην πρόνοια, στην ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι, το να πράττεις το καθήκον σου προς την πατρίδα, είναι ύψιστη τιμή, χωρίς αντίτιμο. Αυτό που ζητάνε από την ελληνική πολιτεία οι πιλότοι, οι αξιωματικοί, είναι πολύ απλά, σχεδόν αυτονόητα πράγματα. Είναι η πολιτεία να ενισχύσει τον παράγοντα άνθρωπο στις Ένοπλες Δυνάμεις. Ο παράγοντας άνθρωπος υπηρετεί τα υψηλά ιδανικά. Γι' αυτόν οφείλει πάνω απ' όλα η πολιτεία να μεριμνήσει, εξασφαλίζοντας του ασφάλεια και υποστήριξη, ενισχύοντας το ηθικό του, εξασφαλίζοντας την οικογένειά του, εξοπλίζοντας τον με τη συνδρομή των καλύτερων τεχνολογικών μέσων, τη σωστή οργάνωση, το αίσθημα δικαιοσύνης, ισονομίας, αξιοκρατίας και πάνω απ' όλα συνέπεια και ευθύνη. Θέλουν μία αξιοπρεπή διαβίωση γι' αυτούς και τις οικογένειές τους. Θέλουν να είναι βέβαιοι ότι και η πατρίδα θα φροντίσει τις οικογένειές τους, εάν αυτοί χαθούν.

Ακολουθώντας την αρχαία μας παράδοση, όπως και πάλι είπε ο Περικλής στον «Επιτάφιο», «αυτοί που τάφηκαν από τη μια τιμήθηκαν από την άλλη τα παιδιά τους από σήμερα και ώσπου να γίνουν έφηβοι, η πόλη με δημόσια δαπάνη θα αναθρέψει, προβάλλοντας έτσι ως βραβείο στους τέτοιους αγώνες ένα ωφέλιμο στεφάνι και για τους νεκρούς τούτους και για όσους μένουν».

Σ' αυτό το χρέος, η ελληνική πολιτεία, και ιδιαίτερα η Βουλή των Ελλήνων, έχει ανταποκριθεί στο ακέραιο. Και μπράβο της! Είναι το πρόπον, είναι το ελάχιστο για την οικογένεια του Κώστα Ηλιάκη. Η σημερινή λιτή τελετή είναι όμως και κάλεσμα να αγωνιστούμε, για να ανταποκριθούμε και στις υπολοίπες υποχρεώσεις μας ως ηγεσία αυτής της χώρας. Και προς τις άλλες οικογένειες των πιλότων που χάθηκαν και για μια νέα στρατηγική ειρήνης και ασφάλειας και για μια κοινωνία αξιών και ανθρωπιάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Η σημερινή συνεδρίαση της Βουλής είναι μια οφειλόμενη τιμή στους πιλότους της Πολεμικής Αεροπορίας που έχασαν τη ζωή τους εν υπηρεσία από το 1974 μέχρι πρόσφατα και, βεβαίως, του Επισμηναγού Κωνσταντίνου Ηλιάκη που ευχόμενασθε να είναι και η τελευταία αυτού του είδους απώλεια ζωής.

Απευθύνουμε θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες όλων των πιλότων της Πολεμικής Αεροπορίας που έδωσαν τη ζωή τους.

Θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση οφείλει να δημοσιοποιήσει τα ονόματα όλων και ταυτόχρονα να δώσει λύσεις σε δίκαια αιτήματα ορισμένων οικογενειών, οικονομικά και άλλα που τυχόν

δεν έχουν αντιμετωπιστεί.

Θεωρούμε, ταυτόχρονα, ότι δεν είναι ούτε σκόπιμο ούτε χρήσιμο για το μέλλον της Πολιτικής Αεροπορίας, των Ενόπλων Δυνάμεων και της χώρας μας η πλήρης αποσιώπηση, ο εντοπισμός αιτιών και η αντιμετώπισή τους.

Υπάρχει ένα μεγάλο ερώτημα: Είναι δυνατόν να υπάρχουν τόσες απώλειες ανθρώπινου δυναμικού, αλλά και αεροσκαφών εν καιρώ ειρήνης; Θεωρούμε αυτήν την κατάσταση σοβαρή και ανεπίτρεπτη.

Κατά καιρούς, οι κυβερνήσεις, οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας και το Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας, μετά από κάθε πτώση αεροσκάφους ή το θάνατο πιλότων, αναθέτουν σε επιτροπή την εξέταση των αιτιών και τις περισσότερες φορές γίνεται λόγος για ανθρωπινό λάθος. Τι, όμως, περιέχει αυτός ο γενικός όρος; Σε τι οφείλεται; Κούραση από πολλές ώρες πτήσεις, ελλιπής εκπαίδευση, έλλειψη τεχνολογικού εξοπλισμού, πλημμελής συντήρηση και λόγω συρρίκνωσης των κρατικών εργοστασίων αεροσκαφών της Πολεμικής Αεροπορίας; Γνωρίζουμε ότι τόσο στο Ελληνικό όσο και στον Άραβο και αλλού υπάρχουν ελλείψεις προσωπικού της τάξης του 50%. Αληθεύει ή όχι ότι από τα έντεκα συμβάντα σε μία ορισμένη χρονική περίοδο τα έξι οφείλονταν σε πλημμελή συντήρηση;

Από μία τέτοια κατάσταση το κύριο πρόβλημα, βέβαια, είναι η απώλεια των πιλότων μας, τα προβλήματα των οικογενειών τους με την ευρύτερη έννοια, γυναίκες, παιδιά, γονείς. Δεν μπορεί, όμως, να μην υπολογιστεί και το οικονομικό κόστος από την απώλεια των αεροσκαφών. Για την παραγγελία των τριάντα αεροσκαφών F-16 η αιτιολογία ήταν οι απώλειες που υπήρξαν. Πράγματι, φαίνεται ότι υπήρξε απώλεια ενός τέτοιου αριθμού αεροσκαφών MIRAGE και F-16.

Είναι γνωστές οι θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η αντίθεσή μας για τη συμμετοχή της χώρας στο ΝΑΤΟ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τον Ευρωστράτο, για την αποστολή τμημάτων των Ενόπλων Δυνάμεων εκτός συνόρων, για τη νέα κάθε φορά δομή τους που είναι νατοϊκών προδιαγραφών.

Ταυτόχρονα, υποστηρίζουμε με τον πιο αποφασιστικό τρόπο την ανάγκη ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων, αποκλειστικά όμως για την υπεράσπιση των συνόρων σε στεριά, θάλασσα και αέρα, των κυριαρχικών δικαιωμάτων, της εθνικής ανεξαρτησίας. Δεν λύνεται, όμως, το πρόβλημα με τα εξοπλιστικά προγράμματα-μαμούθ που έχουν αποφασίσει όλες οι κυβερνήσεις διαδοχικά, τα οποία κυρίως υπηρετούν τους επιθετικούς σκοπούς της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων, όπως λέμε, με στόχο τη διανομή και αναδιανομή των αγορών, την καθυπόταξη λαών που αντιστέκονται. Ο ελληνικός και ο τουρκικός λαός δεν θα ζήσουν σε κοινωνική ευημερία, δεν θα απολαύσουν την πραγματική ειρήνη, μόνο και μόνο γιατί βοηθούνται από τα τεράστια εξοπλιστικά προγράμματα και των δύο χωρών.

Η αμυντική θωράκιση της χώρας δεν ταυτίζεται απόλυτα με την ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων, πολύ περισσότερο που τα σύγχρονα εξοπλιστικά προγράμματα ελέγχονται μέσω των λογισμικών τους από τις κατασκευαστριες εταιρείες και τις χώρες προέλευσης των κατασκευαστριών εταιρειών. Η αμυντική ικανότητα της χώρας είναι σύνθετο -και πριν απ' όλα- πολιτικό ζήτημα, πρόβλημα συνολικής εσωτερικής και, βεβαίως, εξωτερικής πολιτικής, οικονομικής κατάστασης και δικαιωμάτων του λαού, δημογραφικού προβλήματος, ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές. Η αμυντική ικανότητα της χώρας στηρίζεται στο λαό, στη νεολαία και στην ετοιμότητά τους να υπερασπιστούν τη χώρα απ' οποιαδήποτε επένδυση, στρατιωτική ή άλλης μορφής. Εξαρτάται από τα στρατευμένα παιδιά του λαού και τους στρατιωτικούς, που δεν ανέχονται παραχωρήσεις και επεμβάσεις. Συνδέεται, όπως είναι πάρα πολύ φυσικό, με όλες τις παραμέτρους που έχουν σχέση με το έμφυχο δυναμικό και τα εξοπλιστικά προγράμματα που πρέπει να καθορίζονται με βάση την απειλή και τη μορφολογία της χώρας.

Μας ανησυχούν ιδιαίτερα η κατάσταση στο Αιγαίο, εξαιτίας των διεκδικήσεων και των απειλών της Τουρκίας σε βάρος της χώρας μας, η ουσιαστική στήριξη της από τις Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι παραχωρήσεις και οι υποχωρήσεις των κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημο-

κρατίας, όπως είναι η δήλωση της Μαδρίτης, το Ελσίνκι επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., η συζήτηση στα πλαίσια του ΝΑΤΟ και σκέψεις για προσφυγή εφ' όλης της ύλης στη Χάγη.

Ο ανταγωνισμός για τις αγορές, τις πηγές ενέργειας, τη ληστεία του πλούτου που δημιουργούν στους εργαζόμενους, είναι αναπόσπαστα δεμένοι με τους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις ηγετικές τάξεις των κρατών, τα ίδια τα κράτη. Η αταλάντευτη, η ανυποχώρητη στάση απέναντι στις διεκδικήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο, που διασφαλίζεται έξω από τα νατοϊκά και ευρωενωσιακά πλαίσια, θα είναι η καλύτερη τιμή στη μνήμη του σηναγού Κωνσταντίνου Ηλιάκη και των άλλων πιλότων της Πολεμικής Αεροπορίας.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, οι Βουλευτές του, μαζί με όλους τους Βουλευτές του Κοινοβουλίου μας, συμμετέχουμε στον πόνο της οικογένειας του σηναγού Κώστα Ηλιάκη.

Πιστεύουμε ότι ο Κώστας Ηλιάκης ανήκει σ' αυτήν τη μεγάλη γενιά των Κρητικών, από το Δασκαλογιάννη, από τους μαχητές του Αρκαδίου, από τους μαχητές της Αντίστασης, οι οποίοι έδωσαν τα πάντα για την υπόθεση της πατρίδας και της ελευθερίας. Δεν μπορούμε να τον ξεχάσουμε και στηρίζουμε την οικογένειά του, αλλά ξέρουμε ότι τα λόγια παρηγοριάς, ακόμη και πολύ θετικές πρωτοβουλίες, όπως αυτή της Βουλής, να ενισχύσει τα παιδιά του Κώστα Ηλιάκη, δεν μπορούν να αποκαταστήσουν, ούτε το όνειρο του παιδιού ούτε το όνειρο της μάνας ούτε να φέρουν τον πατέρα το απόγευμα με το χαμόγελο στο σπίτι. Όσα και αν έχει δώσει αυτός ο πατέρας και όσο και αν όπως είναι η παράδοση στην Κρήτη, τα μαύρα πουκάμισα, η γενειάδα του πένθους, τα μαύρα ρούχα μένουν στην οικογένεια αυτού που έδωσε τη ζωή του, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για την ελευθερία και την πατρίδα. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε τον Κώστα Ηλιάκη και γι' αυτό που έκανε, αλλά και γιατί είναι ο εκατοστός δέκατος πέμπτος. Είναι ο εκατοστός δέκατος πέμπτος αεροπόρος, ο οποίος χάθηκε από τη Μεταπολίτευση, μέχρι σήμερα, μέσα σε τριάντα χρόνια. Δεν πρέπει να το δεχθούμε αυτό. Ο Κώστας Ηλιάκης χάθηκε, όπως και οι άλλοι, «τοίς κείνων ρήμασι πειθόμενοι». Και γι' αυτό νομίζω ότι έχει έρθει η στιγμή η πολιτεία -όχι μόνο να εύχεται να μην υπάρξει άλλος που δίδει τη ζωή του σε μια εποχή που υποτίθεται είναι ειρήνης, αλλά- να πάρει εκείνα τα ριζοσπαστικά, τα ουσιαστικά μέτρα, ώστε σε εποχή ειρήνης να μη χαθεί άλλος αεροπόρος, άλλος στρατιωτικός με τέτοιο τρόπο. Και ο τραγικός χαμός του Κώστα Ηλιάκη, να γίνει ένας σταθμός αυτήν τη φορά. Σταθμός, ώστε κλάι να αλλάξει. Η απώλεια της ζωής του να γίνει, έστω προσαίσια της ζωής άλλων συναδέλφων του.

Με αυτήν την έννοια εμείς πιστεύουμε, ότι με έναν τρόπο επείγοντα, ουσιαστικό, ενεργητικό, δυναμικό, η χώρα μας πρέπει να προχωρήσει σε όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες, ώστε να τεθεί μία βάση για την επίλυση των ελληνοτουρκικών διαφορών με την αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων που διαθέτουμε. Πρώτα απ' όλα το κοινοτικό κεκτημένο, το οποίο εμπεριέχει το δίκαιο της θαλάσσης και για το οποίο δεν μπορεί κανείς και μάλιστα κάποιος που θέλει να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να το θεωρεί, ως casus belli, να αξιοποιήσουμε το Διεθνές Δίκαιο, να αξιοποιήσουμε τις διμερείς συνομιλίες, να αξιοποιήσουμε το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Πρέπει, επίσης, να πάρουμε επείγοντα μέτρα, ώστε αυτό που λέμε εικονικό -εικονική αντιπαράθεση, που και στην περίπτωση του Κώστα Ηλιάκη αποδεικνύεται ότι δεν είναι εικονική αντιπαράθεση, είναι πραγματική αντιπαράθεση, είναι μικρός πόλεμος, έχει νεκρούς- να γίνει εικονικό και μόνο συμβολικό και να μην ποτίζεται η πολιτική με αίμα.

Γιατί όλα αυτά; Διότι, για να κλείσω με κάποια λόγια που είπε ο Γιάννης ο Ρίτσος, «Το όνειρο του παιδιού είναι η ειρήνη. Το όνειρο της μάνας είναι η ειρήνη. Ο πατέρας που γυρνάει το απόβραδο με ένα φαρδύ χαμόγελο στα μάτια, με ένα ζεμίλι

στα χέρια του γεμάτο φρούτα, είναι η ειρήνη. Η ειρήνη είναι το ζεστό ψωμί στο τραπέζι του κόσμου. Είναι το χαμόγελο της μάνας. Μονάχα αυτό. Τίποτε άλλο δεν είναι η ειρήνη».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να τηρήσει ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των χειριστών πολεμικών αεροσκαφών που έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους.

(Στο σημείο αυτό όρθιοι όλοι οι Βουλευτές τηρούν ενός λεπτού σιγή)

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Στο σημείο αυτό θα λύσουμε την ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής προς απόδοση τιμής στους πιλότους της πολεμικής αεροπορίας που έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση του καθήκοντος και σας παρακαλώ να παραμείνετε στην Αίθουσα διότι αμέσως στη συνέχεια εισερχόμαστε στην συζήτηση για τις αιτήσεις άρσης ασυλίας Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τα άρθρα 62 του Συντάγματος και 83 του Κανονισμού της Βουλής, για τις αιτήσεις άρσης της ασυλίας συναδέλφων Βουλευτών, συγκεκριμένα των συναδέλφων Ανδρέα Ανδριανόπουλου και Πέτρου Μαντούβαλου.

Όπως γνωρίζετε, θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία η οποία θα αρχίσει αμέσως, γι' αυτό σας παρακαλώ να μην απομακρυνθείτε.

Θυμίζω ότι η συζήτηση διεξάγεται με τη διαδικασία του άρθρου 108 παράγραφος 1, εδάφιο δεύτερο και επομένως το λόγο δικαιούται να πάρει ο Βουλευτής που έχει αντίρρηση στην αίτηση του εισαγγελέα για άρση ασυλίας. Ο λόγος δίνεται πάντα, εφόσον ζητηθεί, στο Βουλευτή στον οποίο αφορά η αίτηση και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους οι οποίοι σμιλούν μετά τους τυχόν ομιλητές της κάθε υπόθεσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 13 του Κανονισμού η Βουλή δεν εισέρχεται στην ουσία των υποθέσεων, αλλά ερευνάται μόνο αν η πράξη για την οποία ζητείται η άρση της ασυλίας, συνδέεται με την πολιτική δραστηριότητα του Βουλευτή ή αν η δίωξη του υποκρύπτει πολιτική σκοπιμότητα ή αποσκοπεί ενδεχομένως στο να τρωθεί το κύρος της Βουλής ή του Βουλευτή ή να παρακλυθεί ουσιαστικώς η άσκηση του λειτουργήματός του ή να επηρεαστεί η λειτουργία της Βουλής ή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Τέλος υπενθυμίζω ότι έχουμε δεχθεί επί των αιτήσεων άρσης ασυλίας η Βουλή να αποφασίζει με ονομαστική ψηφοφορία για να αποφεύγεται η οποιαδήποτε σύγχυση στην καταμέτρηση των ψήφων και στην εξαγωγή του αποτελέσματος που θα μπορούσε να οδηγήσει σε αμφισβητήσεις των αποτελεσμάτων και για τη διευκόλυνση και μόνο της ονομαστικής ψηφοφορίας να καταρτίζεται ψηφοδέλτιο. Το ψηφοδέλτιο στο οποίο κάθε συνάδελφος θα αναγράφει το όνομά του, θα καταχωρίζεται στα αντίστοιχα Πρακτικά. Ανταποκρινόμαστε έτσι στις διατάξεις του άρθρου 83 που απαιτεί φανερή ψηφοφορία.

Αφού, λοιπόν, ολοκληρωθεί η συζήτηση επί των δυο περιπτώσεων της σημερινής ειδικής ημερήσιας διάταξης, θα προχωρήσουμε σε ονομαστική ψηφοφορία, όπως σας περιέγραψα.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ στο σημείο αυτό την προσοχή σας. Η πρώτη υπόθεση αφορά το συνάδελφο, κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλο, ο οποίος κατηγορείται για σωματική βλάβη από αμέλεια, άρθρα 28, 314, παράγραφος 1 και 315 ΠΚ, η οποία προκλήθηκε από την ελεύθερη κυκλοφορία των οικόστων ζώων του σε διερχόμενη κάτοικο της περιοχής όπου διαμένει.

Η δεύτερη υπόθεση αφορά στο συνάδελφο κ. Πέτρο Μαντούβαλο ο οποίος κατηγορείται για παράβαση καθήκοντος άρθρα 98 και 259 ΠΚ διότι ως αντιδήμαρχος του Πειραιά χορήγησε άδειες λειτουργίας καταστημάτων εντός κηρυγμένου αρχαιολογικού χώρου, χωρίς άδεια της αρχαιολογικής υπηρεσίας.

Οι λεπτομέρειες και των δυο υποθέσεων αναφέρονται στο σχετικό ενημερωτικό σημείωμα που διανεμήθη μαζί με την ειδική ημερήσια διάταξη.

Επί της αιτήσεως που αφορά την άρση ασυλίας του κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλου υπάρχει κάποιος συνάδελφος που θέλει να λάβει το λόγο;

Δεν υπάρχει κανένας.

Επί της αιτήσεως που αφορά την άρση ασυλίας του κ. Πέτρου Μαντούβαλου υπάρχει κάποιος συνάδελφος που θέλει να λάβει το λόγο με το άρθρο 108;

Δεν υπάρχει κανένας.

Για την οικονομία του χρόνου θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, να σας προτείνω να διεξαχθεί η ψηφοφορία ταυτοχρόνως και για τις δυο περιπτώσεις με μια εκφώνηση καταλόγου. Δέχστε αυτή την πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το Σώμα συμφώνησε.

Επαναλαμβάνω ότι έχει καταρτισθεί ψηφοδέλτιο με τα ονόματα των συναδέλφων για τους οποίους ζητείται η άρση ασυλίας και στο οποίο έχει καταγραφεί η πρόταση της επιτροπής κοινοβουλευτικής δεοντολογίας.

Στο σημείο αυτό παρακαλώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι, να προσέξετε στο ψηφοδέλτιο την πρόταση της Επιτροπής Δεοντολογίας για την κάθε περίπτωση, διότι υπάρχει διαφοροποίηση.

Κάθε συνάδελφος θα σημειώνει την ψήφο του δίπλα στο όνομα του συναδέλφου για τον οποίο ζητείται η άρση ασυλίας. Εκείνος που ψηφίζει υπέρ της άρσης ασυλίας σημειώνει την προτίμησή του δίπλα στο όνομα του Βουλευτή και στη στήλη «ΝΑΙ». Δηλαδή λέει «ΝΑΙ» στην αίτηση του εισαγγελέως που ζητεί την άρση ασυλίας.

Εκείνος που ψηφίζει κατά της άρσης ασυλίας, σημειώνει δίπλα στο όνομα του Βουλευτή και στη στήλη «ΟΧΙ» αντιστοίχως «ΟΧΙ». Εκείνος που ψηφίζει «ΠΑΡΩΝ» θα το σημειώσει στην αντίστοιχη στήλη του ψηφοδελτίου.

Στο ψηφοδέλτιο θα αναγράφει κάθε συνάδελφος το όνομά του και την εκλογική του περιφέρεια και θα το υπογράψει, διότι η ψηφοφορία είναι ονομαστική.

Στη συνέχεια και με την εκφώνηση του ονόματος του από τους επί του καταλόγου συναδέλφους θα παραδίδει το ψηφοδέλτιο στους συναδέλφους κ.κ. Γεώργιο Γαρουφαλιά από τη Νέα Δημοκρατία και Σιλβάνο Ράππη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οι οποίοι και θα μονογράφουν το ψηφοδέλτιο και θα ανακοινώνουν ότι ο Βουλευτής ψήφισε.

Μετά το τέλος της ψηφοφορίας θα γίνει η καταμέτρηση των ψήφων όπως θα προκύψουν τα ψηφοδέλτια τα οποία θα καταχωρισθούν μαζί με το πρωτόκολλο της ψηφοφορίας στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε.

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κ.κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και Απόστολος Κασιφάρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για την καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος καλούνται οι Βουλευτές κ.κ. Γεώργιος Γαρουφαλιάς από τη Νέα Δημοκρατία και η Σιλβάνο Ράππη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά την διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Υπάρχει συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομα του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗΣ)

Επανερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας και στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ως προτασόμενος δευτερολογών το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παντούλας για τέσσερα λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που επιβάλλει, για πρώτη φορά στην ιστορία των εκπαιδευτικών πραγμάτων, απαγορεύσεις στη γνώνση και στην εξέλιξη των μαθητών. Απαγορεύεται η συνέχιση σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των αποφοίτων των επαγγελματικών σχολών. Είναι το κεφάλαιο Γ' του νομοσχεδίου. Απαγορεύεται η διδασκαλία των γενικών μαθημάτων στις ΕΠΑ.Σ., στο άρθρο 10. Απαγορεύεται η φοίτηση στα ΕΠΑ.Λ. αποφοίτων άλλων τύπων σχολείων ή ισοτίμων προς αυτά σχολών, στο άρθρο 5. Απαγορεύεται στα απογευματινά δημόσια ΤΕΕ να κάνουν εγγραφές για τα επόμενα δύο χρόνια,

άρα καταργούνται εκατόν πενήντα σχολεία. Απαγορεύεται στους φοιτητές των ΕΠΑ.Σ. να διορίζονται στο δημόσιο, όταν απαιτείται τίτλος δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης λυκειακού επιπέδου, αφού στο άρθρο 12 δεν προβλέπεται ισοτιμία του πτυχίου επιπέδου τρία με το απολυτήριο του ΕΠΑ.Λ. και του γενικού λυκείου. Όμως η ισοτιμία μεταξύ του απολυτηρίου ΕΠΑ.Λ. και του απολυτηρίου του γενικού λυκείου προβλέπεται στο άρθρο 6. Γιατί, λοιπόν, εμπαίζει τους μαθητές και τους γονείς και δεν τους λέει η Κυβέρνηση ευθέως ότι οι ΕΠΑ.Σ. είναι για παιδιά ενός κατώτερου θεού; Αυτή είναι η πρώτη παρατήρησή μου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Η δεύτερη παρατήρησή μου, κύριε Υφυπουργέ, έχει να κάνει με τα όσα ειπώθηκαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για το γεγονός ότι μπερδεύετε την εκπαίδευση με την κατάρτιση.

Σας είπα τότε ότι υπάρχει σε νόμο ο ορισμός της έννοιας «επαγγελματική εκπαίδευση» και ο ορισμός της έννοιας της «αρχικής και συνεχιζόμενης κατάρτισης». Μου είπατε: «Ποιος νόμος είναι αυτός;» «Πού είναι ο νόμος;» Σας είπα: «Δεν τον έχω μαζί μου. Θα τον φέρω.»

Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής το ν.3191/2003, όπου στα άρθρα 2, 6, 7 και 8 αναφέρεται τι είναι η επαγγελματική εκπαίδευση, τι είναι η επαγγελματική κατάρτιση και ότι η επαγγελματική εκπαίδευση είναι δουλειά της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και η επαγγελματική κατάρτιση είναι δουλειά όχι του Υπουργείου Παιδείας.

Θα καταθέσω, λοιπόν, στα Πρακτικά της Βουλής το σχετικό νόμο, για να διαπιστώσουν οι πάντες ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί αγνοώντας τους υφιστάμενους νόμους, τους νόμους που δεν καταργούνται.

Άρα, λοιπόν, η Κυβέρνηση αποδεικνύεται και σ' αυτήν την περίπτωση εντελώς ανίκανη.

Το τρίτο θέμα, στο οποίο θέλω να αναφερθώ, έχει να κάνει με συγκεκριμένα άρθρα.

Στο άρθρο 4 προσθέσατε την Δ' τάξη του Εσπερινού Λυκείου. Χθες. Το είχατε ξεχάσει ότι είναι Α', Β' Γ', Δ' τάξεις. Στο ίδιο άρθρο, όμως, ξεχάσατε να μας πείτε ποιο είναι το περιεχόμενο της Δ' τάξης. Εκεί φτάνετε μέχρι την Γ' τάξη.

Στο άρθρο 7 λέτε ότι οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Λ. συμμετέχουν στις πανελλήνιες εξετάσεις με εξεταζόμενα μαθήματα γενικής και επαγγελματικής παιδείας. Πείτε μας ποια είναι τα μαθήματα γενικής παιδείας σε αντιστοιχία με το Γενικό Λύκειο, ποιας κατεύθυνσης κ.ο.κ..

Θέλω να κλείσω –γιατί δεν έχω χρόνο– με τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με το άρθρο 20 για τα μουσικά σχολεία.

Κύριε Υφυπουργέ, σας είχα πει και στην επιτροπή πως όταν προέκυψε αντίστοιχο πρόβλημα στο παρελθόν, το θέμα είχε ρυθμιστεί με συγκεκριμένη απόφαση, κοινή υπουργική απόφαση παιδείας και οικονομίας. Δέκα άτομα που είχαν συμπληρώσει το δεκαοκτάμηνο, παραδοσιακοί ή μουσικοί ειδικοτήτων που δεν έχουν πτυχία, είχαν γίνει αορίστου χρόνου. Ιδιωτικού δικαίου, αορίστου χρόνου, με βαθμό Γ' στο Μ.Κ.18, στην Π.Ε.16.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής τη σχετική κοινή υπουργική απόφαση του 1996.

Σας καλώ, λοιπόν, να αποδεχθείτε τη λογική αυτής της απόφασης, τροποποιώντας το άρθρο 20 και εντάσσοντάς στο άρθρο 20 όλους τους εμειρωμένους μουσικούς.

Για να αντιληφθείτε τι είναι οι εμειρωμένοι μουσικοί, θα καταθέσω επίσης στα Πρακτικά της Βουλής κατάσταση από ένα σχολείο, όπου θα διαπιστώσετε ότι είναι πτυχιούχοι μαθηματικοί, ότι έχουν απολυτήριο λυκείου, ότι έχουν διπλώματα βυζαντινής μουσικής ή διπλώματα άλλων σχολών και πάντως όλοι τους αξιόλογοι άνθρωποι.

Θα σας καταθέτω, λοιπόν, και αυτήν την κατάσταση στα Πρακτικά της Βουλής.

Θα κλείσω την ομιλία μου με το άρθρο 22. Στο άρθρο 22 αναφέρεται ότι απαγορεύεται η επίδειξη και η παροχή φωτοτυπίας των γραπτών των πανελληνίων εξετάσεων στους μαθητές. Την

ίδια στιγμή εσείς οι ίδιοι, ως Υπουργείο Παιδείας προχθές στις 23.6.2006, στείλατε έγγραφο στις διευθύνσεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με το οποίο τους λέτε –το υπογράφει ο γενικός γραμματέας– ότι από 1η Σεπτεμβρίου θα πρέπει να ορίσουν μια συγκεκριμένη ημέρα την εβδομάδα για να εξυπηρετούν τους ενδιαφερόμενους που επιθυμούν να πάρουν φωτοτυπία από τα γραπτά των πανελληνίων εξετάσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Γνωρίζετε ότι ο ν. 2690/1999 απαγορεύει κάθε εξαίρεση μη παροχής δημοσίου εγγράφου, όπως επίσης γνωρίζετε ότι η διάταξη αυτή είναι αντισυνταγματική. Θέλετε προφανώς να αντιμετωπίσετε τα τεράστια προβλήματα που προέκυψαν από τα ζητήματα που ετέθησαν με τη λειτουργία της φεινής επιτροπής γενικών εξετάσεων, με τις αλληλοσυγκρουόμενες εντολές για τον τρόπο βαθμολόγησης των γραπτών, των μαθηματικών, της έκθεσης για παράδειγμα, και προκειμένου να αντιμετωπίσετε ένα κύμα ενστάσεων, προσπαθείτε να φимώσετε τους μαθητές και τους γονείς.

Σας καλώ, λοιπόν, να αποσύρετε και το άρθρο 22, διότι είναι προδήλως αντισυνταγματικό. Από το άρθρο 20, που αναφέρεται στα ζητήματα της μουσικής παιδείας, να διατηρηθεί μόνο η διάταξη για τη μονιμοποίηση των τριανταμηνιτών, όπου πρέπει να ενταχθούν και όλοι οι εμειρωμένοι μουσικοί. Αυτό το οφέλετε. Εξήντα άτομα είναι σε όλη την Ελλάδα. Πάρα πολλοί απ' αυτούς, ταυτόχρονα, υπηρετούν στα Τ.Ε.Ι. της χώρας, όπως για παράδειγμα στο Τ.Ε.Ι. Ηπείρου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παντούλα, ολοκληρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Με διάταξη στο ίδιο άρθρο μονιμοποιείτε τους πολύτεκνους εμειρωμένους μουσικούς. Η διαφοροποίηση στην ίδια κατηγορία εργαζομένων είναι εντελώς απαράδεκτη.

Προτείνουμε, λοιπόν, την απόσυρση του άρθρου 20, εκτός από τη μονιμοποίηση των τριανταμηνιτών, όπου εκεί πρέπει να συμπεριληφθούν οι πάντες.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Παντούλας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διευθύνσεως Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αντιλαμβάνομαι ότι το ενδιαφέρον σας το εκπαιδευτικό είναι πάρα πολύ σημαντικό, αλλά και ο χρόνος είναι αμείλικτος.

Ο κ. Χρύσης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ: Λόγω ταυτόχρονης συνεδρίασης της Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, έχασα τη σειρά μου και αναγκάζομαι να περιορίσω το χρόνο κατά την αγόρευσή μου.

Η σταδιακή υποβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και η αποσύνδεσή της από την αγορά εργασίας οδήγησαν, σε συνδυασμό με τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, στην αναγκαιότητα ενός νομοσχεδίου, που αναβαθμίζει τη δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του νομοσχεδίου η επαγγελματική εκπαίδευση παρέχεται από τα ΕΠΑ.Λ. και τις ΕΠΑ.Σ.. Η διάρθρωση αυτή δημιουργήσε τα κεφάλαια Β' και Γ' με τους αντίστοιχους τίτλους, τα οποία με τα άρθρα που περιλαμβάνουν, αποτελούν τον κορμό του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σταθώ ιδιαίτερα στο άρθρο 4, όπου γίνεται διάκριση των επαγγελματικών λυκείων σε ημερήσια και εσπερινά για τη διευκόλυνση των εργαζομένων παιδιών, ιδιαίτερα στα εσπερινά. Στα ημερήσια η φοίτηση είναι τριετής, ενώ στα εσπερινά τετραετής για ευνόητους λόγους. Στο άρθρο αυτό διαφαίνεται μέσα από τα προγράμματα διδασκαλίας η μέριμνα για την αναβάθμιση των επαγγελματικών λυκείων με την παροχή διδασκαλίας γενικής παιδείας.

Παράλληλα, στην παράγραφο 4 του άρθρου 4 προβλέπεται σε κάθε τάξη επαγγελματικού λυκείου, εκτός των μαθημάτων

γενικής παιδείας και παρακολούθηση κατ' επιλογήν μαθημάτων επαγγελματικών τομέων, ιδιαίτερα στην Α' και Β' Τάξη των Επαγγελματικών Λυκείων. Στη Γ' Τάξη, εκτός των μαθημάτων της γενικής παιδείας, οι μαθητές παρακολουθούν και μαθήματα ειδικότητας. Την ποιότητα της παρεχόμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης εγγυάται η μη υπέρβαση είκοσι πέντε μαθητών ανά τάξη, τομέα ή ειδικότητα, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 4, στο οποίο στέκομαι ιδιαίτερα.

Επίσης, και στις παραγράφους 7 και 8 του ιδίου άρθρου περιλαμβάνονται διατάξεις ιδιαίτερης κοινωνικής ευαισθησίας, όπως η χορήγηση δωρεάν διδακτικών βιβλίων και μέσων, καθώς και κρατικών υποτροφιών, σε συνδυασμό με την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη των μαθητών που ενδεχόμενα είχαν πάθει κάποιο ατύχημα κατά την άσκησή τους στα εργαστήρια των επαγγελματικών λυκείων και εφόσον οι δαπάνες αυτές δεν καλύπτονται από άμεση ή έμμεση ασφάλιση του παθόντος, για την οποία το νομοσχέδιο λαμβάνει πλήρη μέριμνα για την κάλυψη αυτής της περιθαλψής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναβάθμιση των επαγγελματικών λ' διαφαίνεται επίσης ειδικά και συγκεκριμένα από τις διατάξεις του άρθρου 6 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Τα απολυτήρια των επαγγελματικών λυκείων είναι ισότιμα με τα απολυτήρια των γενικών λυκείων. Εκτός αυτού, οι απόφοιτοι των επαγγελματικών λυκείων μπορούν να λάβουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ή να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 7 του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα προηγούμενα, λόγω περιορισμένου χρόνου θα περιοριστώ στην υπερψήφιση καθενός ξεχωριστά άρθρου του νομοσχεδίου που συμβάλλει στην αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, συνδέει την εκπαιδευτική διαδικασία με την κοινωνία και την εργασία, επιλύοντας, παράλληλα, πολλά θέματα εκπαιδευτικών που επί χρόνια ταλάνιζαν την εύρυθμη λειτουργία της εκπαίδευσης. Μ' αυτό θέλω να κλείσω την ομιλία μου και οπωσδήποτε να τονίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο το χρειαζόταν η εκπαίδευση, διότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο, πέρα από την αναβάθμιση των επαγγελματικών λυκείων, επιλύει ποικίλα και χρονίζοντα θέματα, τα οποία υπήρχαν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χρύση.

Το λόγο έχει ο κ. Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην έντονα ανταγωνιστική εποχή στην οποία ζούμε, η εκπαίδευση και η παιδεία, πράγματι, πρέπει κατά προτεραιότητα να είναι ο στόχος της πολιτείας. Μόνο η εκπαίδευση μπορεί να δώσει τη νέα δυναμική που χρειαζόμαστε στην οικονομία, στην αγροτική οικονομία, στην περιφερειακή ανάπτυξη, σε όλη την παραγωγική αλυσίδα. Η επένδυση στην παιδεία και στην εκπαίδευση, εκτός του ότι συμβάλλει στην εξασφάλιση εργασίας για τους νέους και τις νέες της πατρίδας μας, αποτελεί, πράγματι, το μέλλον της χώρας, αλλά δεν είναι κάτι αφηρημένο, είναι συγκεκριμένα πράγματα. Εκτός από τους απαραίτητους πόρους, από τα οικονομικά για την παιδεία χρειάζεται σχέδιο με στόχους για τη χώρα και η εκπαίδευση απαιτείται να συνδράμει αυτούς τους στόχους, το εκπαιδευτικό σύστημα συνολικά.

Όμως, δεν είδαμε από την πλευρά της Κυβέρνησης να γίνεται ο απαραίτητος διάλογος με τους εκπαιδευτικούς φορείς, με τους νέους, με τους κοινωνικούς και παραγωγικούς φορείς, ούτως ώστε να προχωρήσει στις κατάλληλες επιλογές. Η Κυβέρνηση, χωρίς επεξεργασμένο σχέδιο, επέλεξε το δρόμο του αυταρχισμού, το δρόμο της αλαζονείας. Απαξίωσε το διάλογο πολύ γρήγορα και σήμερα δεν συζητά ούτε με τον ίδιο της τον εαυτό. Αποφασίζει με όλους τους φορείς απέναντι και νομοθετεί με τη λογική του «βλέποντας και κάνοντας». Αυτή, βέβαια, η πολιτική μπορεί να δείχνει πυγμή, κύριε Υπουργέ, μπορεί να δείχνει πείσμα και γινάτι, αλλά δεν αρμόζει και δεν συνάδει με την έννοια της παιδείας και τις μεγαλόστομες προεκλογικές

σας διακηρύξεις.

Το εκπαιδευτικό σύστημα, η παιδεία μας πρέπει να είναι συνδεδεμένη με τους στόχους και τις ανάγκες της παραγωγής, πρέπει να αναδεικνύει τις αξίες, να δίνει εφόδια ζωής στους νέους και στις νέες της χώρας μας. Το εκπαιδευτικό σύστημα που απαιτείται γι' αυτήν τη νέα εποχή που ζούμε πρέπει να είναι σύγχρονο και αποκεντρωμένο, να δίνει ίσες ευκαιρίες, να διασφαλίζει την ποιότητα της εκπαίδευσης και την αξιολόγηση του περιεχομένου των γνώσεων και βεβαίως να παρέχει δωρεάν παιδεία.

Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση μέσα σ' αυτό το πλαίσιο έχει σημαντικό ρόλο. Στη χώρα μας έχει διανύσει μεγάλη διαδρομή και πέρασε από διάφορες φάσεις. Αναμφίβολα τα Τ.Ε.Ε. έχουν προβλήματα, σε ορισμένες περιπτώσεις σοβαρά προβλήματα, έχει όμως διανυθεί πολύς δρόμος και έχει γίνει σημαντική δουλειά στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, ιδιαίτερα μετά το 1998.

Τι έπρεπε, κατά την άποψή μου, να κάνει η Κυβέρνηση μετά τις εκλογές του 2004; Έπρεπε, πρώτα απ' όλα, να προχωρήσει σε μια αποτίμηση της κατάστασης στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, να εντοπίσει τις συγκεκριμένες αδυναμίες, να μελετήσει τις βελτιώσεις που χρειάζονται, να προχωρήσει με διάλογο, με σχέδιο αναβάθμισης της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και σε όλες τις διορθωτικές κινήσεις που απαιτούνται, να ανασχεδιάσει τις ειδικότητες, ανάλογα με τις ανάγκες που συνεχώς αλλάζουν και με τις προτάσεις της οικονομικής και κοινωνικής επιτροπής του κάθε νομού, να επεξεργαστεί νέα αναλυτικά προγράμματα, να φροντίσει για νέα συγγράμματα, εργαστήρια και υποδομές. Αντί αυτών, τι είδαμε; Μετά από μια δίχρονη αδράνεια, είδαμε δύο μόλις μήνες πριν την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς όπως-όπως να περάσουμε σε νομοθέτηση των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ.. Προχωρεί σε μετονομασία, σε πολυδιάσπαση και παραπομπή όλων σχεδόν των θεμάτων σε υπουργικές αποφάσεις. Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση προορίζεται ουσιαστικά ως δώρο στους ιδιώτες.

Δεν λαμβάνεται καμία πρόνοια ούτως ώστε το δημόσιο σχολείο να είναι ανταγωνιστικό και να αναβαθμιστεί για να προσφέρει στον τόπο αλλά το ίδιο να κάνει και η ιδιωτική εκπαίδευση. Η ίδρυση των ΕΠΑ.Λ. όπως θεσμοθετείται είναι ολίγο γενικό λύκειο και ολίγο ειδικευση. Καταλήγει να μην είναι τίποτα από τα δυο. Ο μαθητής του ΕΠΑ.Λ. ούτε στην ανώτατη εκπαίδευση μπορεί να πάει αλλά ούτε δουλειά θα βρει. Οι ΕΠΑ.Σ. όπως θεσμοθετούνται ενδεχομένως να αποβούν πιο χρήσιμες γιατί θα μας δώσουν ειδικευμένους εργάτες που θα βρουν κάποια στιγμή δουλειά. Αλλά γιατί χωρίς μαθήματα γενικής παιδείας; Θέλουμε μόνο ειδικευμένους εργαζόμενους; Δεν θέλουμε να έχουν αυτοί κάποια γενικότερη παιδεία; Μας φέρνουνε πολλά χρόνια πίσω, κύριε Υπουργέ.

Ο απόφοιτος του ΕΠΑ.Λ. θα αναγκαστεί ή να ξαναγυρίσει στις ΕΠΑ.Σ. για να βρει κάποια ειδικότητα για να βρει δουλειά ή θα πάει στο εξωτερικό αν έχει την οικονομική δυνατότητα. Με ποιο δικαίωμα σήμερα η πολιτεία αποκλείει από την ανώτατη δημόσια εκπαίδευση τους νέους της χώρας μας; Δεν έχετε αντιληφθεί, κύριε Υπουργέ, ότι η πολιτική σας, και η κάθε υπογραφή σας έχουν σχέση με το μέλλον της χώρας και με το μέλλον των νέων μας; Μπορούμε εμείς να διαχειριζόμαστε το μέλλον των νέων κατά το δοκούν και να αποφασίζουμε χωρίς αυτούς;

Το νομοσχέδιο αυτό όχι μόνο πρέπει να καταψηφιστεί αλλά πρέπει και να αποσυρθεί. Δεν μπορεί να αποτελεί τη βάση για μια συζήτηση η οποία θα δώσει όφελος για τον τόπο. Είναι οπισθοδρόμηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, για να φανεί πόσο αντιφατικά ήταν στη συζήτηση κατ' άρθρον τα επιχειρήματα που χρησιμοποιήσαν αρκετοί συνάδελφοι από πλευράς είτε της μείζονος είτε της ελάσσονος Αντιπολιτεύσεως θα πω μόνο ότι ήταν αρκετό να προσέξει κανείς την αγόρευση του τελευταίου σημερινού ομιλητή επί των άρθρων. Είπε ότι οι ΕΠΑ.Σ. είναι χρήσιμες. Βεβαίως τόνισε την ανάγκη να δώσουμε και στις ΕΠΑ.Σ. -έτσι

το κατάλαβα- γενική παιδεία.

Εγώ απήντησα σε αυτό χτες. Ας δούμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Τόνισα από την αρχή πόσο σεμνά και πόσο σοφά οι δύο εισηγήτριες της Συμπολίτευσης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με γυναικεία ευαισθησία αντιμετώπισαν κάθε μια από τη σκοπιά της τα επιχειρήματα υπέρ η κ. Κουντουρά και εναντίον η κ. Μερεντίτη. Γι' αυτό θα ήθελα να ξεκινήσω από αυτήν τη συλλογιστική από αυτές τις απαντήσεις ώστε να κλείσουμε την κατ' άρθρον συζήτηση πρακτικά, απλά και χωρίς το στόμφο που υπερκάλυψε και αδίκησε τη συζήτηση επί της αρχής στην Ολομέλεια της Βουλής.

Πρώτα απ' όλα υποστηρίχτηκε από αρκετούς συναδέλφους και πρώτα απ' όλα από την κ. Μερεντίτη ότι είναι καλά εγκαθιδρυμένος ο μύθος του ξεπουλήματος στα ιδιωτικά συμφέροντα. Μα, κυρία Μερεντίτη, για σας αλλά και για οποιονδήποτε άσκησε μια τέτοια κριτική μόνο μια δικαιολογία μπορώ να βρω για να το λέτε αυτό, δηλαδή ότι χρησιμοποιείτε τα ίδια κείμενα που είχατε χρησιμοποιήσει και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Και αυτό για τον απλούστατο λόγο ότι μόλις κατάλαβαμε εγώ και το επιτελείο ότι υπήρχε περίπτωση να γίνει οποιαδήποτε, καλόπιστη έστω, παρανόηση για τη λειτουργία των ΕΠΑΣ. την πρώτη χρονιά στα ιδιωτικά, το βγάλαμε και το είδατε. Από και μετά, λοιπόν, γιατί λέτε για ξεπούλημα στα ιδιωτικά συμφέροντα; Και χτες το βράδυ εδώ ειπώθηκαν ονόματα ιδιωτικών σχολείων τα οποία με σφραγίδα και υπογραφή πρώην Υπουργών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν άδεια λειτουργίας.

Γιατί να εκθέτουμε καταστάσεις. Το είπα και το τονίζω ότι μέρμνά μας είναι η δημόσια και συμμετρικά η ιδιωτική εκπαίδευση να είναι ποιοτικές και αποτελεσματικές. Αυτό είχαμε κατά νου όταν φτιάξαμε αυτό το νομοσχέδιο.

Τώρα, (υποτίθεται) λέτε ότι θα ψάξει κανείς –πάω στο συλλογισμό σας- για το αν διατηρήσει το επίπεδο «3» στο αποδεικτικό του, στη κατάρτιση, δηλαδή βγαίνοντας να βρει ένα τέταρτο έτος σπουδών, όπως λέει η οδηγία.

Μα δεν καταλήξαμε σ' αυτό; Σας το είπα όταν συζητήσαμε στην επιτροπή. Η οδηγία αυτή τώρα που νομοθετούμε δεν είναι μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Δεν έχει γίνει, δηλαδή, αποδεκτή και δεν έχει ενσωματωθεί στο Εθνικό Δίκαιο.

Αρα, δεν είναι δυνατόν να νομοθετούμε βάζοντας μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο ρυθμίσεις -προετοιμάζοντας, δηλαδή, με τις ρυθμίσεις μας- μια ερχόμενη γενικότερη ρύθμιση.

Όταν αυτή έρθει –και δεν είναι καν θέμα του δικού μας Υπουργείου, αλλά του Υπουργείου Εργασίας να συντονίζει και να αλλάξει συμμετρικά προς αυτή την κατεύθυνση όλες τις διατάξεις όλων των νομοσχεδίων που αφορούν στην κατάρτιση και άρα και τις αντίστοιχες της επαγγελματικής εκπαίδευσης- τότε αυτό θα γίνει αυτομάτως και χωρίς καμία διάκριση. Και αν κάποιος θέλει μετά να περάσει στο «τρία», αυτή την ευκαιρία θα του δίνει πρώτο το σύστημα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Θα πρέπει λοιπόν να γίνει σαφές ότι σε τίποτα δεν θα υπολείπονται οι ευκαιρίες που θα δίνει το δημόσιο επαγγελματικό και τεχνικό σχολείο από το όποιο ιδιωτικό.

Αλλά αντιθέτως τώρα-ακούστε με!- ειπώθηκε –και τα συνδέω αυτά τα δύο- ότι έτσι όπως είναι τα πράγματα, δεν έχουμε προβλέψει εδώ ρύθμιση για μια επιτροπή εξετάσεων η οποία θα δίνει τους τίτλους -ισχυρότερους τίτλους, ισοδύναμους με αυτούς που θα αποκτώνται στο δημόσιο σχολείο- στα ιδιωτικά.

Σας λέω, λοιπόν, ότι είμαστε υπερήφανοι κυρία Μερεντίτη και όλοι οι υπόλοιποι συνάδελφοι, για το ότι με το άρθρο 18 παρ. 3 προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος –το έχουμε περάσει εκεί- για τις κάθε είδους εξετάσεις και στο δημόσιο επαγγελματικό σχολείο, δηλαδή το δημόσιο ΕΠΑΛ και τη δημόσια ΕΠΑΣ, αλλά και στα ιδιωτικά.

Είναι δεδομένο λοιπόν ότι είμαστε έτοιμοι να αλλάξουμε τα πράγματα, γιατί δεν είμαστε καθόλου ικανοποιημένοι από την μέχρι τώρα λειτουργία τους. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά τι συνέβη στη Λάρισα, τι σκάνδαλα έγιναν με τον Α.Σ.Ε.Π.. Και εγώ δεν τα φορτώνω στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεδομένου ότι καμία κυβέρνηση δεν θα ήταν ευτυχισμένη να γίνονται κάτω από τη μύτη της σε διδακτήρια του ιδιωτικού τομέα τέτοια σκάνδαλα, να μπαίνουν εικοσάρια, να δίνονται τίτλοι, έτσι ώστε εκείνοι που τους παίρ-

νουν καταχρηστικά και παρανόμως να βολεύονται μέσω του Α.Σ.Ε.Π. σε θέσεις οι οποίες είναι πολύτιμες για το εργατικό δυναμικό και το ειδικευμένο δυναμικό της χώρας.

Αρα, λοιπόν, εμείς που βάλαμε τάξη εδώ, που στείλαμε στον εισαγγελέα όλους αυτούς που δεν έκαναν το καθήκον τους, που κάναμε έρευνα για τις παρουσίες και όλα αυτά, την κατασταλαγμένη αυτή εμπειρία θα την περάσουμε στο προεδρικό διάταγμα που μας δίνει δικαίωμα να το εκδώσουμε η παράγραφος 3 του άρθρου 18 και έτσι, μείνετε ήσυχοι ότι πουθενά δεν θα γίνει τίποτα υποδεέστερο και μη ποιοτικότερο εκείνου που γίνεται στη δημόσια εκπαίδευση όσον αφορά στην ιδιωτική.

Πάμε τώρα σε έναν άλλο -εντός εισαγωγικών- «μύθο». Είναι, λέει, «μύθος» η ισότιμη πρόσβαση στα Α.Ε.Ι.. Γιατί είναι «μύθος» η ισότιμη πρόσβαση στα Α.Ε.Ι.; Για τον απλούστατο λόγο ότι πρώτον, πρέπει να απομυθοποιηθεί, κατά τους λόγους πολλών, το δικαίωμα της πρόσβασης, της ελεύθερης πρόσβασης. Μα, είναι ελεύθερη πρόσβαση! Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, σας το λέω για να καταλάβετε τη σημασία της, αναρωτηθείτε τι θα γινόταν τώρα αν χωρίς ποσοστ看ση πέρναγαν και στις θέσεις που ήδη περισσεύουν από εκείνους που δεν πέτυχαν τη βάση στο Γενικό Λύκειο, τα παιδιά που θα είχαν τη βάση στο Τεχνικό και Επαγγελματικό Λύκειο.

Καταλαβαίνετε πόσο σημαντική είναι η οριζόντια παροχή ίσων ευκαιριών; Και μην μου πείτε για τα μαθήματα! Σας είπα ότι θα δείτε –θα το δείτε στα αναλυτικά προγράμματα και της Β' και της Γ' τάξης- πόσο επαρκέστατη θα είναι η διδασκαλία των δυο ή των τριών μαθημάτων γενικής παιδείας τα οποία θα εξετάζονται για έναν απόφοιτο δίπλα στα μαθήματα που θα έχουν οριστεί από την αρχή από τον τριετή κύκλο, τα μαθήματα ειδικότητας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Ξεχωριστή κατεύθυνση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι εννοείτε «ξεχωριστή»;

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Θα προσομοιάζουν με την τεχνική κατεύθυνση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πολύ ωραία ερώτηση, κύριε Παντούλα. Και δεν είναι ρητορικό αυτό που σας λέω! Είναι πολύ ωραία ερώτηση, γιατί μου δίνετε την αφορμή να μην ξεχάσω να το διευκρινίσω. Και η Υπουργός Παιδείας και εγώ έχουμε αναφερθεί πάρα-πάρα πολλές φορές στο τι θα γίνει μετά την έναρξη λειτουργίας αυτού του σχολείου.

Στα πλαίσια λοιπόν της επόμενης και μεθεπόμενης σχολικής χρονιάς, μέχρι να αποφοιτήσουν οι πρώτοι από το ΕΠΑΛ θα γίνει –αυτό κάνει και μελετάει η επιτροπή σοφών...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Σας παρακαλώ κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο για να λύσω μερικές απορίες. Δεν θα καταχραστώ το χρόνο. Άλλωστε σε όλους δώσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαρίστως κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα γίνει λοιπόν το εξής: Θα πάμε σε ένα εξεταστικό σύστημα το οποίο θα αναγνωρίζει πλέον τις ιδιαιτερότητες του συνολικού συστήματος, γενικά λύκεια, επαγγελματικά λύκεια, υπάρχουσες δομές. Επί παραδείγματι η Β' λυκείου, κύριε Παντούλα, δεν έχει πλέον τώρα εξετάσεις πανελλαδικού χαρακτήρα –μιλώ για το γενικό λύκειο- έχει εσωσχολικές μόνον εξετάσεις. Άρα, λοιπόν, δεν έχει νόημα στη Β' λυκείου να έχουμε τεχνολογική, θεωρητική κατεύθυνση, κ.λπ.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Για τη Γ' Λυκείου μιλάω, για την ισότητα ευκαιριών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η Γ' Λυκείου με τα σημερινά δεδομένα έχει τις δικές της κατευθύνσεις για τους αποφοίτους του γενικού. Εδώ τα πράγματα είναι σαφή: Θα υπάρχει ο αριθμός των ορισθέντων από πριν μαθημάτων γενικής παιδείας που θα εξετάζονται, τα οποία οπωσδήποτε δεν θα είναι (σε άθροισμα ωρών διδασκαλίας στον τριετή κύκλο πρώτη, δεύτερα, τρίτη τάξη)

υποδεέστερα των άλλων, των τεχνικών, και δεύτερον, τα τεχνικά θα έχουν και το φιλέτο των ωρών, σαράντα πέντε είπαμε - σας έδωσα στοιχεία, αλλά πολλοί έλειπαν από την Επιτροπή και δεν βάζω μέσα τις δέκα ώρες της πρώτης τάξης προ-επαγγελματικά μαθήματα, που τότε θα πάμε στις πενήντα πέντε. Είναι βέβαιο ότι με αυτές τις ώρες μέσα από τα ειδικά μαθήματα του κύκλου της ειδικότητας ένα, δύο, ή τρία, (πάντως ποτέ το σύνολο δεν θα ξεπερνά το αντίστοιχο σύνολο για το γενικό λύκειο) θα είναι για τα ειδικά μαθήματα ό,τι γίνεται τώρα με την τεχνολογική κατεύθυνση. Το αν θα υπάρξει μαζί ή όχι πλέον τεχνολογική κατεύθυνση για το γενικό ή μόνον αυτή, αυτό θα το δούμε μέσα σ' αυτά τα χρόνια που σχεδιάζεται ο επαναπροσδιορισμός του εξεταστικού. Γι', αυτό λοιπόν, μην ασχολούμαστε με αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Αφήνουμε να το δούμε στο μέλλον.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ας μην κάνουμε διάλογο τώρα. Νομίζω ότι με καταλάβατε. Κανείς δεν θα υστερήσει. Εγώ ανασκευάζω το επιχείρημα περί μύθου της ισότιμης πρόσβασης.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Για μαθηματικά σε ποια θέματα θα εξεταστούν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ, κύριε Παντούλα! Εγώ, δεν σας διέκοψα. Έχω πολύ λίγο χρόνο και έχω δώσει το λόγο μου στο Προεδρείο ότι δεν θα καταχραστώ το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Καθηγητά, κύριε Παντούλα, παρακαλώ μην διακόπτετε τον κύριο Υπουργό. Είναι και πολιτικός σας προϊστάμενος!

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Έχω παραιτηθεί, κύριε Πρόεδρε, από καθηγητής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πάμε στο τρίτο και τελευταίο. Άκουσα από τους αγορητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος τον κ. Χουρμουζιάδη και από τον κ. Λεβέντη του Συνασπισμού να διερωνώνται γιατί καταργούμε τα απογευματινά επαγγελματικά λύκεια. Παρακαλώ να με παρακολουθήσετε και θα προσπαθήσω όσο το δυνατόν εναργέστερα να σας εξηγήσω ακριβώς για τελευταία φορά εκείνο που είπαμε στην Επιτροπή να το καταλάβετε. Αυτά τα εβδομήντα έξι, εβδομήντα οκτώ πόσα λειτουργούν σήμερα απογευματινά Τ.Ε.Ε. μεταξύ 16.30' και 20.30' πώς έγιναν απογευματινά; Είναι, στην ουσία, οι παλιές τεχνικές επαγγελματικές σχολές και τα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια που λειτουργούσαν τέτοιες ώρες, μετασχηματίστηκαν αυτομάτως με την αλλαγή στα Τ.Ε.Ε. και έγιναν απογευματινά Τ.Ε.Ε.

Εγώ, κύριε Χουρμουζιάδη, θεωρώ πολύ σημαντικό που το είπατε ότι πρέπει όλα τα ΕΠΑ.Λ. να είναι πρωινά. Αυτή είναι και η δική μας αρχή, όλα τα ΕΠΑ.Λ. να είναι πρωινά. Θα υπάρχουν απογευματινά μόνον εκεί που τα δικαιολογεί η καταραμένη διπλοβάρδια. Και αγωνιζόμαστε αυτή την διπλοβάρδια ως ένα κακό φαινόμενο της εκπαίδευσης να την αναιρέσουμε, να την εκμηδενίσουμε. Τότε δεν θα υπάρχει κανένα απογευματινό ΕΠΑ.Λ.. Γιατί θεωρούμε ότι το πολύ σημαντικό σχολείο, το επαγγελματικό λύκειο, πρέπει να είναι όπως και το γενικό, πρωινό. Θα υπάρχουν τα νυχτερινά -εξηγώ τώρα στον κ. Χουρμουζιάδη που με ρώτησε γιατί τέσσερα χρόνια -όχι γιατί ευτυχούμε εμείς να τα έχουμε σε τέσσερα χρόνια και να υπερβαίνουν την δωδεκαετή και να πηγαίνουν στα δεκατρία χρόνια στο συνολικό κύκλο εκπαίδευσης τα παιδιά αυτά. Αλλά δεν βγαίνει το πρόγραμμα. Δηλαδή εξετάσαμε με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και την περίπτωση εκείνη να αρχίζει νωρίτερα αυτό το σχολείο, αλλά δυστυχώς πειραματικά και πιλοτικά που εφαρμόστηκε αυτό το πρόγραμμα, δυστυχώς δεν απέδωσε στα παιδιά, δεν μπορούσαν να το παρακολουθήσουν, γιατί σχολούσαν αργά και γιατί δεν τους έμενε μια ώρα να ξεκουραστούν πριν πάνε στο σχολείο.

Δεν είναι, λοιπόν, πρακτικώς εφικτό να κάνουμε τρία μόνο χρόνια. Τότε τι ειδικότητα θα πάρει κανείς με «κολοβωμένο» -επιτρέψτε μου την έκφραση- ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης, ειδικά στα τεχνικά και τεχνολογικά μαθήματα;

Έτσι, λοιπόν, σας παρακαλώ να λήξει αυτή η όποια αιτίαση. Να μην την ξαναπούμε. Δεν θέλουμε εμείς να είναι υποδεέστερα και μάλιστα αγωνιζόμαστε -σας είπα και ιδιωτικά, κύριε Χουρμουζιάδη, το είχα πει -νομίζω- και στον κ. Λεβέντη- με μια επιτροπή -δεν θα την έλεγα σοφών- ειδικών καθηγητών της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, που λειτουργεί εδώ και δυο μήνες και έχει κάνει έξι συναντήσεις μέχρι σήμερα, να δούμε με ποιο τρόπο θα αναβαθμίσουμε όχι μόνο τη νυχτερινή τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, αλλά το σύνολο της νυχτερινής εκπαίδευσης οριζοντίως, που θα καλύπτει και τα νυχτερινά γενικά λύκεια.

Τέλος, μετά από όλα αυτά, θα ήθελα να πω δύο λόγια για ειδικά αιτήματα. Με ρώτησε ο κ. Χουρμουζιάδης γιατί δεν λύνω το πρόβλημα των ωρομισθίων και των αναπληρωτών του ΟΑΕΔ, γιατί δεν τους τακτοποιώ.

Τακτοποιήσαμε -λογικά και ηθικά- όλους εκείνους, που είχαν το δικαίωμα να τακτοποιηθούν και που ήταν οι καθηγητές οι μονίμως διορισμένοι των γενικών μαθημάτων. Αυτοί δεν θα έχουν αντικείμενο αύριο, αφού δεν μπορούν τα άλλα Υπουργεία να κάνουν ΕΠΑ.Λ.. Αυτοί πρέπει να τακτοποιηθούν.

Ζητήσαμε, λοιπόν -επικαλούμαι τη μαρτυρία του Προέδρου του Ο.Α.Ε.Δ.- και το έκανα αυτό σε αρκετές συναντήσεις με τους εμπειρογνώμονες του Ο.Α.Ε.Δ. και με των άλλων Υπουργείων τους ειδικούς, γιατί και τα άλλα Υπουργεία έχουν προσωπικό Δ.Ε.Π.. Μέχρι τώρα, λοιπόν, είδα -σας ενημερώνω, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι- ότι ξεπερνούν τους χίλιους οκτακόσιους εκείνοι που χτυπούν την πόρτα της αναγκαίας μοριοδότησής τους, από πλευράς όχι μόνο Ο.Α.Ε.Δ., αλλά και Υπουργείου Τουρισμού και Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Διότι όλα αυτά τα Υπουργεία είχαν Τ.Ε.Ε. και είχαν τέτοιο προσωπικό που το έπαιρναν εποχικό, είτε ωρομίσθιο είτε αναπληρωτές.

Αν εμείς, λοιπόν, τώρα πούμε ότι μοριοδοτούμε όλους αυτούς τους ανθρώπους έτσι άκριτα και βιαστικά, τότε οι πίνακες μέσα στους οποίους θα έρθουν να εμφολωθούν τα ονόματά τους και τα μόριά τους -δηλαδή οι πίνακες οι ξεκαθαρισμένοι από τους οποίους και τώρα, εντός ολίγων ημερών την παραπάνω εβδομάδα, θα αρχίσουμε να διορίζουμε- θα γίνουν άνω κάτω.

Γι' αυτό είπαμε να μην το κάνουμε τώρα βιαστικά. Να το κρατήσουμε και να το δούμε. Έδωσα την υπόσχεση και στους ίδιους που με επεσκέφθησαν. Να δούμε με ποιο τρόπο, χωρίς να φαλκιδεύουμε τα κεκτημένα δικαιώματα εκείνων που υπηρετούσαν ούτως ή άλλως στο Υπουργείο Παιδείας, όταν ο νόμος απαγόρευε τη μοριοδότηση και την αναγνώριση υπηρεσίας από το Υπουργείο Παιδείας σε αυτούς τους δεύτερους, να κάνουμε ό,τι μπορούμε, ώστε συμβατικά να μην ξεσηκώσουμε όλον τον πίνακα των αναπληρωτών και να τον κατεβάσουμε στο πεζοδρόμιο. Διότι τότε η πολιτική αυτή θα είναι -τουλάχιστον- άφρων και αλυσιστελής.

Δεν θέλω να πω τίποτα άλλο. Θα ήθελα μόνο να σας παρακαλέσω τώρα να μπούμε στη συζήτηση των τροπολογιών που έχουν καταθέσει οι συνάδελφοι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μετά, κύριε Υπουργέ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ήδη, κύριε Πρόεδρε, είδατε τις τρεις τροπολογίες που συζητάμε μ' αυτό το πακέτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, τις υπουργικές.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τις υπουργικές τροπολογίες δεν χρειάζεται να σας πείσω για να τις ψηφίσετε. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ. Οι υπουργικές τροπολογίες συζητούνται μαζί με τα άρθρα σε μια ενότητα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ποιες τροπολογίες ψηφίσαμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Μερεντίτη, θα σας απαντήσω εγώ. Συζητήθηκαν τα άρθρα και τρεις τροπολογίες υπουργικές. Οι βουλευτικές θα συζητηθούν, μόλις ολοκληρώσουμε τη συζήτηση. Συζητήθηκαν οι τροπολογίες των Υπουργών: α) της κ. Γιαννάκου και του κ. Αλογοσκούφη με γενικό αριθμό 658 και ειδικό 138 β) της κ. Γιαννάκου και του κ. Αλο-

γοσκούφη με γενικό αριθμό 659 και ειδικό 139 και γ) της κ. Γιαννάκου, του κ. Παυλόπουλου και του κ. Αλογοσκούφη με γενικό αριθμό 660 και ειδικό 140.

Να σας αναφέρω και τους τίτλους. Η πρώτη τροπολογία αφορά τη μετατροπή δεκατριών θέσεων διακόνων μητροπόλεων....

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Είπαμε εμείς ότι τις ψηφίζουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καλά, θα ερωτηθείτε γι' αυτές χωριστά. Θα ερωτηθείτε για κάθε άρθρο χωριστά και για τις τροπολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε. Δεν θέλω να παρέμβω. Δικαίωμά σας είναι αν θα την ψηφίσετε ή όχι. Όμως, να ξέρετε ότι στα τελευταία νομοσχέδια του 2003 και του 2004 το Υπουργείο Παιδείας, επί υπουργίας του κ. Ευθυμίου, έβαζε τη μετατροπή αυτών των θέσεων, κατά συμφωνία με την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, θα ερωτηθείτε όταν φθάσουμε σ' αυτό. Θα ψηφιστούν χωριστά οι τροπολογίες και θα αποτελέσουν άρθρα. Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής.

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

Πριν μπούμε στην ενότητα των τροπολογιών των Βουλευτών, θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ανακοινώσω τα αποτελέσματα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας επί των αιτήσεων άρσεως ασυλίας των συναδέλφων Βουλευτών.

Ψήφισαν συνολικά 213 Βουλευτές.

Για το συνάδελφο κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλο:

Υπέρ της άρσεως ασυλίας ψήφισαν 135 Βουλευτές.

Κατά της άρσεως ασυλίας ψήφισαν 70 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 8 Βουλευτές.

Συνεπώς η αίτηση της εισαγγελικής αρχής για τον κ. Ανδριανόπουλο έγινε δεκτή.

Για το συνάδελφο κ. Πέτρο Μαντούβαλο:

Υπέρ της άρσεως ασυλίας ψήφισαν 13 Βουλευτές.

Κατά της άρσεως ασυλίας ψήφισαν 198 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 2 Βουλευτές.

Συνεπώς η αίτηση της εισαγγελικής αρχής για τον κ. Μαντούβαλο απορρίπτεται.

(Το πρωτόκολλο και τα ψηφοδέλτια της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

«ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Έβερτ Μιλτιάδης

Σουφλιάς Γεώργιος

Μπερνιδάκη- Άλντους Ελευθερία

Ρουσόπουλος Θεόδωρος

Βαληνάκης Ιωάννης

Καρύδη Χρυσή

Διαμαντοπούλου Άννα

Δαμανάκη Μαρία

Μάνος Στέφανος

Ανδρουλάκης Δημήτρης (Μίμης)

Ανδριανόπουλος Ανδρέας

Κοσμίδης Σωκράτης

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Αβραμόπουλος Δημήτριος

Κακλαμάνης Νικήτας

Βουλγαράκης Γεώργιος

Αλογοσκούφης Γεώργιος

Παυλόπουλος Προκόπιος

Γιαννάκου Μαριέττα

Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα

Κωνσταντάρας Δημήτριος

Κουντουρά Έλενα

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος

Παπουτσής Χρήστος

Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)

Τσούρας Αθανάσιος

Ράπτη Αναστασία-Συλβάνα

Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)

Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)

Κωνσταντόπουλος Νικόλαος

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Τζαννετάκης Τζαννής

Μητσοτάκης Κυριάκος

Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)

Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)

Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος

Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)

Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα

Πολύδωρας Βύρων

Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης

Γιακουμάτος Γεράσιμος

Λιάπης Μιχάλης - Γιώργος

Βούλτεψη Σοφία

Πετραλιά-Πάλλη Φάνη

Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)

Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)

Παπαθανασίου Γιάννης

Κασσίμης Θεόδωρος

Ανδρεουλάκος Απόστολος

Καρράς Κώστας

Αποστολάκη Ελένη-Μαρία(Μιλένα)

Λοβέρδος Ανδρέας

Δημαράς Ιωάννης

Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)

Κακλαμάνης Απόστολος

Ευθυμίου Πέτρος

Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)

Χυτήρης Τηλέμαχος

Κουλούρης Κίμων

Γείτονας Κωνσταντίνος

Κούρκουλα Ελένη

Πρωτόπαπας Χρήστος

Ανωμερίτης Γεώργιος

Μπένος Σταύρος-Ιωάννης

Κατσέλη Ελεονώρα (Νόρα)

Παπαϊωάννου Μιλτιάδης

Τζουμάκας Στέφανος

Παπαρήγα Αλεξάνδρα

Κολοζώφ Ορέστης

Σκυλλάκος Αντώνιος

Αλαβάνος Αλέξανδρος

Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος

Δραγασάκης Ιωάννης

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Σαλμάς Μάριος

Καραγκούνης Ανδρέας

Αγγελόπουλος Νικόλαος

Μαγγίνας Βασίλειος

Κωστόπουλος Απόστολος

Βερελής Χρήστος

Μωραΐτης Αθανάσιος(Θάνος)

Μακρυπίδης Ανδρέας

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Μανώλης Ιωάννης

Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)

Μανιάτης Ιωάννης

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Τατούλης Πέτρος

Λυκουρέντζος Ανδρέας

Ρέππας Δημήτριος

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ

Καραμπίνης Κωνσταντίνος

Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	Κοντογιάννης Γεώργιος	+
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	Κανελλοπούλου Κρινιώ	+
		Κουτσούκος Γιάννης	+
NOMOS ΑΤΤΙΚΗΣ		Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+
Βλάχος Γεώργιος	+	Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+
Μπούρας Αθανάσιος	+		
Δούκας Πέτρος	-	NOMOS ΗΜΑΘΙΑΣ	
Κατσιγιάννης Αθανάσιος	+	Χαλκίδης Μιχαήλ	+
Κατσίκης Θεόδωρος	-	Φωτιάδης Ηλίας	+
Σταύρου Απόστολος	+	Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	+
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	-		
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+	NOMOS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	
Οικονόμου Βασίλειος	+	Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+
Παπαηλίας Ηλίας	-	Δεικτάκης Γεώργιος	+
Λεβέντης Αθανάσιος	+	Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+
		Στρατάκης Εμμανουήλ	+
NOMOS ΑΧΑΪΑΣ		Σχοιναράκη-Ηλιάκη Ευαγγελία	-
Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+	Φραγκιαδουλάκης Μάνος	+
Νικολόπουλος Νικόλαος	-	Ματζαπετάκης Στυλιανός	-
Βασιλείου Θεόφιλος	+	Κεγκέρογλου Βασίλειος	+
Μπεκίρης Μιχαήλ	+		
Φούρας Ανδρέας	-	NOMOS ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ	
Βέρρας Μιλτιάδης	+	Μπέζας Αντώνιος	-
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+		
Κατσιφάρας Απόστολος	+	A' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Κοσιώνης Παναγιώτης	-	Καραμανλής Κωνσταντίνος	-
		Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
NOMOS ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Ιωαννίδης Ιωάννης	-
Μπασιάκος Ευάγγελος	-	Ορφανός Γεώργιος	+
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Παπαθεμελής Στυλιανός- Άγγελος	+
Ακριβάκης Αλέξανδρος	-	Ράπτη Ελένη	+
Τόγιας Βασίλειος	-	Καλαφάτης Σταύρος	+
		Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	+
NOMOS ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Παπανδρέου Γεώργιος	-
Φώλιας Χρήστος	-	Καστανίδης Χαράλαμπος	+
		Βενιζέλος Ευάγγελος	+
NOMOS ΔΡΑΜΑΣ		Αράπογλου Χρυσή	-
Δαϊλάκης Σταύρος	+	Τσοχατζόπουλος Απόστολος-Αθανάσιος	+
Τζίμας Μαργαρίτης	-	Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Αηδόνης Χρήστος	+	Χουρμουζιάδης Γεώργιος	+
		Ξηροτύρη-Αικατερινάρη Ασημίνα	+
NOMOS ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ			
Παυλίδης Αριστοτέλης	-	B' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Καραμάριος Αναστάσιος	+	Ρεγκούζας Αδάμ	+
Χρύσης Βασίλειος	+	Σαλαγκούδης Γεώργιος	-
Καΐσερλης Κωνσταντίνος	+	Καράογλου Θεόδωρος	+
Παρασκευάς Ιωάννης	-	Γαλαμάτης Δημήτριος	+
		Γερανίδης Βασίλειος	+
NOMOS ΕΒΡΟΥ		Τσιόκας Θεοχάρης	+
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+	Τζέκης Άγγελος	+
Κελέτσης Σταύρος	-		
Φωτιάδης Απόστολος	+	NOMOS ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Ντόλιος Γεώργιος	+	Καλογιάννης Σταύρος	-
		Τασούλας Κωνσταντίνος	+
NOMOS ΕΥΒΟΙΑΣ		Φούσας Αντώνιος	+
Λιάσκος Αναστάσιος	+	Αργύρης Ευάγγελος	+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+	Παντούλας Μιχαήλ	+
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+		
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	NOMOS ΚΑΒΑΛΑΣ	
Παπαγεωργίου Γεώργιος	-	Καλαντζής Γεώργιος	-
Πιπεργιάς Δημήτριος	+	Χριστοφιλογιάννης Δημήτρης	+
		Τσακλίδης Ιωάννης	+
NOMOS ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		Εμινίδης Σάββας	+
Τσιαμάκης Δημοσθένης	-		
		NOMOS ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
NOMOS ΖΑΚΥΝΘΟΥ		Σιούφας Δημήτριος	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Ταλιαδούρος Σπυρίδων	-
		Τσιάρας Κωνσταντίνος	-
NOMOS ΗΛΕΙΑΣ		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Αδρακτάς Παναγιώτης	+		

Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	
NOMOS ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		Σαμπαζιώτης Δημήτριος	+
Αγγελής Ανέστης	+	Καλαντζάκου Σοφία	+
Πετσάλνικος Φίλιππος	+	Λαμπρόπουλος Ιωάννης	-
		Κουσελάς Δημήτριος	+
		Κατσιλιέρης Πέτρος	-
NOMOS ΚΕΡΚΥΡΑΣ		NOMOS ΞΑΝΘΗΣ	
Γεωργιάδης Νικόλαος	+	Κοντός Αλέξανδρος	-
Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	-	Τσαλίδης Φίλιππος	+
Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+	Σγουρίδης Παναγιώτης	+
NOMOS ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		A' ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
Αλιβιζάτος Πέτρος -Παύλος	-	Μαντούβαλος Πέτρος	+
NOMOS ΚΙΛΚΙΣ		Μιχαολιάκος Βασίλειος	-
Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+	Καλός Γεώργιος	+
Τσιτουρίδης Σάββας	+	Μελάς Παναγιώτης	+
Φλωρίδης Γεώργιος	+	Σημίτης Κωνσταντίνος	-
		Παντελάκη Ελπίδα	-
NOMOS ΚΟΖΑΝΗΣ		B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
Τσιαρτσιώνης Νικόλαος	+	Νεράντζης Αναστάσιος	+
Παπαδόπουλος Μιχάλης	-	Τραγάκης Ιωάννης	+
Κασαπίδης Γεώργιος	+	Βασιλείου Γεώργιος	+
Λωτίδης Λάζαρος	+	Κουράκος Ιωάννης	+
Βλατής Ιωάννης	+	Νιώτης Γρηγόριος	+
NOMOS ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		Λιντζέρης Δημήτριος	+
Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος	-	Διαμαντίδης Ιωάννης	+
Κόρκα-Κώνστα Αθηνά	+	Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)	-
Μανωλάκης Άγγελος	+	NOMOS ΠΕΛΛΗΣ	
Χωρέμης Αναστάσιος	+	Καρασμάνης Γεώργιος	+
NOMOS ΚΥΚΛΑΔΩΝ		Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης)	+
Χωματάς Ιωάννης	-	Φουντουκίδιου-Θεοδωρίδου Παρθένα	+
Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη	+	Τζάκρη Θεοδώρα	+
Ρήγας Παναγιώτης	+	NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ	
NOMOS ΛΑΚΩΝΙΑΣ		Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	+
Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+	Πολύζος Ευάγγελος	+
Δαβάκης Αθανάσιος	+	Καρπούζας Αντώνιος	+
Γρηγοράκος Λεωνίδα	+	Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+
NOMOS ΛΑΡΙΣΗΣ		NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ	
Ζώης Χρήστος	+	Τσαντούλας Δημήτριος	+
Χαρακόπουλος Μάξιμος	+	Παπαχρήστος Ευάγγελος	+
Γαρουφαλιάς Γεώργιος	+	NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ	
Αγοραστός Κωνσταντίνος	+	Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+
Έξαρχος Βασίλειος	+	Όθωνας Εμμανουήλ	-
Νασιώκας Έκτορας	+	NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ	
Χατζημichάλης Νικόλαος- Φώτιος	+	Στυλιανίδης Ευριπίδης	+
Τσιόγκας Δημήτριος	-	Αχμέτ Ιλχάν	+
NOMOS ΛΑΣΙΘΙΟΥ		Μανωλιά Χρυσάνθη	+
Πλακιωτάκης Ιωάννης	-	NOMOS ΣΑΜΟΥ	
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	Θαλασσινός Θαλασσινός	+
NOMOS ΛΕΣΒΟΥ		NOMOS ΣΕΡΡΩΝ	
Γιαννέλης - Θεοδοσιάδης Ιωάννης	+	Χαϊτίδης Ευγένιος	+
Καλογήρου Χριστιάνα	+	Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
Σκοπελίτης Σταύρος	-	Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+
NOMOS ΛΕΥΚΑΔΑΣ		Τσιπλάκης Κωνσταντίνος	+
Βεργίνης Ξενοφών	+	Καριπίδης Αναστάσιος	+
NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		Μουσιώνης Αριστείδης	+
Νάκος Αθανάσιος	-	Μπόλαρης Μάρκος	-
Μακρή Ζωή (Ζέττα)	-	NOMOS ΤΡΙΚΑΛΩΝ	
Σούρλας Γεώργιος	+	Λέγκας Νικόλαος	+
Ζήση Ροδούλα	+	Σκρέκας Θεόδωρος	+
Γκατζής Νικόλαος	+	Χατζηγάκης Σωτήριος	+

Χαΐδος Χρήστος	+	NOMOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Μερεντίτη Αθανασία	+	Βαγιωνάς Γεώργιος	+
		Πάππας Βασίλειος	-
NOMOS ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ		Δριβελέγκας Ιωάννης	+
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+		
Καλλιώρας Ηλίας	+	NOMOS ΧΑΝΙΩΝ	
Σταυρογιάννης Νικόλαος	+	Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+
Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	Νικηφοράκης Στυλιανός	+
Παπαδήμας Λάμπρος	+	Χριστοδουλάκης Νικόλαος	+
		Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
NOMOS ΦΛΩΡΙΝΗΣ			
Κορτσάρης Νικόλαος	+	NOMOS ΧΙΟΥ	
Λιάνης Γεώργιος	-	Πίπτας Ιωάννης	+
		Τσουρή Ελπίδα»	+
NOMOS ΦΩΚΙΔΟΣ			
Μπούγας Ιωάννης	-	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	213
		Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»)

έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των υπουργικών τροπολογιών.

Ερωτάται το Σώμα: γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 658 και ειδικό 138;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Η οποία σε τι αναφέρεται, κύριε Πρόεδρε ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως, να σας ενημερώσω. Η τροπολογία αναφέρεται στη μετατροπή δεκατριών θέσεων διακόνων μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος και της Κρήτης σε θέσεις διοικητικών υπαλλήλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, δεν δικαιολογείται. Θα πείτε μόνο «ναι» ή «όχι».

Ερωτάται το Σώμα: γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 658 και ειδικό 138;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 658 και ειδικό 138 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 659 και ειδικό 139, που αναφέρεται στην επέκταση αρμοδιοτήτων του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών;

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 659 και ειδικό 139 έγινε δεκτή ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 660 και ειδικό 140, που αναφέρεται στην ανάθεση προγραμμάτων επιμόρφωσης εκπαιδευτικών επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης στον Ο.Ε.Ε.Κ. από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, δεν μπορείτε να μιλήσετε. Μπορείτε να πείτε μόνο αν ψηφίζετε την τροπολογία ή όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να δώσω κάποιες διευκρινίσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Υπουργέ, έτσι είναι ο Κανονισμός. Εγώ δεν κάνω τίποτε άλλο παρά να τον τηρώ και εσείς πρέπει να τον σεβαστείτε.

Επομένως, ερωτάται το Σώμα: γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 660 και ειδικό 140;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 660 και ειδικό 140 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση των τροπολογιών των Βουλευτών. Πρόκειται για δεκαεπτά τροπολογίες, εκ των οποίων τρεις είναι εκπρόθεσμες, επομένως δεν τίθεται θέμα συζήτησής τους.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, να μας πείτε αν έχετε να κάνετε δεκτές κάποιες τροπολογίες και μετά θα μπορούμε στη συζήτηση, καθώς δικαιούνται οι Βουλευτές να πάρουν το λόγο, όσοι έχουν καταθέσει τροπολογίες εμπρόθεσμες.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω δεκτή –το δηλώνω– τη με γενικό αριθμό 663 και ειδικό αριθμό 143 τροπολογία-προσθήκη στο νομοσχέδιο που συζητήσαμε, των Βουλευτών Κουράκου, Ιωαννίδη, Κουντουρά κ.λπ., που αφορά τους

εκπαιδευτικούς που έχουν προσληφθεί και υπηρετούν σε ιδιωτικό σχολείο με πλήρες ωράριο διδασκαλίας, οι οποίοι δεν πρέπει να προσλαμβάνονται κατά τη διάρκεια διδακτικού έτους ως προσωρινοί αναπληρωτές ή ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί στη δημόσια εκπαίδευση.

Αυτό ακριβώς, γιατί όντως δημιουργείται πρόβλημα. Μπορούμε να κάνουμε εδώ τη ρύθμιση αυτή κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μετράει η μοριοδότησή τους από την ημέρα που θα κληθούν να υπηρετήσουν στο δημόσιο σχολείο και να μην αφήνουν το σχολείο στη μέση του σχολικού προγράμματος.

Αυτήν την τροπολογία την κάνω δεκτή.

Επίσης, δεκτή κάνω την τροπολογία με γενικό αριθμό 651 και ειδικό 133 των Βουλευτών κ.κ. Κωνσταντίνου Κιλτίδη, Εμμανουήλ Σκουλάκη, Νικόλαου Κωνσταντόπουλου, Ιωάννη Χωματά, Παναγιώτη Μελά κ.λπ., για το πώς πρέπει να προσλαμβάνεται από τον Ο.ΚΑ.ΝΑ. και το Κ.Ε.Θ.Ε.Α. το εποχικό προσωπικό και υπό ποιους όρους.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ψηφίζουμε και εμείς αυτή την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επομένως, κύριε Υπουργέ, κάνετε δεκτές τις τροπολογίες με γενικό αριθμό 633 και ειδικό 143 και με γενικό αριθμό 651 και ειδικό 133.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Την τροπολογία με γενικό αριθμό 651 και ειδικό 133 τη δέχονται και οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Για τις άλλες τροπολογίες, ποιος εκ των συναδέλφων θέλει να πάρει το λόγο συνολικά επί όλων των τροπολογιών;

Η κυρία Καλαντζάκου έχει το λόγο.

Έχετε στη διάθεσή σας τέσσερα λεπτά. Δεν θα υπάρξουν δευτερολογίες.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για ένα πολύ δίκαιο και πολύ σύγχρονο αίτημα που εκφράζεται από τα δύο πανεπιστήμια, το Χαροκόπειο και του Αιγαίου, που έχουν τμήματα γεωγραφίας. Οι απόφοιτοι αυτών των σχολών ζητούν να συμμετέχουν στο διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π., για να μπορούν να προσληφθούν και να καλύψουν τις ανάγκες διδασκαλίας του μαθήματος της γεωγραφίας, στο βαθμό που διδάσκεται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Όταν αποφασίστηκε το 1985 ποιοι απόφοιτοι τμημάτων δικαιούνται να διορισθούν στην μέση εκπαίδευση, τα δύο αυτά τμήματα δεν υπήρχαν. Το πρώτο τμήμα στο Πανεπιστήμιο του Αιγαίου δημιουργήθηκε το 1992 και το δεύτερο το 2000 στο Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο.

Θεωρώ -εφόσον είναι και πολύ επίκαιρο το θέμα της αξιοποίησης όλων των τμημάτων που έχουμε δημιουργήσει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και επειδή πορείες γίνονται συνεχώς από τους φοιτητές που αγωνιούν για την επαγγελματική τους σταδιοδρομία– ότι εκφράζει ένα σύγχρονο πνεύμα το να μπορούμε να δώσουμε το δικαίωμα σε τμήματα που δημιουργούμε να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς και μάλιστα εφόσον μπορούν να διδάξουν το αντικείμενο για το οποίο πρόκειται.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση το μάθημα της γεωγραφίας διδάσκεται ως επί το πλείστον από άλλες ειδικότητες και είναι απορίας άξιο πώς δεν έχει γίνει αυτή η αλλαγή νωρίτερα, πριν από τη δική μας πρόταση. Θεωρώ ότι έχουμε μια υποχρέωση να παρακολουθούμε τις εξελίξεις και να μπορούμε να ενσωματώνουμε τους αποφοίτους των καινούργιων αυτών αντικειμένων και των καινούργιων σχολών μέσα στο επαγγελματικό γίγνεσθαι της χώρας μας, από την ώρα κατά την οποία στις συγκεκριμένες σχολές υπάρχουν παιδαγωγικά μαθήματα. Τα αντικείμενα που διδάσκονται καλύπτουν ένα μεγάλο εύρος θεμάτων. Όπως δεχόμαστε να διδάσκουν άλλες ειδικότητες το μάθημα της γεωγραφίας, θα μπορούσαν και οι απόφοιτοι των σχολών αυτών να διδάσκουν τη γεωγραφία. Οι απόφοιτοι των σχολών είναι πενήντα ετησίως πανελλαδικώς. Άρα, ο αριθμός είναι πάρα πολύ μικρός και δεν ανατρέπεται κατά κανέναν τρόπο μια ισορροπία που μπορεί να υπάρχει, επειδή πολλοί από τους ανθρώπους αυτούς που διδάσκουν το μάθημα προέρχονται κυρίως από τμήματα γεωλογίας και όχι μόνο.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι ένα δίκαιο αίτημα. Για να είμαι ειλι-

κρινής είχα και μία συζήτηση με τον κύριο Υπουργό. Είναι ένα αίτημα που το έχει λάβει υπ' όψιν του το Υπουργείο και η Κυβέρνηση.

Απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι υπάρχει μια συζήτηση με το ΑΣΕΠ. Δεν ξέρω θεσμικά, δεν μπορώ να αποφανθώ γι' αυτό, αν το Υπουργείο πρέπει να πει στο Α.Σ.Ε.Π. ποιες ειδικότητες μπορούν να συμπεριληφθούν στο διαγωνισμό ή αν το Α.Σ.Ε.Π. έχει και τη δυνατότητα μεταξύ των άλλων να κρίνει τα αντικείμενα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό γίνεται πολλές φορές.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Αν αυτό θεσμικά υφίσταται, στο δικό μου το μυαλό είναι και λίγο παράδοξο, το ότι το Υπουργείο Παιδείας το οποίο καθορίζει ποιος θα διδάσκει τι, τι βιβλία θα διαβάζουν στα σχολεία -από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο- δεν μπορεί να πάρει άμεσα αυτή την πρωτοβουλία και πρέπει το Α.Σ.Ε.Π. να αποφανθεί αν μπορούν οι διάφορες αυτές ειδικότητες να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό.

Θα ήθελα όμως, για να είμαι αντικειμενική, να ακούσω τις διευκρινίσεις του Υπουργού και να πω με κάθε τρόπο ότι πρέπει να στηρίζουμε -και πάλι το λέω αυτό- τους αποφοίτους των σχολών που ήδη υπάρχουν στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές που θέλουν να αναφερθούν στις τροπολογίες και να απαντήσετε συνολικά; Άλλωστε δεν υπάρχουν δευτερολογίες των Βουλευτών. Θέλετε να απαντάτε σε κάθε μία χωριστά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό θέλω για την κάθε απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, αν συμφωνεί το Σώμα, θα ήθελα να πω στην εκλεκτή μου συνάδελφο -όντως το συζητήσαμε- πρώτα απ' όλα ότι είναι ωραία η αφορμή, έστω για ένα λεπτό, να γίνονται διευκρινίσεις από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας.

Όντως το πρόβλημα είναι πολύ οξύ και κοινωνικά, αν θέλετε, ενδιαφέρον. Όντως δεν πρέπει να κλείνουμε τις πόρτες σε παιδιά που αποφοιτούν από τμήματα όπως αυτά. Ομολόγησε όμως η συνάδελφος που ερευνήσε πολύ το θέμα -και της αξίζει έπαινος- ότι όντως όταν είχε γίνει ο προηγούμενος προκαθορισμός των ειδικοτήτων ΠΕ1, ΠΕ2, ΠΕ3 κ.λπ., βάσει των οποίων και γίνεται η προκήρυξη των θέσεων για να βγουν οι αντίστοιχες ειδικότητες για τα μαθήματα που διδάσκονται στο σχολείο, δεν υπήρχαν απόφοιτοι από αυτά τα τμήματα. Τώρα υπάρχουν.

Δεν θα μπορούσε λοιπόν το Υπουργείο Παιδείας να έρχεται και κατά το δοκούν η ηγεσία του να λέει «ξέρετε, εγώ θεωρώ αυτούς επαρκείς και δεν θεωρώ κάποιους άλλους επαρκείς». Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να στείλουμε, στον κατά τους θεσμούς υπεύθυνο που είναι το Α.Σ.Ε.Π., την ύλη των διδασκόμενων μαθημάτων στα τμήματα αυτά και για τα τέσσερα έτη σπουδών -τα πήραμε ήδη, το έχουμε κάνει- και να ζητήσουμε από το Α.Σ.Ε.Π. να κρίνει αν είναι ικανοί οι απόφοιτοι που έχουν πάρει τίτλο επάρκειας σπουδών σε αυτά για να διδάξουν την τάδε ύλη στα τάδε μαθήματα επί τόσες ώρες στα τάδε σχολεία, δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο.

Όλα αυτά λοιπόν τα έχουμε κάνει. Σας ενημερώνω, κύριε συνάδελφε, όπως και όλους τους συναδέλφους. Αυτά είναι έτοιμα και βρίσκονται στα χέρια του Α.Σ.Ε.Π.. Αν τώρα, αυτή τη στιγμή, είχα μια τέτοια απόφαση, τότε δεν θα είχα κανένα λόγο, κυρία συνάδελφε, να μην το δεχτώ. Δεν μπορώ όμως να το κάνω.

Σας είπα πως υπολογίζω ότι σε μικρό χρονικό διάστημα, όχι μόνο για τους αποφοίτους γεωγραφίας αλλά και άλλων ειδικοτήτων -που έχουν σαφώς ενδιαφέρον για να διδάξουν στη μέση εκπαίδευση- θα έχω το αποτέλεσμα, δηλαδή θα έχω την απόφαση του Α.Σ.Ε.Π. και τότε θα προχωρήσουμε. Άρα, κρατώ το

ενδιαφέρον σας, όπως και το γράμμα και τον τύπο της δικής σας τροπολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Στρατάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να μιλήσω με αφορμή την αποδοχή από πλευράς της Κυβέρνησης της τροπολογίας με αριθμό 647, όπως ειπώθηκε από τον Υπουργό. Με αυτή την τροπολογία, που γίνεται δεκτή από την Κυβέρνηση, γίνεται πλέον εντελώς καθαρό, σαφές από κάθε πλευρά ποιοι είναι οι στόχοι της Κυβέρνησης.

Οι στόχοι της Κυβέρνησης είναι να υπηρετήσει τα ιδιωτικά συμφέροντα και να αποκλείσει ενδεχομένως από μία πλήρη και ουσιαστική αποκατάσταση νέους επιστήμονες, νέους ανθρώπους από το να ψάχνουν να βρουν μια καλύτερη και πιο ασφαλή δουλειά.

Μα, τι πιο δικτατορικό από αυτό υπάρχει, κύριε Πρόεδρε; Είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να σκέφτεται με αυτή τη λογική, να αποκλείει δηλαδή κάποιους ανθρώπους από το να βρουν μια πιο σταθερή δουλειά; Το ένα είναι αυτό...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ο χαρακτηρισμός «δικτατορικό» να απαλειφθεί. Είναι πρόκληση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Καμία πρόκληση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι ελέγχθη, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ότι είναι δικτατορικό. Την είπατε ή δεν την είπατε τη λέξη αυτή;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Μα, είναι δυνατόν να αποκλείουμε τους νέους ανθρώπους, κύριε Πρόεδρε, από το να βρουν μια καλύτερη δουλειά με νομοθετική ρύθμιση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Στρατάκη, ό,τι αποκλείεται στη δημοκρατία δεν είναι δικτατορικό. Αυτός ο συλλογισμός δεν ευσταθεί.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Αυτό τουλάχιστον θεωρώ ότι είναι απαράδεκτο για μια δημοκρατική Κυβέρνηση να δέχεται ότι μπορεί να αποκλείσει κάποιους ανθρώπους από το να βρουν καλύτερη δουλειά και μάλιστα με νομοθετική ρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό είναι άλλο. Να δεχτούμε το χαρακτηρισμό «απαράδεκτο» και διαγράψουμε το χαρακτηρισμό «δικτατορικό».

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Έρχομαι όμως, κύριε Υπουργέ, στο εγός. Εδώ ψηφίσαμε, έστω κατά πλειοψηφία, ένα σχέδιο νόμου με είκοσι τρία άρθρα, το οποίο εμπεριέχει είκοσι δύο υπουργικές αποφάσεις και ένα προεδρικό διάταγμα, δηλαδή στην ουσία άλλον ένα νόμο.

Μα, είναι δυνατόν μέσα από αυτό το νομοσχέδιο να λειτουργήσει προς μία κατεύθυνση που, όπως διατείνεται, θέλει η Κυβέρνηση; Το αντίθετο ακριβώς θα συμβεί. Και συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο και αποδεικνύεται και από αυτή την τροπολογία που έγινε δεκτή. Εγώ θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, ότι αν πραγματικά έχετε ευαισθησία και θέλετε να καλύψετε ανάγκες όχι μόνο ιδιωτικών συμφερόντων, να κάνετε δεκτή και τη δικιά μου τροπολογία, που και αυτή είναι εκπρόθεσμη, όπως και αυτή που κάνατε δεκτή, και η οποία αφορά μια κατηγορία εκατό ανθρώπων που σε λίγο θα βγουν στη σύνταξη και όμως έχουν αδικηθεί από τις αλλαγές αυτές που κατά καιρούς έχουν γίνει στο εκπαιδευτικό σύστημα. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω πάρα πολύ να δείτε την 649 τροπολογία που και αυτή είναι εκπρόθεσμη, αλλά δικαιώνει κάποιους ανθρώπους που είναι προς το τέλος της σταδιοδρομίας τους, έχουν αλλάξει βαθμίδα για διάφορους λόγους και όμως θα βγουν στη σύνταξη με μειωμένες αποδοχές γιατί ακριβώς η πολιτεία δεν προέβλεψε να καλύψει αυτό το κενό που δημιούργησαν προγενέστεροι νόμοι.

Θα έλεγα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι αν θέλετε να λειτουργήσετε προς μια σωστή κατεύθυνση και να δείξετε ότι υπάρχει από την πλευρά σας ευαισθησία, να κάνετε αυτή την τροπολογία δεκτή και όχι να κάνουμε δεκτές τροπολογίες που αποκλείουν νέους ανθρώπους από ένα καλύτερο αύριο για τους ίδιους, όπως εκείνοι το εκτιμούν.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Στρατάκη, ξέρετε ότι η δική σας τροπολογία με αριθμό 649 είναι εκπρόθεσμη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Όμως και αυτή που έγινε δεκτή κύριε Πρόεδρε, είναι εκπρόθεσμη, η 647. Γι' αυτό ακριβώς το είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Μερεντίτη έχει το λόγο.

Κύριε Κουράκο και κύριε Γεωργιάδη, επειδή οι εισηγητές προηγούνται των άλλων ομιλητών, θα ομιλήσει η κ. Μερεντίτη, θα ακολουθήσει ο κ. Λεβέντης και συνεχίζουμε μ' εσάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Η 646 τροπολογία μαζί με την 661 του κ. Λεβέντη προτείνουμε να γίνει δεκτή, για την προϋπηρεσία των εκπαιδευτικών του Ο.Α.Ε.Δ.. Το ανέλυσα και στην τοποθέτησή μου επί των άρθρων. Και μάλιστα ο παριστάμενος Υφυπουργός θα είναι συνεπής με τα όσα έλεγε, όταν ήταν στην Αντιπολίτευση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας έδωσα εξηγήσεις στη δευτερολογία μου, κυρία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Σας είπα όμως ότι εγώ δεν καλύφθηκα.

Ακολουθούν οι τροπολογίες 652 και 657. Η 657 είναι δική μας και η 652 έχει κατατεθεί από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για τους νοσηλευτές του Τ.Ε.Ε. του Υπουργείου Υγείας. Προτείνουμε να γίνουν δεκτές.

Η με γενικό αριθμό 649 του κ. Στρατάκη ήταν εκπρόθεσμη.

Για αυτή που αναφέρεται στην πρόσληψη στον Ο.Κ.Α.Ν.Α. συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτή ψηφίστηκε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Η τροπολογία 655 και η με γενικό αριθμό 664 έχουν να κάνουν με τους μουσικούς. Προτείνουμε, λοιπόν, να γίνουν δεκτές αυτές οι τροπολογίες, για να τακτοποιηθεί το θέμα των εργαζομένων στα μουσικά σχολεία.

Η τροπολογία 656 που αφορά δώδεκα νέα παιδιά που έχουν ιδιαίτερο πρόβλημα –με σκλήρυνση κατά πλάκας οι εννέα και οι τρεις με μεσογειακή αναιμία– θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει δεκτή.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 651, για τον Ο.Κ.Α.Ν.Α. τα είπαμε. Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 659 για το Ι.Κ.Υ. τα είπαμε. Νομίζω ότι εμείς έχουμε αυτά. Στις άλλες τροπολογίες διαφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατ' αρχάς, στην τροπολογία με γενικό αριθμό 661 αναφέρθηκε και η κ. Μερεντίτη. Νομίζω ότι υπάρχουν εδώ μια σειρά καθηγητές, υπογράφουν πάνω από τετρακόσιοι πενήντα, και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, πως και εσείς έχετε πάρει αυτό το υπόμνημά τους. Υπογράφουν οι έκτακτοι καθηγητές των Τ.Ε.Ε. του Ο.Α.Ε.Δ.. Θεωρούν ότι είναι καθηγητές δεύτερης κατηγορίας. Διαμαρτύρονται και ζητούν και αυτοί εργασιακή εξασφάλιση. Εκθέτουν ένα ολόκληρο σκεπτικό και νομίζω ότι έχουν απόλυτο δίκιο και θα πρέπει να ικανοποιηθεί το αίτημά τους.

Η με γενικό αριθμό 662 τροπολογία αναφέρεται στην αναγνώριση και των πτυχιούχων με πτυχίο γεωγραφίας, ώστε να μπορούν να διδάσκουν.

Κύριε Υπουργέ, η Ελλάδα τουλάχιστον από την εποχή του Στράβωνος –να μην πάμε και παλαιότερα– στη γεωγραφία έχει περπατημένες, τις οποίες, δυστυχώς, το σύγχρονο ελληνικό κράτος δεν τις έχει αξιοποιήσει και αναγνωρίσει. Οι γεωγράφοι, λοιπόν, που σπουδάζουν ειδικά τη γεωγραφία, είναι αδιανόητο για μένα να μην έχουν το δικαίωμα να μπορούν να διδάξουν και αυτοί.

Η κ. Καλαντζάκου ανέλυσε εμπεριστατωμένα το θέμα. Δεν θέλω να σας κουράσω περισσότερο. Συμφωνούμε απόλυτα μ' αυτά που είπε και πιστεύουμε ότι είναι ένα αίτημα απολύτως δίκαιο.

Επίσης, η τροπολογία 664 που έχω καταθέσει –αναφέρθηκε και η κ. Μερεντίτη– για τους καθηγητές των παραδοσιακών οργάνων είναι ένας τομέας που κανονικά θα πρέπει ως κόρη

οφθαλμού να προσέξουμε και να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε αυτούς τους ανθρώπους γιατί δυστυχώς η παράδοση στον ισοπεδωτικό σύγχρονο κόσμο περιορίζεται, για να μην πω ότι εξαφανίζεται. Έχουμε ανάγκη να κρατήσουμε αυτήν την παράδοση και τουλάχιστον να αναγνωρίσουμε και σ' αυτούς τους ανθρώπους το δικαίωμα να μπορούν κι αυτοί να διδάσκουν. Η τροπολογία είναι διατυπωμένη εδώ πέρα, δεν θέλω να την αναλύσω διαβάζοντάς την. Πιστεύω ότι θα πρέπει να γίνει δεκτή, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Θα ήθελα να ενισχύσω την τοποθέτηση της κ. Μερεντίτη γι' αυτήν την τροπολογία που αφορά την ομάδα των δώδεκα εκπαιδευτικών μουσικής που εντάσσονται σε μία κατηγορία ασθένειας, τη σκλήρυνση κατά πλάκας.

Κύριε Υπουργέ, εσείς πιο πολύ ως εκπαιδευτικός πρέπει να το δέχεστε αυτό, ότι δηλαδή πρέπει να υπάρχει μία ευαισθησία μέσα στην όλη νομική και θεωρητική ανάλυση ενός προβλήματος. Στα προβλήματα της υγείας, της φυσικής διάθεσης ενός εκπαιδευτικού και της ανάγκης που έχει εν πάση περιπτώσει όταν η δουλειά του, ακόμα και η ζωή του είναι υπό κάποιες θλιβερές προθεσμίες πρέπει να δείχνουμε μια άλλη ευαισθησία η οποία μπορεί να ξεφεύγει και από τη νομική μας τοποθέτηση απέναντι σ' ένα νομοσχέδιο, ακόμα και την ιδεολογική μας και την πολιτική μας, γι' αυτό κι εγώ θα ψηφίσω αυτήν την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χουρμουζιάδη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς ψηφίζουμε την τροπολογία της κ. Καλαντζάκου. Αυτό το λέω τώρα γιατί δεν το ανέφερα πριν στην τοποθέτησή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, για την τροπολογία της κ. Καλαντζάκου που μπήκε στη συζήτηση και με τους υπόλοιπους ομιλητές, νομίζω ότι τοποθετήθηκε. Θα μας δοθεί η ευκαιρία μόλις υπάρξει η απόφαση του αρμοδίου οργάνου –κι εδώ εν προκειμένω είναι το Α.Σ.Ε.Π.– να κάνουμε τη ρύθμιση αυτή.

Στο δεύτερο σκέλος, στην ανάγκη δηλαδή με την άλλη τροπολογία για τους δώδεκα μουσικούς που πάσχουν από σκλήρυνση κατά πλάκας να επιδειχθεί από πλευράς Υπουργείου Παιδείας κοινωνική ευαισθησία, θα σας έλεγα ότι όντως μας απασχολεί αυτό και μάλιστα θα ήθελα να καταλάβετε όλοι και τη νομική διάσταση του προβλήματος. Είναι δυνατό να θεσμοθετήσουμε τώρα μόνο για τους δώδεκα μουσικούς που πάσχουν από σκλήρυνση κατά πλάκας και να αφήσω έξω τους μαθηματικούς, τους φυσικούς, τους φιλόλογους, όλους εκείνους που πάσχουν από την ίδια ασθένεια και είναι πολλοί; Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον, υπάρχουν και άλλες κατηγορίες ανθρώπων που πάσχουν από τόσο δύσκολα νοσήματα όσο η σκλήρυνση κατά πλάκας και οι οποίοι ζητούν τον κατ' εξαίρεση διορισμό τους και τη θεσμοθέτηση των αντιστοίχων θέσεων με τροπολογίες, γι' αυτό είπαμε με την κυρία Υπουργό –κύριε Πρόεδρε, το δηλώνω εδώ– ότι στο νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή που συντομοτάτα θα έρθει και θα είναι ολοκληρωμένο –και είναι και πολύ πιο κοντά στις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, αυτό που ζητάτε– θα συμπεριληφθεί η διάταξη για να δούμε ποια από τα νοσήματα αυτά πρέπει να αποτελούν λόγο κατ' εξαίρεση προσλήψεων, δηλαδή διορισμού και με ποια μορφή. Έτσι όλοι θα είμαστε ήσυχoi ότι κάναμε τη συνείδησή μας πράξη χωρίς να αθετούμε το λόγο μας για τακτοποίηση όλων εκείνων που έχουν ανάγκη, δηλαδή χωρίς να μεροληπιούμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, με την τροπολογία με γενικό αριθμό 648 και ειδικό 130 προτείνεται η ίδρυση ενός πρότυπου κέντρου πολιτιστικής εκπαίδευσης, το οποίο βέβαια θα έχει ως έδρα την Κέρκυρα, θα καλύπτει τα Ιόνια νησιά, αλλά ο σκοπός είναι να έχει δυνατότητα μεταγενέστερης επέκτασης των δραστηριοτήτων του και να καλύψει όλη την Ελλάδα.

Η φιλοσοφία είναι πολύ απλή. Με μια συγκεκριμένη μεθοδολογία καταγράφεται, ταξινομείται, αξιολογείται, αναδεικνύεται και προβάλλεται η πολιτιστική μας κληρονομιά για άμεση σχολική εκπαιδευτική χρήση σε ψηφιακή και πολυμεσική μορφή κατά βάση, αλλά και έντυπη.

Βασική δραστηριότητα ενός τέτοιου κέντρου είναι να δημιουργηθεί μια ψηφιακή βάση δεδομένων όλου του διαθέσιμου και κατάλληλου για εκπαίδευση πολιτιστικού αγαθού, συγκεκριμένα τοπική ιστορία, λαογραφία, ήθη, έθιμα, ιστορική αρχιτεκτονική, μνημεία, μουσικά στοιχεία κ.λπ., τα οποία να μπορούν οι διδάσκοντες σε οποιοδήποτε σχολείο της Ελλάδας σε θέμα το οποίο κατ' αρχήν είναι συναφές με τα Επτάνησα να μπορούν να ανατρέξουν σε αυτήν τη βάση δεδομένων και να χρησιμοποιήσουν το υλικό στη διδασκαλία τους.

Να δώσω δυο-τρία παραδείγματα. Αν κάποιος διδάξει τον Εθνικό Ύμνο ή το Νικόλαο Μάντζαρο, θα μπορεί να ανατρέξει και να δει φωτογραφίες –για παράδειγμα- από το πιάνο του Μάντζαρου, το σπίτι του, τον τρόπο με τον οποίο συνετέθη ο Εθνικός Ύμνος, τις διάφορες ηχητικές αποδόσεις του έργου.

Το ίδιο –για παράδειγμα- μπορεί να γίνει με τον Ολυμπιακό Ύμνο του Σπύρου Σαμάρα. Αν κάποιος θέλει να διδάξει Καποδίστρια – για παράδειγμα- θα μπορεί να έχει ένα τεράστιο υλικό, το οποίο είναι ψηφιοποιημένο και το οποίο θα μπορεί να φέρει στις τάξεις. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και για διάφορες περιόδους, όπως αυτή της Αγγλοκρατίας ή άλλες σημαντικές ιστορικές περιόδους που αφορούν την Επτάνησο, ήθη, έθιμα τα οποία είναι πολύ ιδιαίτερα λόγω της ιστορικής ιδιαιτερότητας αυτού του χώρου, του ελλαδικού.

Νομίζω ότι μια τέτοιου είδους πρωτοβουλία θα είναι σαφέστατα επ' ωφελεία γενικότερα του εκπαιδευτικού μας συστήματος και ειδικότερα βέβαια των Επτανήσιων, καθώς θα συμβάλει στην επανασύνδεση των μαθητών με την πολιτιστική τους κληρονομιά στον τόπο τους, ενώ θα δημιουργήσει και προϋποθέσεις, ώστε τα Επτάνησα να επαναπροσδιορίσουν τη δική τους ταυτότητα και να αποτελέσουν χώρο ελκυστικό για εκδηλώσεις πανελληνίες ή και πανευρωπαϊκές και παγκόσμιας εμβέλειας στο χώρο του πολιτισμού.

Ο λόγος που έρχεται αυτή η τροπολογία είναι ότι θα χρειασθεί να περιβληθεί νομικά αυτό το Πρότυπο Κέντρο Πολιτιστικής Εκπαίδευσης, το οποίο πρέπει να πούμε ότι σε κάποια μορφή ήδη λειτουργεί. Λειτουργεί ήδη στην περίφημη βίλα Μπερνιέ από εκπαιδευτικούς, οι οποίοι κάνουν αυτήν τη δουλειά, αλλά που αν δεν τους δώσουμε τη δυνατότητα ενός νομικού περιβλήματος –και που νομοτεχνικά έχουμε δει ο ν. 2986/2002 δίνει μια τέτοια δυνατότητα- περιορίζεται η δυνατότητα ανάπτυξης, λειτουργίας και ευελιξίας αυτού του κέντρου.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ζητήσω από την Κυβέρνησή μας να το δει θετικά, να δει θετικά το πρότυπο του εγχειρίδματος, να δει θετικά το πόσο ωφέλιμο είναι, να αναλογισθεί ότι δεν επιβαρύνει καθόλου τον Προϋπολογισμό του κράτους και δίνοντας αυτήν τη νομική περιβόλη, την οποία η τροπολογία αυτή ζητά, να είμαστε βέβαιοι ότι αυτή η πρωτοβουλία θα μπορέσει να αντλήσει περισσότερους πόρους από ενδεχομένως ευρωπαϊκά προγράμματα, να συνεργασθεί με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση ή άλλους ακαδημαϊκούς φορείς και να επιτελέσει ένα έργο το οποίο σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες επιτελείται, με πρότυπο τρόπο –τονίζω- στην Ελλάδα, ξεκινώντας από τα Επτάνησα.

Εγώ θα σας καλούσα να δεχθείτε αυτήν την τροπολογία. Πιστεύω ότι μόνο οφέλη έχει για την παιδεία στη χώρα μας.

Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ένα λεπτό μόνο θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εξήγησα στον εκλεκτό συνάδελφο ότι όντως είναι πολύ σημαντικό να δημιουργούνται τέτοια κέντρα, ειδικά για έναν πολύ σημαντικό τόπο με πάρα πολύ πολύτιμη παρουσία στα πολιτιστικά δρώμενα της χώρας.

Όμως, κρατώ τις επιφυλάξεις μου και δεν κάνω δεκτή την τροπολογία. Υπόσχομαι, όταν θα την επανακαταθέσει, αφού τη βελτιώσει νομοτεχνικά ο συνάδελφος, να την κάνουμε δεκτή σε ένα από τα επόμενα νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας. Γιατί; Διότι μέσα σ' αυτό το κείμενο προβλέπεται ότι το κόστος λειτουργίας αυτού του Κέντρου θα μετακυλύεται στις πλάτες του 14ου Δημοτικού Σχολείου. Και αν αυτό το κόστος είναι μεγάλο και είναι ανεξέλεγκτο, από πού θα τα βρει το Δημοτικό Σχολείο;

Δείτε το αυτό, κύριε συνάδελφε. Δείτε το να γίνει όσο το δυνατόν πιο σωστά διατυπωμένο, ώστε να προστατεύσουμε και τα οικονομικά του Δημοτικού Σχολείου. Δείτε το, δηλαδή, στα δυο-τρία σημεία που είπαμε κι εγώ ευχαρίστως, επειδή είναι πολύ σωστή η δουλειά αυτή και πολύ σημαντική για να υλοποιηθεί και να αποδώσει, θα την κάνω δεκτή σε ένα από τα επόμενα νομοσχέδια. Εξάλλου, το έχουμε συζητήσει και με την κυρία Υπουργό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Κουράκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο, αλλά άκουσα διάφορα πράγματα σχετικά με την τροπολογία που καταθέσαμε εγώ και οι συνάδελφοί μου ότι αποκλείουμε νέους ανθρώπους από την εκπαίδευση κ.λπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να είστε ευχαριστημένος που έγινε δεκτή από τον Υπουργό η τροπολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Δεν αποκλείουμε όμως, κάποιον. Απεναντίας η δική μας πρόταση ήταν η τροπολογία να μην δημιουργήσει κάποια αρρυθμία στην εκπαίδευση είτε αυτή είναι ιδιωτική είτε είναι δημόσια. Γιατί πράγματι πολλοί καθηγητές διδάσκουν στην ιδιωτική εκπαίδευση και αν κληθούν από τον πίνακα των αναπληρωτών καθηγητών σε δημόσιο σχολείο και έχουν πλήρες ωράριο στο ιδιωτικό –γιατί αυτή είναι η τροπολογία μας- να παραμείνουν στο ιδιωτικό σχολείο και να προσμετρώνται τα μόριά τους, όπως τα αντίστοιχα του δημοσίου και τίποτα παραπάνω. Αν αυτοί οι καθηγητές στο ιδιωτικό σχολείο δεν έχουν πλήρες ωράριο θα πάνε κατευθείαν στη λίστα των αναπληρωτών του δημοσίου.

Με αυτή την έννοια λοιπόν, πρώτον, κερδίζει το δημόσιο χρήματα γιατί τα καλύπτει ο ιδιωτικός φορέας και δεύτερον, προσμετρώνται τα μόρια των καθηγητών για το αντίστοιχο εκπαιδευτικό έτος που προσλαμβάνονται ή για το υπόλοιπο του εκπαιδευτικού έτους γιατί τυχαίνει πάντα η λίστα των αναπληρωτών καθηγητών του δημοσίου να βγαίνει κατά το μέσο της σχολικής χρονιάς και κατά συνέπεια, δημιουργούμε αρρυθμία στο ένα σχολείο, αρρυθμία και στο άλλο.

Συνεπώς, πρώτον, εξοικονομεί χρήματα το ελληνικό δημόσιο και δεύτερον, κανένας δεν υπερσκελίζει κανέναν από τους αναπληρωτές καθηγητές και προσμετρώνται τα μόρια στους καθηγητές που απασχολούνται με πλήρες ωράριο στο ιδιωτικό σχολείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κουράκο.

Το λόγο έχει ο κ. Παντούλας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να επανέλθω στην τροπολογία με γενικό αριθμό 656 και ειδικό 136 που αναφέρεται στους δώδεκα εκπαιδευτικούς με σκλήρυνση κατά πλάκας και ομόζυγη μεσογειακή αναιμία.

Κοιτάξτε, κύριε Υπουργέ, τα πράγματα δεν είναι έτσι όπως τα

λέτε για το εξής απλούστατο λόγο. Ότι τα άτομα αυτά αποκλείονται πλέον από τις ευεργετικές διατάξεις του άρθρου 21 παράγραφος 7, αφού δεν συμπληρώνουν τον απαιτούμενο απαραίτητο χρόνο προϋπηρεσίας (άρθρο 6 του ν.3255/2004) δηλαδή του τριαντάμηνου και επίσης –εδώ είναι το κρίσιμο θέμα– αποκλείονται να εργαστούν ως αναπληρωτές και ωρομίσθιοι, όπως όριζε στο παρελθόν ο νόμος 3194/2003 που τους προέτασσε στους πίνακες μαζί με τους πολύτεκνους. Με το άρθρο 20 ρυθμίζεται το θέμα των πολύτεκνων, αλλά αφαιρείται η δυνατότητα απ' αυτούς.

Άρα, με την ψήφιση του νομοσχεδίου η κατηγορία αυτή, αφού πηγαιίνει από ΠΕ16 στην ΤΕ16 δεν μπορεί πλέον να προτάσσεται στους πίνακες διοριστέων.

Επειδή πρόκειται για τόσο μικρή κατηγορία και ευπαθή ομάδα ασθενών, η οποία χρήζει ιδιαίτερης προστασίας από το Σύνταγμα και τους νόμους –σας υπενθυμίζω το ν. 3402/2005– οφείλουμε πιστεύω να προτείνουμε να συμπεριληφθούν στο νέο νομοσχέδιο για διορισμό ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας, όπως συμβαίνει και με τους ωδιακούς πολύτεκνους πολλοί εκ των οποίων δεν έχουν συμπληρώσει την προϋπηρεσία και με το άρθρο 20 παραγράφος 7β, όπως ξέρετε, ανατρέπεται και η απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Επειδή βάλατε ζήτημα νομικό, ότι δηλαδή υπάρχει νομικό πρόβλημα, σας λέω ότι λύνονται τα νομικά προβλήματα με νομικές παρεμβάσεις και σας καλώ να το σκεφθείτε διότι αυτό επιβάλει η κοινή λογική. Ουσιαστικά τους αποκλείουμε πλέον και από αναπληρωτές και ωρομίσθιους εάν δεν περάσει μία τροπολογία γι' αυτούς τους ανθρώπους. Δείτε το καλά και επιμένω να το σκεφθείτε πάρα πολύ σωστά.

Το δεύτερο που θέλω να πω αφορά την κατηγορία των εμπειροτεχνών εκπαιδευτικών, όπως ειπώθηκε και από την κ. Μερντίτη και από τον κ. Λεβέντη.

Δεν μπορείτε στο ίδιο άρθρο, κύριε Υπουργέ, να λύνετε ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με τους ωδιακούς με το τριαντάμηνο, αλλά τους εμπειροτέχνες που έχουν πτυχίο Ωδείου ή πτυχίο πανεπιστημίου να μην τους εντάσσεται στην ίδια κατηγορία.

Δεν μπορείτε να εντάσσετε με το ίδιο άρθρο, όπως σας είπα, τους πολύτεκνους που είναι πολύτεκνοι στην ίδια κατηγορία χωρίς καν να συμπληρώνουν το τριαντάμηνο, να τους διορίζετε –και σωστά χωρίς να το αναφέρετε εκεί, αλλά το άρθρο 7β αναφέρεται στους πολύτεκνους που έχουν τα ίδια προσόντα– και στην ίδια κατηγορία ένα άλλο μέρος το αποκλείετε. Μα, είναι δυνατόν να ισχύει η κοινοτική οδηγία με διαφοροποίηση;

Σας λέω, λοιπόν, ότι αυτό πρέπει να συμβεί, διότι δεν αφορά παρά μόνο πενήντα με εξήντα ανθρώπους. Σας κατέθεσα στα Πρακτικά μία κατάσταση από ένα σχολείο, όπου δεν υπάρχει περίπτωση από κανέναν να λείπει το τυπικό προσόν. Είναι δυνατόν με τέτοια σκληρότητα να φέρεσθε απέναντι σε ανθρώπους που είναι ογδόντα μήνες στην εκπαίδευση; Αυτό λέει η κοινοτική οδηγία;

Στην άλλη εκπαίδευση, στην τεχνική εκπαίδευση που είχαμε ακόμα και αποφοίτους δημοτικού γιατί μονιμοποιήθηκαν; Μόνο η ΠΕ16 η παλιά; Δεν ισχύει η κοινοτική οδηγία; Δεν ξέρετε ότι αυτό το πράγμα οδηγεί τους ανθρώπους στα δικαστήρια; Δηλαδή θα ταλαιπωρείται ο κόσμος με απόφαση της Βουλής;

Το τελευταίο που θα ήθελα να πω έχει να κάνει με τους εκπαιδευτικούς του Ο.Α.Ε.Δ., των νοσηλευτών, όπως ειπώθηκε, κ.λπ. Είπατε ότι αν το κάνουμε τώρα αυτό, είναι μία –το σημειώσα– άφρων και λυσιτελής πολιτική. Σας διαβάζω τη δική σας ερώτηση προς τον Υπουργό Παιδείας του Π.Α.Σ.Ο.Κ., με ημερομηνία: Αθήνα, 18 Μαρτίου 2003 και με θέμα «Προϋπηρεσία αναπληρωτών εκπαιδευτικών στα Τ.Ε.Ε. μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ.».

Λέτε να συμβεί αυτό το οποίο σας προτείνουμε εμείς και το λέτε στις 18-3-2003. Τι άλλαξε; Δηλαδή τότε προτείνετε στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. μία πολιτική που έχει τα χαρακτηριστικά της αφροσύνης και της μη λυσιτελούς παρέμβασης; Ήταν άφρων και λυσιτελής η ερώτηση την οποία κάνατε; Γιατί το κάνατε τότε; Ή ήσανταν άφρων και λυσιτελής και εσείς τότε με την ενέργειά σας ή τώρα δεν λέτε την αλήθεια.

Σας λέω, λοιπόν, ότι δεν λέμε άλλα όταν είμαστε στην Αντι-

πολίτευση και όταν έχουμε πολιτικές θέσεις, κάνουμε άλλα. Γι' αυτό, λοιπόν, να κάνετε δεκτή και αυτή την τροπολογία.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω το εξής: Έχω μία τροπολογία από τον κ. Ακριβάκη με αριθμό 6629 που αναφέρεται στη δυνατότητα να μπορούν να αποσπαστούν από την ιδιωτική εκπαίδευση άνθρωποι στο Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε., το τμήμα εκπαίδευσης της Γ.Σ.Ε.Ε., αυτό το τμήμα με το οποίο το Υπουργείο Παιδείας έχει κάνει μέχρι τώρα δύο-τρία παγκόσμια ή πανευρωπαϊκά συνέδρια.

Και ενώ με την τροπολογία του κ. Κουράκου και των άλλων συναδέλφων δίνετε τη δυνατότητα να μπορούν να μπαίνουν στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ διορίζονται ως αναπληρωτές στη δημόσια –δηλαδή να μένουν για παράδειγμα στη Κηφισιά, μέσα στα Γιάννενα κ.λπ., αλλά θα μπορούσαν ως αναπληρωτές να πηγαίνουν στην Ευρυτανία και να παίρνουν τα μόρια τους– κάνετε δεκτό το να πάει ένας ιδιωτικός εκπαιδευτικός στο τμήμα εκπαίδευσης της Γ.Σ.Ε.Ε., σαν να είναι δηλαδή εκπαιδευτικός ξανά στο ιδιωτικό σχολείο.

Μα, είναι δυνατόν; Δεν είναι πολιτικά «σιζοφρενική» –εντός εισαγωγικών– αυτή η αντίληψή σας; Δεν θέλω να κρίνω την προηγούμενη αποδοχή. Σας λέω μόνο ότι χρησιμοποιώντας ως εργαλείο την αποδοχή της τροπολογίας, δεν κάνετε κάτι το οποίο είναι αβλό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Παντούλα. Έχουν γίνει κατανοητά.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν αλλάζω τη θέση μου όσον αφορά την αποδοχή των συγκεκριμένων τροπολογιών, δεν αλλάζει σε τίποτα η τοποθέτηση που έκανα προηγουμένως.

Όμως, θα ήθελα να δώσω μία απάντηση επ' αυτών που είπε ο συνάδελφός με αφορμή τη δική μου ερώτηση πριν από τέσσερα χρόνια.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Το 2003, κύριε Υπουργέ, ένα χρόνο μετά τις εκλογές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, το 2003, όταν με επεσκέφθησαν οι άνθρωποι αυτοί, δηλαδή οι ωρομίσθιοι και αναπληρωτές του Ο.Α.Ε.Δ. και μου ζήτησαν να προτείνω τη μοριοδότησή τους γενικώς, όταν ήδη οι πίνακες των αναπληρωτών και των ωρομισθίων δεν είχαν ξεκαθαρίσει.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Να σας διαβάσω τα ερωτήματα που θέτετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε, εγώ δεν σας διέκοψα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παντούλα, δεν γίνεται έτσι. Τα είπατε όλα αναλυτικά και άνετα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ να συζητήσουμε ψύχραιμα, γιατί αυτό αφορά συναδέλφους εκπαιδευτικούς.

Είπα, λοιπόν, ότι καλό θα ήταν να το κάνουμε αυτό και μάλιστα επισκέφθηκα τον τότε Υπουργό Παιδείας τον κ. Ευθυμίου ο οποίος μου εξήγησε –τότε ήταν πολύ μικρότερο το πρόβλημα με τους πίνακες– και μου είπε «κοιτάξτε, δεν μπορώ να το κάνω αυτό, όχι γιατί δεν πρέπει να γίνει ή δεν οφείλουμε να το κάνουμε σε ανθρώπους που διδάσκουν γενικά μαθήματα, γενική παιδεία, αλλά γιατί ορίστε, οι πίνακες...» –ήταν τότε στην αρχή της σύνταξής τους το 2002-2003– «...θα γίνουν άνω-κάτω και, εν πάση περιπτώσει, το μελετώ αυτό».

Αυτή ήταν η απάντησή σας ως Κυβέρνηση τότε.

Επείσθην, λοιπόν. Και όχι μόνον αυτό, αλλά εμείς που ξεκαθάρισαμε αυτούς τους πίνακες από χιλιάδες εκκρεμείς υποθέσεις, δικαστικές και άλλες, δεν μπορούμε να έρθουμε τώρα, κύριε Πρόεδρε, και να τους κάνουμε άνω-κάτω.

Είπα, λοιπόν, και δεν ξέρω αν με παρακολουθήσατε...

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Απολύτως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όμως, βρήκατε την ευκαιρία, ενώ έχει ψηφιστεί το άρθρο, να λέτε εκείνα που λέτε, κύριε Παντούλα.

Ακούστε, λοιπόν, καθαρά. Δεν φεύγω εγώ από τη φιλοσοφία και την ανάγκη να τακτοποιηθούν αυτοί οι άνθρωποι. Σας είπα, όμως, ότι τώρα εν όψει των διορισμών που είναι οι πίνακες τακτοποιημένοι, αν βάλω μέσα στους πίνακες 2.400 άτομα, τότε φαλκιδεύω τους πίνακες και βγάζω στο δρόμο εκείνους που απέκτησαν δικαίωμα, όταν ο δικός σας νόμος στερούσε στους άλλους το δικαίωμα να έχουν τα μόρια.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Τρία χρόνια είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ, σταματήστε, για να με ακούσετε. Εγώ σας άκουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παντούλα, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για να μη γίνει, λοιπόν, αυτό το αλαλούμ, για να έχουμε λυσιτελή την όλη τακτοποίηση –αυτό είπα– ανέφερα και στους ανθρώπους, που με επισκέφθηκαν στο γραφείο μου, ότι θα δούμε πώς μπορεί να γίνει αυτό. Δηλαδή, δεν μπορεί να γίνει γι' αυτόν τον διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π., δηλαδή γι' αυτές τις τακτοποιήσεις και τους διορισμούς τώρα εν όψει και του διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π.. Όμως, μπορεί να γίνει αμέσως μετά και να δούμε με ποιο ρυθμό, δηλαδή κάθε πόσους μήνες πόσα μόρια θα τους αναλογούν. Πρέπει να το κάνουμε κατά τέτοιο τρόπο, οριζοντίως, όπως δείχνετε, ώστε να μην προκαλέσουμε ζημία –γιατί δεν θέλω και πιστεύω ότι δεν το θέλετε ούτε εσείς να επωμιστείτε ένα τέτοιο πολιτικό κόστος– σε εκείνους που είναι μέσα και που ήταν και επί των ημερών σας, που μπήκαν μέσα και οι οποίοι θα βγουν να φωνάζουν ότι βάλαμε τους άλλους και πετάξαμε εκείνους έξω. Πρέπει να προσέξουμε, λοιπόν, ό,τι κάνουμε να το κάνουμε όχι βιαστικά, αλλά μετά από μελέτη και με σύμφωνη γνώμη, ώστε να είναι σύμφωνο προς το συμφέρον και των δύο πλευρών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης και ολοκληρώνεται η συζήτηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με τον τρόπο, με τον οποίο ζητείται ο λόγος, σαφώς θα επανερχόμαστε στα ίδια θέματα στα οποία προηγουμένως ο κύριος Υπουργός έχει δώσει κάποια απάντηση.

Εγώ θα έρθω ξανά στην τροπολογία, με την οποία αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία των εκπαιδευτικών του Ο.Α.Ε.Δ.. Θα πω, όμως, στον κύριο Υπουργό ότι θα μπορούσε να κάνει παράλληλους πίνακες. Θα μπορούσατε να έχετε παράλληλους πίνακες και να δώσετε μόρια σε αυτούς τους εκπαιδευτικούς, αποδεχόμενος αυτήν την τροπολογία, ώστε να μπορούν να εισαχθούν ή να έχουν αυτά τα μόρια για τις σχολές του Ο.Α.Ε.Δ., να έχουν προτεραιότητα στις σχολές του Ο.Α.Ε.Δ. για μονιμοποίηση και εκ των υστέρων να συγχωνεύσετε αυτές τις σχολές, οι οποίες κακώς βρίσκονται στο Υπουργείο Εργασίας και να πάνε στο Υπουργείο Παιδείας. Γιατί είναι μία πάγια άποψή μου, η οποία λέει πως ό,τι έχει να κάνει με μαθητεία και εκπαίδευση θα πρέπει να βρίσκεται στο Υπουργείο Παιδείας. Έτσι, θα μπορούσατε να αποφύγετε το να πείτε «θα δούμε την επόμενη φορά που θα γίνει ο διαγωνισμός του Α.Σ.Ε.Π. πώς θα μπορέσουμε να καταρτίσουμε τους πίνακες, ώστε, όταν θα τους καταρτίσουμε, να μη δημιουργήσουμε αναταραχές στις σειρές και χάσουν τις ελπίδες τους αυτοί οι οποίοι έχουν μπει μέσα στον πίνακα».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Νομίμως έχουν μπει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ναι, σωστά. Όμως, κάποια στιγμή αυτό θα καταντήσει, αν θέλετε, η «ουρά του αλόγου». Θα κινούμεθα στο ίδιο ζήτημα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ολοκληρώστε και θα σας απαντήσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Πάντως, πρέπει να ξέρετε ότι αυτοί οι άνθρωποι προσέφεραν εκπαιδευτικό έργο και στήριξαν αυτές τις σχολές σε δύσκολες περιόδους και μάλιστα με πρωτόγονες καταστάσεις. Αυτοί οι άνθρωποι το δικαιούνται. Κακώς ο κ. Ευθυμίου δεν το είχε κάνει. Όμως, τέλος πάντων, δεν το έκανε ο κ. Ευθυμίου, αλλά το 2004, το 2005 και τώρα που πάμε στο 2006 πάλι απέξω θα μείνουν; Και πότε θα πάτε; Το 2007; Το

2007 θα πάτε, κύριε Υπουργέ.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα μπορούσατε τώρα να κάνετε παράλληλους πίνακες μοριοδότησης σε αυτούς τους ανθρώπους, για να τους δώσετε το δικαίωμα και την ελπίδα, ώστε ποσοστιαίως να ενταχθούν μέσα στο θέμα της μοριοδότησης και μονιμοποίησης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας πω ότι η απάντηση που δώσατε στον κ. Γεωργιάδη είναι μία απάντηση που παραπέμπει την υπόθεση ψήφισής της τροπολογίας στις καλές δυνάμεις. Τι του είπατε; Ξαναφτιάξτε την νομοθετική, φέρτε το οικονομικό θέμα που, όπως ξέρετε, τότε δεν περνά τροπολογία Βουλευτού από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και τότε να το ξαναδούμε. Εγώ, θα σας πρότεινα κάτι άλλο. Θα ήταν πιο έντιμο, κύριε Υπουργέ, εφόσον αποδέχαστε ότι είναι σωστό αυτό το οποίο λέει, να το ενσωματώσετε σε άρθρο ή σε παράγραφο άρθρου του νομοσχεδίου σας.

Άρα, λοιπόν, το θέμα θα λυνόταν, χωρίς να πείτε στο Βουλευτή, ξαναφέρετε την τροπολογία, για να δούμε αν θα περάσει και από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, γιατί έχει κόστος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να δώσω δυο απαντήσεις, εφόσον επανήλθε ο συνάδελφος. Και επειδή τον κ. Σγουρίδη τον σέβομαι και έχουμε ιδιαίτερη πνευματική, σχέση κατανόησης και εκτίμησης, θα ήθελα να του απαντήσω και στα δυο ερωτήματα, επακριβώς σε αυτά που είπε.

Θα αρχίσω από το δεύτερο. Εγώ, κύριε συνάδελφε, δεν είπα ότι θα στείλω στις καλές δυνάμεις αυτή την τροπολογία. Θέλω, όμως, να την ξανακοιτάξετε και από πλευράς οικονομικών βαρών, διότι δεν ξέρετε τι γράφει μέσα. Γράφει ότι το κέντρο των πολιτιστικών μελετών κ.λπ., θα λειτουργεί και το κόστος λειτουργίας του θα πληρώνεται από το 14ο Δημοτικό Σχολείο.

Είναι δυνατόν, ως Υπουργός Παιδείας, να δεχτώ κάτι τέτοιο; Αν αύριο στεγαστεί –λέει– στο τάδε κτίριο, του οποίου τα ενοίκια θα τα πληρώνει το δημοτικό σχολείο κ.λπ. Εσείς το γνωρίζετε, γιατί έχετε χρηματίσει και Αντιπρόεδρος της Βουλής και σε διάφορα κυβερνητικά πόστα. Είναι δυνατόν, χωρίς να έχω έθεση του Λογιστηρίου του Κράτους –εγώ θα το στείλω, δι' εμού θα πάει στο Γενικό Λογιστήριο, δεν το έκανε ο συνάδελφος, για να δω ποιο είναι το κόστος και από πού θα τα βρίσκει το δημοτικό σχολείο– να φορτώσω το δημοτικό σχολείο με τέτοια ρύθμιση, κάνοντάς τη δεκτή επιπόλαια; Αφήστε το, λοιπόν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Τότε ενσωματώστε το εσείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα το κάνω, δική μου είναι η πρόθεση και μην την αμφισβητείτε.

Πάμε τώρα στο άλλο που μου είπατε για τους παράλληλους πίνακες. Ακούστε, κύριε συνάδελφε, δεν είναι δυνατόν να προχωρήσει αυτή η μέθοδος των παράλληλων πινάκων. Την σκεφθήκαμε και αυτή. Είναι μια από τις λύσεις που σκεφθήκαμε, το παραδέχθηκαν και οι ίδιοι που ζητούν τη ρύθμιση, ότι δεν θα οδηγούσε σε λύση. Παράλληλοι πίνακες που ο ένας επικαλύπτει τον άλλο με νομολογίες, τότε θα εφαρμόζεται ο ένας, πόσα θα παίρνουμε από τον άλλο, εξήντα, σαράντα, τριάντα, είκοσι. Έχουν γίνει εκατό χιλιάδες πίνακες στο Υπουργείο Παιδείας. Δεν είναι δυνατόν!

Ξέρετε τι λέει το σύστημα πληροφορικής πάνω στο οποίο ακουμπούν όλες αυτές οι ρυθμίσεις, για να μπορούμε να έχουμε διορισμούς, κύριε Πρόεδρε; Ότι δεν αντέχει το σύστημα άλλους πίνακες. Άρα, δεν μπορεί να γίνει αυτό. Το να δούμε και να ρυθμίσουμε, κατά το δοκούν, αφού συμφωνήσουμε μαζί τους, το πώς θα γίνει η μοριοδότησή τους, το πώς θα γίνει η ομαλή ένταξή τους στους πίνακες για την περίοδο ετούτη, από εδώ και στο εξής, είναι δικό μας θέμα. Αλλά δεν είναι δικό μας θέμα το άλλο που είπατε, κύριε συνάδελφε. Να κάνω εγώ εδώ ρύθμιση αναγνώρισης και μοριοδότησης της προϋπηρεσίας τους, για να έχουν δικαίωμα στον Ο.Α.Ε.Δ.. Αυτά πρέπει να τα κάνει το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Δική του είναι η σχολή.

Αυτά, λοιπόν, ευχαρίστως, ως κυβερνητικό στέλεχος να τα πω στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας στον κ. Τσιπουρίδη, να πω τη γνώμη μας, ως Υπουργείο Παιδείας, να υψώσω τη φωνή μου μαζί με τους ίδιους. Αλλά δεν είναι δική μου ρύθμιση. Το καταλάβατε;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί των τροπολογιών των Βουλευτών.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 651 και ειδικό 133;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 651 και ειδικό 133 έγινε δεκτή ομόφωνα και εντάσσεται ως ίδιο άρθρο στο νομοσχέδιο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 663 και ειδικό 143;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 663 και ειδικό 143 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται ως ίδιο άρθρο στο νομοσχέδιο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Οργάνωση και λειτουργία της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Παρασκευής 16 Ιουνίου 2006 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Παρασκευής 16 Ιουνίου 2006 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.04' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 29 Ιουνίου 2006 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συζήτηση και λήψη απόφασης για τον ορισμό προθεσμίας, σύμφωνα με το άρθρο 119 του Κανονισμού της Βουλής, υποβολής της έκθεσης της Επιτροπής για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

